Br. Oddsson.

Sio

PREDIKANER

vr ap

Hïningar

Historiu Vors DRottens

JESV CHRISTI.

Af hvørium Sex eru giørdar/

Ap

Byskupenum yfer Skalholts

Stipte.

Sml. Mag. Jone Thor-

kels-Syne VIDALIN/

Eñ Su Siøunda/

Ap

Sml. Mag. Steine Jons-

Syne/

Byskupe Noola-Stiftis.

EDITIO II.

Prycktar a Hoolum i Hialltadal/

ap Markuse Arnoddssyne/ Anno 1740.

J. N. R. G.

70929

Formæle.

Gudhræddum Lesara / Heilsa og Fridur / fyrer JEsum Christum.

Pessi er ein stoor Giof af Gude / sierdeilis tillagt skilningsfullre Sal Mañana: Pad er Geimslu-Nyrdsla vorra Vitsmuna: Pad er Verkfære Vppfrædingareñar: Pad er Veindare Lærdoomsins / og Geimare allra goodra Vppvakninga. Sa er sæll / sem alleinasta i Minne hefur pad sem Naudsynlegt og Nytsamlegt er. Par er til margt hvad / sem pessi Nattar er / ad so sñ pad stodar lijted til Saluhialpareñar / ad festa pad i Minne / so skadar pad og lijted ad gleyma pvi. Pad Illa sem

oss þyngar / er oss optastnær Miñis-
stætt / eins sem þad være a Steinum
grafed: En þad Gooda / sem þad være
skrifad a Sande. Hier af kiemur þad /
ad Meñ gleyma fliodt Guds Velgiør-
ningum. Vier telium þa Vondu Da-
ga vorra Afestunda: Þa Goodu mun-
um vier / og reiknũ ecke. Miñed gleym-
er þvi sydst / sem Kiærast er. Sa bruk-
ar vel sitt Miñe / sem jafnañ i Miñe
hefur: Fyrst sijnar Synder / so hañ
ydrest þeirra / og bidie Gud umm Fyrer-
giefning a þeim / og þar med hugge sig
vid Blooduga Forþienustu JESV
CHRISTI. I Añañ Mæta brukum
vier vort Miñe / ef vier miñunst Dag-
lega Guds Velgiørninga / og þeckum
honum fyrer þa Audmuklega / og kny-
um hañ so til frekare Nadar vid oss.
I þridia Lage brukar sa riettlega
sitt Miñe / sem miñist ydulega sijns
Dauda / og huxar umm hañ / svo ad
hañ / nær Lyfsins-Ender kiemur / kuñe
med Nughrausstu Giede ad seigia / sem
Simeon:

Simeon: Nu/ lætta DRotten þioon þin i Fride fara / Luc. 2. Engen hefur betre Nytseme af sijnu Mine/ en sa / sem yduglega mijest a JESUM. Hier til erum vier æminner af Postulanum Paale / þar hann seiger til Timotheum: Naf i Mine JESUM CHRIstum/ 2. Tim. 2. Item/ Mijest a hann / sem Mootmæleñ i giegn sialfum sier / af Syndugum volde / Hebr. 12. Pharaonis Skeinkiare gleymde Joseph / Gen. 20. JESUS gleymer oss alldrei: I sijnum Hondum hefur hann teiknad oss/ Esa. 49. Mijning Rietlætra blijfur i Blessan hier a Jordune / eirnei a Himnum hiia Gude: Þvi er og skillt / ad Mijning JESU CHRISTI blijfe hiia oss Mønnunum (hvøria hann hefur Rietlætta giørt med sijnu Dauda og Upprisu) i stadfastre Lofgiørd og þacklæte vid hann. Nafn mijnest vor / þegar vier vorum Synduger/ þegar vier vorum Guds Oviner. En hvørnei kuñ-

um vier ad miſſaſt hafis / hønum til nockurs Giedpocka? Þegar vier i riettre Gudhrædslu miſſunſt Þſnu og Dauda DROttens Vors JESu Christi / þa brukum vier og vel vort Miſſe. Til þessa hefur Vel-Edla og Vel-Ehruverdugur Biſkupen i Skalholts Stifte / Sæl: Mag: JON VIDALIN, haft sitt Miſſe / Vors vegna hañ hefur giørt i Miſſing JESU CHRISti Þſnu / Sex Predikaner / sem þier / Vinsamlege Lesare / koma nu fyrer Siooner. Efi af þvi hañ endteſt ecke til / (sem eg hefde vænt / hañs Asetning vered hafa) ad læta hinum Sex filgia þa Sidundu / hefe eg hana til sett / Og epter Osk Vel-Edla Frur / Mad: SIGRydar JONsDoottur / Mins Sæl: COLLEGÆ Epterlifande Eckiu / þessar PREDIKaner a Prent utganga lætted: Efi þu / O NEfra JESu Christe / sem mintest vors þunga Þraldooms-Oks / under hverk þins Rietklæka Fod-

urs

urs breñande Grimdar Reide hafde oss fært / og giørder oss med þínu Blood- Sveita- Bade/ og þeim forsmánarlega- asta Krossens Dauda / Guds Børn / þína Samarfa og Erfingia Eilífs Lífs / þar vier vorum ádur Reideñar- Børn/ og riett kallader Erfingiar þess Eilífa Dauda/ og Andskotans Samarfar. Lat oss alldrei ur Minne falla/ þeñan stoora Velgiørning þíns Himneska Fødurs/ ad hann til Endurlausnar øllu Mannkynenu sette þig eina Friðþæging i þínu eigen Bloode/ Rom. 8. Svo hann þurfe þar eige yfer ad klaga/ ad Sniooreñ sie leingur a Steinunum i Mørkeñe / og Regn- Vatned reñe ei so skiotlega burt sem sijn Minning vare a hans Velgiørningū/ Jer. 18. Helldur gief oss / ad vier ei sýdur eñ Moises / mindum vort Vinnburdarlynde og Holeñmæde i Krossenum/ epter þeirre Lýking/ er vier siaum a þier/ sem ert þess heilaga Zions Fialls Eilífur Konungur/

ur/ Ps. 2. sem þig stælfast hefur sett oss til Fyrermyndar. Gief oss vor JEsu / ad vier med vorre upplystre Truar-Sioon/ horfum alltjd a þig/ huggum oss vid þijna Bloodugu Þijnu / hier i Lyfe/og af heñe odlunst Dygd og Farsælld Eilyflega.

Þess Oskar af Niarta allra
Skrifad ad Guds Barna Elskare
Hoolū i Niallstadal/ og Lesarans
Þann 26. Febr. 1722. þienare/

Steinn Jonsson.

Bæn fyrer Predikun.

Þu Rietkvisse og Myskunsame Gud / hvorium eins skylld er þijn Giæska z þitt Rietklæte/ Hver ed hefur giefed þijn Son i Daudañ fyrer oss / Lyfflausa Sakameñ/og lækad hañ giallda þad hañ ecke rænte. Vier færeadar Mañeskiur fóllum i Dag til Skarar Foota þijna / og medkiennū/ad vier hofum lagt syndugar Hendur a hijn Saklausa z Rietklæta/ og hefur oss þad ecke noog vered/ad Illgiørder vorr hafa hi a Galgañ negit/ helldur jafnvel þott vier vitū/ad þetta skied sie af þijne Alvisu Ræadstofun til Myskunar oss/ þa hofū vier ecke heyrt þad Orded af Krossenum/med so bliugum edur Angurfullū Hiørtum/ad Miñing hñs Kvala hafe kvaled i oss Gyrndsena til þeirra Illgiørdaña/er hñ Saklausañ kvolldu / og vier hofū fært med oss marga Dvine Krossens under þijna Orda Neyrn/sem eru Obættar Synder

vegna Toomlætes vors og Ydrunarleyse es/so sem ad ecke kiæmum vier þangad til ad miſiaſt Dauda DRottens/helldur til ad endurnyja hñ og spotta med toom re Lykæmans Negdan / eſi ecke til ad Elska hañ af Gnægd Niarkans. Og hvørt Straff er þa Ofstoort fyrer oss DRotteñ/ sm̃ þañig hefū troded Guds Son, under Footunū / og Sættmælans Blood Almeñelegt halldeds Ei ad sydur vor Gud/þa er petta þyns Einget ens Sonar Blood vort einasta Traust. O læt þad sætta oss vid þig DRotteñ miñ. Nvar fyrer uthellte hñ þvi? Alleina til ad giøra synduga Meñ holpna. Ecke kañ Fiøllde Syndaña nie Stærd þeirra/ ad giøra þad Ogyllt / sem þu hefur sialfur ætlad oss til Skulldaluk ningar/þvi þad er Guds Blood/sem er meire Niarta voru/er fordæmer oss. Og i þre Von / ad þyn Giæska mune upp giefa oss Sekternar : Þa beigium vier Knie vor i Nafne DRottens JESV Christi/og drepum oss nidur a Footskor

þyna/

þína/ HErra / Lat ecke þíns Sonar Blood Vanmattugt verda a oss Synduguni Ormum/og veit oss/ad so sem oss eru margar Synder fyrergiefnar / So meiguni vier og elska / ad því Leite vier fiñū til þiñar Reide Drottenn/eñ hyliū oss þo i Biargskorunū. I þíns Sonar hlessudū Vndum vilium vier hylia oss/ a medañ hun framm hia geingur/og nær vier nu so funded hofū Nitañ af hesse/ ad hun kiemur ut a oss Tarunum: Þa gief ad vier so meigum þvo Hiarta vort i þeim/ad þad þess hæfelegra sie til ad verda þveiged i JEsu Bloode. Veit oss nu Styrk þíns Anda til þess / ad vier so miñunst Kvala þíns Sonar a þessum Fostu-Tíma / ad þu alldrei framar vilier miñast Illgiserda vorra/ Og gief þessu þínu Eyrende Framgang. Banheyr þad fyrer JESV Arnan og Medalgaungu.

Fader vor/ etc.

Ban

Bæn epter Predikun.

GJer þockum þier Nꝯ Erra JEsu Christe/ sañur Gud og sañ-ur Madur / ad þu med þiñi heilogu Þýnu og Dauda / og blessadre Bloods Vthellinguñe / hefur Endurleyst oss aumar/ syndugar og for-dæmdar Mannesskiur / ꝛm allra vorra Verka / Forþienusku og Verdugleika. O Nꝯ Erra JEsu Christe/ hvorsu stoor hefur þýn Þýna vered/ og hvorsu þung Kvøl og Þýssl þad hefur vered/ Hvorsu margfallda Neyd þu hefur lided/ Hvor-su diupar eru þýnar Vnder og Beniar/ Hvorsu beiskur og sár þiñ Daude hef-ur vered / Hvorsu Oseigiañleg er þýn Elska/ med hvorre þu hefr sætt oss vid þiñ Elskulegañ Fødur/ þar þu sveittest þeim blooduga Sveita vid Fialled Oli-veti / af þeirre Daudans Angist / So Blood-droparner hrundu a Jørdena/ og þar þu varst af øllum þýnū Læresvein-um yfergiefeñ/ og gafst þig viliugañ i

Nendur

Hendur þeirra leidu Gydinga / og þess Ogudlega Skara / hvorier þig þvíngudu hardlega/og leiddu þig bundenn/ ur allrar Vægdar/fra Einum Raunglatum Domara til Añars/hvar þu varst falskliga áklagadur/hræktur og hardudlega svívirdtur/ og med Hnefum sleigenn i þína Asioonu: Vegna vorra Misgiørninga varstu særdur/og fyrer vorra Synda-Saker varstu sleigenn og Nudstryktur / med Þyrnum Koronadur og hryggilega utleiddur/ so sem eirn slæmur Ormur/sa ecke er neinum Manne lyk ur/ þvi þu varst hinn allra Fyrerlitlegaste og audvirdelegaste/fullur af Kvol og Krankleika / So Heidens Manns Hiarta hefur eirnenn aunkad sig þar yfer/ og sagt: Sieed hvílijk Makleskia það er. Þu varst fyrer vorra Misgiørninga Saker a medal Tveggia Spillvirkia reiknadur/og so sem ein Bolvan upphæingdur / og med Nøglum stungenn i gegnum Hendur og Fætur. Þar ad

auke

auke i þínum Þorsta/med Galle og Edike dryckiadur/og med stoorre Kvøl hefur þu uppgiefed þín Anda/so ad þu betalader vora Skuld / og ad vier yrdum fyrer þínar Beniar Heilbrygder. Fyrer þessa þína Þínu/og alla adra Kvøl og Pínuning/Seigium vier þier Lof og Þacker/og biditt þig/ad þu latir þessa þína heilogu og beisku Þínu/ ecke vera skieda oss til Onytes / heldur ad vier huggum oss vid hana af øllu Hiarta/og hroosum oss af hesse / og Hugleidum hana so/ og fyrer oss yrdum/ ad allar vondar Gyrnder i oss verde nidur prickar og utslockar / Ef þar a mooke meige allar goodar Dygder i oss Iplantast og aukast. So ad vier deyum fra Syndunum/ef lifum Riettlætenu / og eptirfylgium þier/sem oss er settur til Fyrirmyndunar/og gaungum i þín Fótspor/ og umberum hid Vonda med Polemmæde/ og lydum Drottenn med goodre Samvitsku. Fader vor / etc.

Vers

Vers Þorbergs Thorsteins.
Sonar.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert/ etc.

HJartad festa og Huga mikla / HErra skal eg vid Krossen þinn / Og lata nockra Nagla þa / Naken sem ad þig giordu þiæ / I gegnum Hiartad og Gieded mitt / Gænga fyrer Almætted þitt.

Epter þitt harda Dauda Doom / Dyrdarlegasta Himna Bloom/ Eg tek vid þier Al-bloodugu/ Ens þu skyllder vid Pilatum/ i Hugleidingar Hiarta mins/ Norfande fram til Andlats þyns.

Vers Ordt ap Sml. Mag.
JONE VIDALIN.

Ton / Þa liner hier myn Lykamans Vist/ etc.

ÞEgar eg DRottens dyrstu Kvol / Dreg itt ad Hiarta mynu/ þa hrigg-'r mig þad harda Bol/ Nær leid i sitt Þynu/ fyrer mig Aumann Adams Son/ Sem mikle verstu Þyssla Bon/ Saklaus a Nollde synu.

Enn þad huggar mig aumann Mann/

Og

Og aflar meſtu Kiæke/ Ad eg veit friſd-
añ Frelſarañ / Fareñ i Nimna Sæte /
DRotteñ uppvakte ſiælfur ſig / Sam-
vitſku Boot er þad fyrer mig / Og ei-
lifft Epterlæte.

Vers/ Ordt af Sml. Mag. STEINGRIMS SYNE.

Ton/ Kirn herra eg beſt ædle/ etc.

O JEſu Vnder þynar / Eg lift á
hverre Tijd / þær mikia Mædur
minnar / mikt allt þær ſefa Strijd/ I
þeim Biargſkorum beſtu / Beſta eg
Verndan fiñ / Og fra Fordæming ve-
ſtu/ Frelſaſt ſo DRotteñ miñ.

Daudaſi eg oftaſt eige / Eilifft Lif
keypte mier/ DRotteñ a Dauda Deige/
DRottne nu life eg hier / Mitt Lif i
Dauda minnum / mier vertu JESV
kiær / Fra Helvar hørdum Þynum /
Hiælpe oſſ Nad þijn ſkiær.

Fyrſta

Fyrsta Midvikudags Predikun i Føstu.

Textenn.

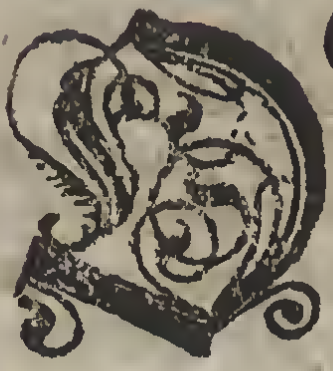

Ea þa þeir Høfdu Loffsaungenn sunged/ gieck JESUS ut sem hann var vanur/ yfer um Lækenn Kedron til Fiallsins Oliveti. Enn hanns Lærisveinar fylgdu honum epter. Þa sagde hann til peirra: A þessare Nottu munud þier aller hneixlast a mier/ þvi ad skrifad er/ Hyrderenn mun eg slaa/ og Sauder Niardarennar munu i sundurkoistrast/ Enn nær eg rijs upp aptur/ þa mun eg ganga fyrer ydur i Galileam. Petur svarade og sagde til hanns: Þo

aller hneixle sig a þier / þa skal eg þo aldrei hneixlast. JESus sagde til hans/ Sannlega segie eg þier/ ad i Dag ædur en Hanen galar Tvisvar/ munsu afneita mier þrisvar. En hann / Petur/ talade þa en frekar/ Jæ/ þo eg ætte ad deya med þier / þa skal eg ecke afneita þier. Slikt hid sama sægdu aller Læresveinarner.

Þa kom JESus med þeim i þad Akurgierde sem hiet Gethsemane/ þar var eirn Grasgardur/ þar gieck JEsus in og hans Læresveinar/ En Judas/ sa ed sveik hann/ visse og þenann Stad/ þvi ad JEsus safnadest opt þangad med sinum Læresveinum. Þa JESus kom i þann Stad / sagde hann til sina Læresveina : Setied ydur hier a medan eg fer burt og bidst þar fyrer. Bidied so ad þier falled ecke i Freistne.

Og hann took med sier Petrum og Jacobum og Johannem / þa tvo Sonu Zebedæi/ og took til ad hryggiast / tikra af Nædslu z Naumprungen ad verda/

og

og þa sagde hañ til þeirra: Mín Sæla er hrygg allt i Daudañ / bidied hier og vaked med mier.

Og hañ fleit sig i burt fra þeim / og gieck litlu fram̃ leingra nær einu Stein snare / og kraup a Knie / fiell fram̃ a sijna Asioonu til Jardar / og bad: Ef þad møgulegt være ad su Stund hiem sier lide / og sagde: Mín Fader / Ef møgulegt er / þa vijke þesse Kaleikur fra mier / Abba Fader mín / allt er þier møgulegt / Tak burt þessañ Kaleik fra mier / þo ei hvad eg vil / Helldur hvad þu villt. Og hañ kom til sinna Læreveina / og fañ þa sofande / og sagde til Peturs: Simon / sefur þu? Formæltter þu ecke eina Stund ad vaka med mier? Vaked og Bidied so þier falled ecke i Freistne. Andeñ er reidubuenn / en Holldeed er veikt.

I Annad Sinn gieck hañ enn burt aptur / badst fyrer / talade þeim sømu Ordum / og sagde: Mín Fader / Ef þad er ecke møgulegt ad þesse Kaleikur vijke

fra mier/ utaf eg dreckt hann/ þa verdr
þin Vilie. Og hann snere aptur / kom
og fann þa enn sofande / þviad þeirra
Augu voru þrungen af Svefne/ ok þeir
visstu ecke hvorium þeir svorudu hønum.
Og hann skilde vid þa/ og gieck burt apt
ur/ og bad i þridia Sinn med sømu Ord
um/ og sagde: Fader/ Ef þu villt so /
þa tak þessann Kaleik fra mier/ þo ecke
minn/ helldur verde þinn Vilie. En hø-
num byrtest Engell af Himne / sa ed
styrkte hann. Og þa hann var staddur i
Daudans Strijde / tok hann ækaflega
ad bidia. Enn hans Sveite vard so sem
Blood-Dniklar / þeir ed fiellu a Jord-
ena. Og hann stood upp fra Bæneste/
ok kom til sinna Lærisveina i þridia Sinn/
og fann þa sofande ut af Drygd / Og
sagde til þeirra : Sofed þier nu þad
epter er og hvijlest. Hvad sofed þier ?
Þad er noog/ standed upp og bidied/ so
þier falled ecke i Freistne. Sæmed su
Stund tekur ad nælgast/ og er komen /
ad Mannsens Son mun Dfurseliast i

Syndugra

Syndugra Hendur / Standed upp og gaungum hiedan / Sieed / sem ed mig sydkur / han er i Naand.

Exordium.

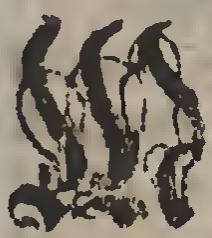

Margt er likt med Skylldum / segger Ordshættur gamall: Pad lesum vier um̃ David Konung / ad pegar han flude fyrer Ofrýke Sonar sýns Absalons / Da hafe han genged fra Jerusalem / yfer um̃ Lækenn Kedron / med huldu Hofde grætande / og hans Dienarar fylgdu m epter honum. 2. Sam. 15. Eñ i Vndverdre Pýslar-Sogu Drottens IEsu Christi Sonar Davids / er han gieck yfer um̃ hin̄ sama Læk Kedron / til Vidsmiars-vidar Fiallsens / Pa heyrum vier / ad hid Saklausa Guds Lamb / sem bored hefur Veralldarenar Synder / geingur hin̄ sama Veg / og pad Hofud ed / sem er Pusundfiltum / biartara en̄ Sooleñ / var huled med Nockurskonar Sorgar-Skye / i peim svarta Myrk-

rana Dal vid Oliveti/ par hann so sem ad Afsydes lagdre peirre Konunglegre Tign / sem hann atte i Vpphafe hiä sinum Fodur / audvyrdte stalfann sig / og giordest Madke eñ ecke Manne likur. David gieck grætande a sinum Flookka / Eñ hvad nærre ad Sorgen hafe geinged Niarta Frelsarans / pad giefur hann til Vitundar i Grasgardenum/ seigiande: Mijn Saal Er Nrygg Allt i Daudann. Absalon villde ei lyda Stioornan Fodur sins/ hvor Ofmetnadur steyptte honum i pa Olucku/ ad hann liet sier ei nægia/ ad vera Kongsens Sonur/ helldur villde briota sig til Rykes. Absaloni voru Ogudleger Gydingar likker / peir ed sogdu: Vier viljum ei læta pessa Drottna yfer oss / Luc. 19. Absaloni var Adam likur / hvor ed fyrer Skopunena var Guds Sonur/ Eñ fyrer Nøggormsens Radleggingu villde verda Gude likur/ Gen. 3. Og vard so fyrer Metnadar-Gyrndeng Armenum likur / Nyar fyrer hinn

Adar

Aftar Adam/sem er DRotteñ af Nimin um/hañ giordest einum Madke/og ecke Mañe lykur/ Pſ. 22. Absaloni er ecke Einasta Adam lykur / helldur og hañs Nidiar / aller peir ed eige vilia skipast under Guds Stiornan/edur leidast læta af DRotteñs Anda / Peir ed seigia : Vier erum Herrarner z viliñ ei hlaupa epter pier / og hafa so Oked i sundur broted/ Jer. 5. Pessar Landrœda-Sake er/bar hiñ Eingietne Sonur Guds hier yfer umm Kedron/ og fyrer vorar Ohlydnes Saker / sem kolludum Gud vorn Fodur/Eñ rœntum hañ po synum Neidre/pa giordest hañ Fodurnum hlydneñ/ allt til Dauda / Jœa / allt til Krossens Dauda/ Phil. 2. Achitophel sem var Radgiafe Davids Konungs / hañ sat a Svikradum vid Herra sinn / So skiede pad og vid DRotteñ vorn/Nañs eigeñ Lœresveinn / hañs Vinur / sem mat og dræck med honum / hañ giordest Forgaungu-Madur peirra er sviku hañ. David var hlydugur Gude og hañs

Polemmæde var mykel / er hann sagde: Ef DRottenn hefur Lyst til mýn / þa lætur hann mig koma aptur/og sian mitt Bustad/ Ein seige hann so vid mig/ Eg hefe ecke Þocknan a þier/ sian/ þa er eg hier/ giore hann vid mig/ hvad honum lýstar. Nu vad skulum vier seigia um hina Dumrædelegu Hlýdne Lausnarans? Þegar Sorgenn gieck allt inn ad hanns Sælu/ og Manlegre Natturu took til ad mykiost Ofbod Helvýtes Kvala/ þa Andvarpade hann i Himenenn med hinne mestu Noogværd/ seigiande: Fader/ Ef þad er mogulegt/ þa tak fra mier þenna Kaleik/ þo eige mitt / helldur verde þitt Vilie. So er nu vor JEsus/ David i allu þessu nærsta lýkur / En hvad mykiu skielfelegre Pýsl/ ad hafe DRottenn vorn kvaled/ enn David/ Þad vilium vier i Tveim Smægreinum Nugleida ut af Textanum: Og i DRottens Nafne hendla i hinne Fyrre um JEsu Neydubunig og Ferdalag til Fiallsens Oliveti: En um hanns beysku Kvol

og

og Þiæning i Graſgardenum i hiñe Syðare. Ef þu HErra JEſu / ſem allt þetta leidſt oſſ til Sæluhiælpar og Myſkunar / ſtyrk oſſ i Þſſu Verke med Krapte þíns Anda / Fyrer þína Forþienuſtu / A M E N.

Vtleggingen.

Þa þeir Nefdu Loffaungen ſungid / ſeigir Gudſpiallameſtarinn: Ad ſøku viſſe Lauſnaren allt þad yfer hann atte ad koma / Joh. 18. Ecke var honum þad Okunnugt / ad mykrad var i þre Nimneſku Raadſtefu / ad hann ſkylde Ofurſeldur verda i Syndugra Hendur / og hvad herfeleg Þyna þad verda munde / þeckte hann giorla / þvi hann viſſe alla Hluteſ ſagde Þetur fordum: Nvorrar ſkielfeleg Miſſing ad miog ſo nærre hefur geinged hanns Hiarta / þegar hann fann Nogu adur en þetta ſkiede / Jnnreid til Jeruſalems Borgar um þeſſa ſama Veg med Vegſemd myk ille / og Fognude þeſſ Folkſens ſem a

epterfylgde/og hroopade Nostana Syne Davids/Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne DRottens/Er hann Andvarpade smalfur og sagde: Myn Sala hryggest i mier og hvad skal eg giora? Fader hialpa mier af pessum Tyma / Joh. 12. Efi po hann visse allt petta / samt gleymer hann ecke synum Nimneska Fodur packer ad giora. Pegar hiner Dgudlegu Gydingar med Juda voru ad Radslaga um Natur Tyma / hvernig peir skylldu hann af Dogum rada / og hann visse alla Erra Radagiord/ pa var su hans Ydia / ad Lofsyngia Gude og Fodur. Um Svanen er pad Riikad/ ad hann synge hvad fegurst / adkomen Dauda. JEsus vor Brudgume er einum Svan lykur/ hans Rodd er Pusundfinum fegre en Svana-Saungur/ pad er Evangelij Predikun / og sa Nioomuren sem uk er geingen um alla Heims Bygdena / og pvott ad oss ætte Brudgumans Raust jafnan fegur ad lykia/christner Men/pa mætte hun po

hvad

hvad best læra i Eyrum vorum a Deyandi Deige/ þar Evangelij Lærdomur og allt Guds Ord tekur allan sin Krapt og Megn af hans Vanmætte / i hans Dauda-Stryde/ so þad fyrer hins bikrua Þiónu og Dauda-Skuld/verdur Krapt ur Guds til Sæluhiælpar ollum þeim sem trua: Med þessum Loffsaung hefur DRotten giefed oss eitt blessad Dæme/ til ad þacka Gude/bæde fyrer Medlæte og Mootlæte. Hversu breinheitur Ofn meinar þu christen Madur / ad Guds Neiptar-Reide vered hafe hans Eingetnum Syne/ þar hann sveittest Blodenu / og hans Sæla vard hrygg allt i Daudann: Ei eige ad sydur madur hann gieck til þessa Bads/þa syngur hin Loffsinum Fodur. Vilier þu nu vera hins Læresveinn/þa gior slikt hid sama. Hvad kom DRottne voinni til ad audvyrda so sialfann sig i Þiónu Nollde: Hvad þrysste honum til ad þola Kvol og Krossens Dauda/ þa hin mætte vel Sælu hafa? Hvad annad en hin Guddomlega Elsku

med

med hvorre hann þig elskade / þa þu enn
varst hanns Ovinur : Elldur Kvalanna
var ad sannu heitur/enn þo sie eg hier/ad
Elldur Elskunnar yfergnæfer hann: Ny el-
skte kunne alldrei ad verda so kroptugt til
ad pyna þinn Brudguma/ad hanns Gud-
doomleg Elska til þyn (sem þo hafder
drygt Nooraner med morgu Elskhuga)
ad hun ei yrde kroptugre til ad vilia þinna
vegna lyda: Gud er oblugre i þvi Gooda
enn Andskotenn kann ad verda i þvi Von-
da. Elskann til Syndugra Manna i
Gude/er heitare i sinne Kynslood/helldur
enn Straff Syndarennar/sem er Daudenn
i sinne: Þad sie eg a Christo / þar hann
seiger: Verde þinn/ecke min Vilie. Ef
nu ad hans Elska var so mattug i hinne
hitru Pyne til þyn / ad hann jafnvel
gierde Gude þacker fyrer þad sem hann
leid Saklaus / Kann þa ecke þyn Elska
til hanns so myked ad megna/ad þu þol-
enn moodlega lyder þad þu fyrer þynar
Synder lydur / og hann kallar þo ad þu
lyder sinna vegna? O hvad salann man

eg

eg David kalla/ſm̃ mitt i ſynum Mot-
lætingum sagde: Þo Lyf og Sæl van-
megnest / þa erku samt mitt Hiartans
Traust og Hlutskipte. O hvad farsæl
ast Job / er talade þessū Ordum: Þo að
Drotten deyde mig/vil eg þo samt vona
a hann. O hvad sæla JEsu Christi
Postula / hverier er þeir Hudstrykter /
Kvalder z Krossfester voru/hielldu þeir
þad hina mestu Sæmd / ad meiga lyda
allskonar Hrellingar Christi vegna.
Þegar JEsus gieck ut af Herbergenu /
þa var Nookt / þvi Johannes seiger /
Joh. 13. Að þa Judas gieck ut / hafe
Nott verid/og er hann kom i Getsemane/
kom Judas med Blissū so ſm̃ a Nottu:
Af þessu kiemur mier i Hug/ad hann
var ad ganga ut þa ſomu Nookt / sem
Pæska-Lambed var eted / so ecke fiellu
Mein i Hendur Fordiarfarans/ Exod.
12. En Drotten JEsus uppa þad hann
audsynde sig ad vera þ saklausa Guds
Lamb / sem ber Heimsens Synder / þad
sanna Pæska-Lamb ſm̃ slæktad er i fra

Heimsens

Heimsens Vpphafe: Vort Paska Lamb sem fyrer oss er Foornfært/ hann gieck ut þa somu Nootk er hann hafde Paskalambsens neytt/ til þess ad giefa sig viliande i Hendur Forrædarans. Þeg ar DRotten var ut af Herbergenu geingenn/ þa seiger Sagan: Ad hann hafe geinged yfer um Lækenn Kedron: Hann rann epter þeim Dal sem liggur a millu Jerusalem og Fiallsens Oliveti. Yfer um þennan Dal gieck JEsus fra Jerusalem til hinnar fyrstu Drustu/sem hann hæde vid Daudann: Sa Dalur var miog Ofrægur/ Hann var Gehenna nefndur. I honum voru Nræ Ddæda Manna til Osku brend/ og þau Saurende er ut voru boren af Jerusalem/ og med þvi Nafne var Helvyte a stundum teiknad/ So seiger DRotten/ talande þo epter Mannlegum Piagsid/hvad myked ad gylde jafnvel hinar minnstu Synder fyrer Guds Doome/ (Hann seiger:) Nvor sem seiger vid Broodur sinn/ Þu Vitfyrringur/hann er sekur Bæls Gehenne/

hennæ / Matth. 5. O HErra Gud / Skule nu Reikningskapur gioraſt fyrer hvørt Oinytiu Ord i Doomenum/hvad Obæreleg munu þa verda allReide-Yrde Spott-Glooſur/ Bryxle/ Bakmælge/ Smænar Ord/Roogur/ Lýge/ Illmæle og Flættſkapur/ad hvørium Synduger Meſt leika ſier eins og ad ødru Table? So audvitad er/ ad vier vorum alleina þeſſ vegna / ecke Einunges Tymanlegs Ellds-Loga verduger/helldur og Guds ſarheita Reide-Ellds/ ſem breſtur allt til nedſta Helvýtes / Deut. 32. Þeſſ vegna er þa JEſus i gegnū Gehenna geingeñ til ad læta ſig fiætra af Ogudlegum Skaalkum / ſo vier ſkylldum ecke bundner a Hendum og Fotum verda Ofurſellder Kvslurunum og utſnaradder i hin yſtu Myrkur / hvar vera mun Op og Taſnagnyſtran. Hvad ſkulum vier ſeigia Børn miñ? Hvad eru Synduger Meſt annad eñ eitt lifande Hræ / eins Obooka Maſſs ſem hefur fyrergiort Fie og Fride vid hiñ Rietflæta

Domara?

Doomara? Hvad eru þeir ed Ydrunar-lauſt i Syndunum framfara / añad eſi Vthreinſun af Jeruſalem / þad er af chriſtelegre Kyrkiu/ Eitt Avaxtarlauſt Trie/ ſm̃ei duger nema til ad upphøgg vaſt og i Eld kaſtaſt/ Matth. 3. Eitt Heyſtra/ſem til alls er Onytt/nema i Ofnenum ad uppbreñaſt? Hvad añad/ eſi Þytnar ꝛ Þyſtlar/ hvørter Bøloan-eſie eru nálæger / og hvørra Endalok eru afbrendir ad verda/ꝛ þad i Eylſf-um Helvitis Loga/ Heb. 6. Eſi Jeſ-ſus hefur i Gehenna bruñed i Elde Gudlegrar Reide/ſo hañ frelſte oſſ fra þvi Eylſfa Gehenna/ og Dendañlegu Helvitis Bale. Þar voru Hræſi upp-brend/ſm̃ ſtrax ſagda eg/eſi vier vorum fyrer Vanſkapun Syndareñar dauder i heñe/ Rom. 5. og lifande Hræum lyſter ordner / Þar allt Hofudid var ſiukt / allt Hiartad veikt / fra Hvyrfle og allt til Ylia / var þar eckert nema Sar / Beniar og Þrote/ Eſaj. 1. Þvi hefur nu Sonur Guds lifanda/ gegnum þeſſa

Vidur-

Viðurstyggelega Reit daudra Beina geinged til sýns Dauda-Stryds / og er vorra vegna so sem eitt Hræ uksnarad-ur. O NEfra Gud/Hvørnesi er hún Fegurste a medal Mañaña Sona ut-leiten herfelega/ Vier saumi hann seig-er Esaias/ Cap. 53. Og þar var eck-ert Alit ad vier gyrntustum hann. Hann er burtkastadur medal Mañaña / og Madur Hørmungaña ordenn / forsmad-ur er hún/og vier kosnudustum ei vid hann framar. Þesse Dalur var e so Tophet kalladur / og hefur hann þad Nafn af Ordenu Toph/ hvørt ad Trumbu merk-er / þeirrar Orsakar vegna / ad þegar Heidingiar Offrudu Børnum sýnum Moloch i þessum Stad/og brendu þau lifande i Fadme hans / þa uppa þad / ad Forellrunum ecke Ofbiodda skylde Vein Barnaña/þa lietu þeir Trumb-ur slá. Þetta giefur mier Orsøk til ad Nugleida þad / ad vier høfum allt of-nyked Mañ-Blodt giørt Andskotanũ/ og allt of dætt fadmad Diefuleck / og

elskad hans Athæfe / en kastad Guds Elsku og hans Boðū a Bak oss aptur / so nærre hefur leiged tytt æ opt / ad Sæl og Lyf mundu standa i biærtu Bæle / þar fyrer hefū vier og forþienad Eylyflega ad Foornfæraſt i þeim fula Ilfrunar Dal / hvar ed ryfkur af Elde og Brenesteine / og þad ei til Sætleiks Ilms / helldur ad kiæla Guds Reide / so sem seiger hia Ezech. 16. En JEsus er þeigiande geingen i gegnum Tophet til ad Foornfæra sialfum sier Gude / so vier skylldū ecke Eylyflega emia i Helvyte / Honum sie Prys og Vegsemd ad Eylyfu / Amen.

Hvad þvi Syðara vidvykur / þa hefum vier fyrſt ad athuga / ad Gudspiallamenenner seigia : Ad Christur hafe gemged in i eirn Alldengard ; sem hiet Getsemane. Adam var settur af Gude i eirn Alldengard / i allskonar Sælu / hveria hann braut af sier med Oleifelegre Naukn af þvi Trienu sem honum bannad var / Gen. 3. Þar fyrer

vard

vard hid sanna Lyfsens Trie / hvors Blod ad gagna til Lækningar Heidingiasa: Pad vard plantad i Alldengardenum/ pegar hann la flatur a Jordu og polde allskonar Normung/ ad hann afrekade oss Eylyfa Sælu / og eirn Arf a Himnum / sa ed ecke mæ skemmast/ og ecke saurgast og ecke rotna. I Exodi 24. Lesum vier/ad pegar Moyses gieck uppa Fialled fyrer Gud/ pa liet hann pa 70. Olldungana epter vid Fialls-Raturnar/ En took med sier pa prja/ Aaron / Nadab og Elihu/ en gieck so sydarst allra alleirn in fyrer Dokkenn i Elldenn. Eier JEsus i pessu Moyst Dlykur / og er pad hier medal annarra raett / sem hann hafde adur forersagt / ad Spamann munde Gud uppvekia pm af Brædrum peirra lykann sier / pegar hann ingieck i syns Himneska Fodurs hreinande Reide Elld i Grasgardenum / til ad forlyka fyrer pær Syndernar sem moote Moysis Logmæle giordar voru/ og giorast mundu/ pa tekur hann med sier

Petrum / Jacobum og Johañem / Ei ñ
sydarst allra geingur hañ alleina i hid
bitra Daudans Strid/sem pad alleina
kuñe ad utstanda. Hañ alleina lagde
sitt Hrigg under Guds Elldlegar Reide-
Svipur/sitt alleina hafde pær ecke for-
pienad: Hañ alleina dræck sitt fleitefulla
Guds Reide Kaleik / i hvørium hønum
alleina Velpocknast/ Matth. 34. Hañ
gieck alleina Afsydes i Alldengarden-
um / sem alleina hefur Vin-Pressuna
troded / og par var eingen af Foolkenu
medur hønum/ Esa. 63. Ei hvilyka
Vin-Pressu christner Menn? Vier vil-
ium strax sia/ hvørsu myked pad hefur
kostad hin Frumgetna/adlita sitt Mott
ul i Vin-Beria Bloode / Gen. 49.
Hañ took til ad hryggiast og skialfa og
Harmprungen ad verda. Vidlyki ut-
mæla Gudspiallameñerner pessa skielfe
legu Daudans Angist/ so sem pa nock-
ur tekur hastarlega Bana-Soott / og
par er eingen Lyfs-Von framar/hvør-
ier med sterku Ofbodi plaga ad þiaz i
sundur

sundur Lim fra Lim allt til Daudans: hvad ecke er ad undra a þm sm ad Synd aresiar vegna eru Soottu og Siukdomu undervorpner/esi ad hu sm er mn Synda gieresi og fœddur/hæsi sem er Gud alleina sæll/hæsi i hveriu ad biod oll Fylling Guddoomsens Lykamlega / ad hæsi skylde ut af hiñe bitru Daudans Angist titra og skiælfa/sokum uppalagdra Synda/fyrer hvoriar Daudesi er ikkomesi i Neimesi/þad er undarlegt fram yfer alla Nluke. David seiger: Ad þegar Israel geck ut af Ægypto / þa hafe Fiollesi dansad fyrer Gude/so s Sauda Niord / og Nælsarner stocked upp/ so sem hin ungu Lombesi. Esi hier meigum vier sia / ad hæsi Iklæddur voru Nollde/ sem þesse Stoormerke giorde / Hæsi skalfur tekur til ad skiælfa / og Narmprungesi ad verda. Esaias seiger: Ad hæsi sie so sterkur/ ad hæsi veige Nælsiana z Fiollesi a Vigt/ og iselyke Siæfar-Næfed i synum Nefe. Esi hier er hæsi þo so Vanburda ordesi ut

af Megne Kvalasia/ad hann fellur fram a Astoonu sijna. Pad lesum vier vijda hia Gudspiallamønnunum / ad pa hann beiddest fyrer / hafe hann Augu sijn til Himens hafed/En hier hefur hann ecke Matt edur Megn til / Vppriettur ad standa. Hier liggur pad sanna Forlijkunar Offur a einu Jard-Altare / sem Moyses umgiekur/ Exod. 20. Englasia Drottens liggur flatur a Jordu/ og beiger sig saman af Normung / eins og einn Madkur/ Ps. 22. Og hann sem talar eitt Ord/ og pa skiedur hvad hann seiger: Hann fær ecke med morgum og herlum Bænum / Lausn fra hinum suura Kaleik: Og er hier af audsied / hvad Syndenn munde hafa orded Obærelegu allu Nollde/ par hann sem ber alla Hlute med Orde sijns Kraptar / Hann verdur so Vanburda under hesse fyrer uppalagda Syndanna Byrde. Mijn Sala er hrygg allt i Daudann/ seiger Lausnarenn: I Lofkvædenu seiger hann: Ad Giskann sie sier so sterk sem Daudenn /

Hier

Hier verdur hönū Hrygdeñ þung iñ til Daudans. Þetta Ord/ Allt til Daudans/merker so stoora Angist/ ad hun sie Reidubueñ ad taka hans Líf af hönum / Sama Ord brukar Paulus umm Epaphroditum/ ad hñ hafe verid stukur allt til Daudans/ Phil. 2. Þad er/ Daudsiukur : Og umm Ezechiam seiger Esajas hid sama / Esa. 38. Jonas sagdest vera reidur allt til Daudans/ þar hñ vard sökū Angurs og Þarfrar Vandlætingar so reidur / ad hañ vilde heldur deya/eñ lifa. Eñ Frelsareñ/ sökum brestande Elsku til Syndugra Mañna/ hñ vard hryggur allt til Daudans/ þviad hñ var Reidubueñ ad giefa sitt Líf ut fyrer sýna Saude. Mín Sal er hrygg/seiger Laufnareñ: Hvar af vier siæum hans sañan Mañdoom / ad hañ hefur ei sýdur fundid til Sælar z Líkamans Hormungar/heldur eñ ad rer Meñ: Þvi kallar og Paulus hañ Freistadañ a allan Natt lýka sem oss / þo ann Syndar / Hebr. 5. Ei i þeirre

Meiningu/ad i Christo hafe vered nockr Ofullkomlegleike / þo hans Sæla hrygg giordest/ helldur vard hans Endrlausnar Embætte / þar fyrer fullkomnara/ þvi fyrer sijna Nrygd/ hefur hann utvegad oss Eylijfa Glede. Vier hryggiumst giarnan nauduger/ hin Olldunges viliugur: Vier fyrer vorar eigen Synder / Hann fyrer Annarlegar: Vor Nrygd forblyndar Skynseme vora / Christur hrygdest epter Rande sinnar Alvitsku: Vor Nrygd er œtijd blondud med Synd/ Christur var allur an Syndar: Vorar Tilhneigingar standa i giegn Gude / Christi Tilhneigingar giordust Fodurnum hlijdugar/ iin til Daudans/ Og so sem eingen tekur hans Sælu fra honum/ helldur leggur hann hana sialfur fra ser/ so hrygger og Eingen hans Sælu/ an hans Vilia. Eij epter þvi vier med Tilhneigingunum / sem hvad mest eru Bustadur hinar Syndumspillu Nattturu/ Vier hofdum med þeim allra hellst Gud stigdann / þa byriade

Christo

Christo ad lyda a hans allra heiløgustu Tilhneigingum/Þo ǫm Syndar/so vor ar yrdu hreinsadar. Miſſa hefde hann veitt oss/ hefde hann ei Nytsemdena lided / hann er þar fyrer vor vegna hryggur ordenn/ad hann hafde eckert til Nytsemdar fyrer sialfann sig. Hann vilde ecke a medann hafa Vnadsemd/af Fagnade Gudsdoomsens sem i hønd bioo/ad hann kyſſe hryggur ad verda/ og sampynaſt vorum Eymdum. Hann vilde Nytsemd hafa i voru Nollde / ad vier i hønum hefdum Eylyſa Glede. Hann gieck eirn Nytsemdar Ferel allt til Daudans / so ad hann þar med leidde oss til Eylyſs Fagnadar a Veg Luſſens. Hønum byriade Nytsemdena a sig ad taka / ad hann ecke fære a Mis vid/helldur sigrade Nytsemdena. Þu ert hryggur ordenn O HErra fyrer vorar/eige fyrer þynar Synder/ eige Saker þyns Dauda/helldur vors Veikleika/ Þier sie Lof/Heidur og Þacker ad Eylyſfu/ Amen.

Framar stendur i Textanum: Hann

Sveite vard sm̃ Blood-Dropar peir ed fiellu a Jordena. O Herra Gud/hver hefur pvilikt heyrt? Nver vill nu ecke med bloodugum Tærum medkiena pad satt ad vera sem Esajas fyrerspæer Cap. 53. Sakilega bar hann vorn Stukdoom/ og hlood a sig voru Kræenkdæme/ vorra Synda vegna er hann slegenn/ og Negningenn hefur a honum leiged/ ad vier hefdū Fridenn/ og fyrer hanns Beniar erum vier Neilbrygder ordner? Mesm̃ vita/ ad pegar eirn erfidar Kappsamlega/ pa dynur Sveite af hanns Likama: Nvilik Ofraun mun pa hafa kvaled Sælu vors Frelsara? par hann hræredde sig ecke/ helldur lam framfallenn a Jordu/ad hann sveitkest Bloodenu: Mesm̃ vita/ ad peir sem eru plægader af banavænum Sottū/ peir sveita ecke Bloodenu/ helldur raudlitum Sveita/ sem por ecke Blood/ helldur hefur Farfa likann Bloode. Enn JEsus var ad sonnu Neilbrygdur fyrer ukann vora Stukdoomana sem hann bar/ og pau Orkumslesm̃

er

er hann a sig hlood/Hanns Sveite var/ og ei sem annarra Manna/Þvi Gudspialla-Meistarner seigia/ad hanns Sveite hafe verid so sem Blood-Dniklar þeir ed fiellu a Jordena. O Herra Gud/ þegar adrer Menn lijda nockra Kvol a Sæluñe/ þa safnast Blooded ad Hiartanu/hvert ad er eins og Slot Lijkamans / hvar Sæleñ hefur sitt Bustad sierdeiles/ eins og þa eitt Lands-Her a Ofridar Tijmanum safnast ad Kastalanū til ad forda sier og verja sitt Hofdingia. Eñ i Jesu Dauda-Strijde skiedur þad odru vijse/hier stockur Blooded/ i hvorru Sæleñ er seiger Moises/ þad stockur ut af Lijkamanum/Þvi sokum þess ad Guds Kraptur/var i honum/so hann graete stad est Ofbod Kvalarña/þa hafa Natturu anar Kraptar mætt vijkia / Ædarnar sundurpanest/og Samteingd Lijkamans glidnad/þa Gudlegur Kraptur bardest i Mannlegu Hollde / ecke Einungis vid Daudann/helldur og vid þann sem Daudans Vallde hefur/sijnned hier ydar Lausnar-Giallde/

ar-Giallð / christner Menn / hier er su Laugenn / hverre hier erud i Skyrnenne þvegner / i hverre hier eiged ad þuga þdar Skruda/ Apoc. 7. sydan: hier er Guds eiged Blood/ Act. 20. med hverju hann hefur endurkeipt Nidrd synna / hier er Leoned af Kyne Juda/sem hefur sitad syn Klæde i Vyne/ og sitt Mottul i Vynberia Bloode/ Gen. 49. Minn Herra JEsu/hver er sa sem kiemur af Edom/ i raudum Kyrtle/hann sem er so Skrautlegur i synu Buninge/og frame brunar i Magt sinne/ hinne mykla/ Es. 63. Pad em eg sem tala Riettvysena/og er mattugur ad hialpa/seiger DRottenn: Hvar fyrer er þitt Fat so raudt/og þyn Klæde so sem þess / er Vynpressu treduR? þviad þitt Vyngardur vid hvern þu hafder þo allt giort/sem eirn kunne ad giora vid sitt Vyngard/Es. 5. Hann hefur bored hier sur Vynber/ þar fyrer erku inn i Alldenngardenn geingenn / einsamall Vynpressuna ad troda/og hefur sitad Mottul sitt/ ecke einasta i þynu

eigenn/

rigesn/ heldur og i Edoms Barna hiña Slægu / hiña Stolltu Israels Fiandmaña Bloode. Jordeñ var hølvud fyrer Adams Blood / So kallast Syndeñ optlega i Ritninguñe/ hverju hañ steipte yfer sitt z allra Barna siña Hofud. Eñ fyrer þiñ blodugañ Sveita/ Drott eñ miñ/ þa er hun oss aptur blessud. Adams Synda-Straff var þad hñ skylde i Sveita sijns Andlites sijns Brauds neyta/ Gen. 3. Eñ fyrer þiñ Sveita/ er vor Sveite og vort Erfide blessad. Vm eirn Orm er þad skrifad/ ad hvorn hañ hitur/ sa verde al-Bloodugur. Eñ Satan hiñ gamle Dreke og Nøggormur/ hañ hafde so biked oss til Bloods/ ad vier lægũ i voru Bloode/ og vor Nable var Dauñskoreñ / og þar var eckert Auga sem myskunnade oss / þegar þu gieckst þar frañ hia og sagder til vor i voru Bloode/ þad vier skylldũ lifa/ þessvegna erfu i einum Eldraudrm Orme fyrermyndadur/ Joh. 3. og a Galgañ Bloodrisa uppheingdur/ ad vor Skrude

sem

ſm̃ af oss ſkalfum til var verr ukleikeñ/ eñ Nidlags Fat/ ad hann yrde fægadur i þinu Bloode / þu Lambed Guds sem bored hefur Veralldareñar Synder : Lætum oss nu reña nockud i Skap vid ſkalfa oss/Guds Biner/ Nverra Blood Skamer ad eru med Guds Sonar Blode Eviktadar. Nversu Ovidurkvæmelegt er nu þad / ad NErrann þiness / Eñ þrælleñ er allkatur? Christur sveitest Bloodenu fyrer vorar Synder/ Eñ vier fyrer hinar sømu/er þo hafa Gud Kross festann/ Vier fellum ecke Eitt Tær af Augum vorum/ Ecke Einunges hans Augu grietu/helldur allur hans blessad ur Lykame floode i Tærum / Eñ oss kiemur ecke til Nugar/ad utausa beysku Tæra Floode sañrar Yðrunar af Niarta voru/ þegar hans Kvol i Grasgardenum verdur oss fyrer Augun afmælud. Vorar Synder voru so sterkar/ ad þær gæku pre sad Blooded ut of hans Nollie / Er þa Miskunn GUDs Dauda ecke so sterk hia oss/ad hñ fæe

Einn

Eirn Vatns-Dropa af Augum vorū Valla eru Hiortu vor mykre eñ eirn Klettur/ þvi Moyses fieck þo Vatn ut af Biargenu/ er hañ sloo Sprokanum þar a/ Eñ Guds Ord/ sem er bitrara eñ Tvieggiad Sverd / þ visiur nærsta lysted a Gedsmune sumra Manna: Eg Grætbæne ydur/ þo fyrer Guds z vorrar Velferdar Saker: Hugleidum þau Ord er skrifar St. Paull / ad Jordeñ hver ed iñdreckur Regned sem yfer hana fellur/ hun bere þyrna og þystla/ hvar ier Bolvaneñe eru nælæger/ og þeirra Endalok eru ad uppbreñast/ Hebr. 6. So eru og Ydrunarlaus Hiortu / sem med heilnæmu Regne JEsu Bloods-Sveita eru ædreifd / eñ skipast þo ecke þar vid/ þau munu ecke læingt fra Eylyfre Fordæmingu/ og hinū særa Kvalaña Elde/ sem ecke slocknar / hvers Reikur uppstyga mun um Alder Alda: Hugsum til þess/ ad sa Dagur kiemur/ þad vier skulum z so preyfa vid Daudañ/ hvar ed vard Gude Odaudlegum so hardur/

hardur/ ad hann strijdde vid hann/og kodk ækaflega ad bidia / ad Daudans Skal mætte fra sier takast. Hvad beyst ur mun hann þa verda þier/ sem valla annad gieter/ enn ad vinna til Daudans / nema þu hafer ædur so bued þig i Alvæpne Guds/ ad hann vilie veita þier Lid/ sem Daudann hefur uppsvelgt / hver ad er Helvytes Drepsott ? Daudans Daude/ og þu vogier i þijnu Dauda-Strijde ad segia med Paulo / fullsruggur i Gude Heilsugiafara þijnum: Daude/hvar er þinn Broddur? Helvyte / hvar er þinn Sigur? Gud er sa oss hefur Sigurenn giefed/ fyrer Son sinn Jesum Christum. So ad lifa / og so ad deya/ Bæn þu oss gooda Gud / Eylyfe Konungur Hyrdarenar/fyrer þann sama þinn Eingietenn Son/ A M E N.

Annar Midvikudags Predikun i Fostu.

Textenn.

Og

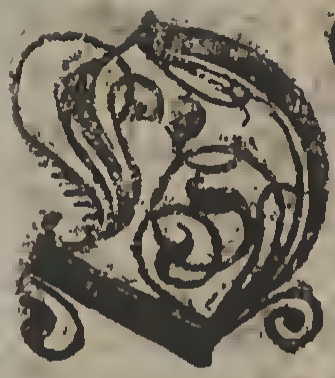

Ad Jafnsnart sem hann var ẽnn ad tala um þetta/sia/einn af þeim Tolf sm Judas hiet/þa er hann hafde nu til sin leked Flock Manna/ og þienara Kienemanna Nøfdingianna og Pharisæanna/kom hann þangad/ og med honũ Flockur mikell/med Blisũ/Lømpum/ Sverdum / Stongum og Vopnum / utsender af Kienemanna Nøfdingium/Skriftlærdum og Øldungum/ og hann gieck fyrer þeim.

Sem JEsus visse nu allt hvad yfer hann atte ad koma / gieck hann fram og sagde til þeirra. Ad hvørium leited þier? Their svørudu honum: Ad JEsu af Nazareth. JEsus sagde til þeirra: Eg em hann. EN Judas sa ed sveik hann / stood einnen hia þeim / EN sem JEsus sagde til þeirra: Eg em hann/ hørfudu þeir Bak aptur og duttu til Jardar. Hann spurde þa enn Einusinne/

Ad hvorirllleiked pier? Eñ peir sogdu: Ad JEsu af Nazareth. JEsus svarade: Eg sagda ydur pad/ Eg em hañ. Par fyrer / ef pier leiked ad mier / pa lated pessa i burt fara. So ad uppfylldest pad Ord/ hvad hañ hafde sagt: Ad Aungvum glatade eg af peim sem pu gafst mier. (Joh. 17.)

Eñ Svikarenn hafde giefed peim sameigenlegt Teikn/ og sagt: Hvern hellst eg kysse / sa er pad / grypped hañ og leided i burtu Vareigdarlega. Og pa hañ kom/ nalgadest hann JEsum ad hañ kyste hañ / og safnsnart gieck hañ til hañs/ og sagde: Heill siertu Rabbi/ og kyste hañ. Eñ JEsus sagde til hañs: Vinur/ hvar fyrer erttu komenn? Juda / svikur pu Mannsins Son med Kosse? Pa geingu peir paungad / og logdu sijnar Hendur a Jesum og gripu hañ. Eñ pa ed peir sem hia honum voru sau hvad verda vilde/ sogdu peir til hañs: Herra/ skulum vier sla med Sverde? Og sian/ ad einn af peim sem

med

med JEsu voru og þar stoodu/Simon Petur/hafde eitt Sverd/rietke ut Hönd sina/ og rickte því/ og hió til Presta Hofdingians Þienara/og hió af hönum hans hid hægra Eyra. Og sá Þienare hiet Malchus.

Eñ JEsus svarade og sagde: Leif ed þeim ad gióra eñ frekar/og sagde til Peturs: Stickt þínu Sverde í Slidrer / þviad hvar ad Sverded tekur / sá mun fyrer Sverde farast. Eda meinar þu ad eg kuñe ecke nu ad bidia minn Fodur þad hann sende mier meir eñ tolf Legion Engla? Skal eg ecke drecka þañ Kaleik/ hvorn ed mitt Fader hefur mier giefed? Eñ hvornen fyllidu þa Ritningarnar uppfyldar verda? Því þad hlytur so ad skie. Og hann nam hrærde hans Eyra og læknade hann.

Á þeim Tíma svarade JEsus og sagde til Fiolkssins / og þeirra Presta-Hofdingia/og Hofudsmanna Musteresins og Øldungana/sem til hans voru komner. Þier erud so sem til annars

Rœningia ufgeingner med Sverdum og Staungum ad grijpa mig. Daglega hefe eg hia ydur verid / ſeked og kient i Muſterenu / z þier hafed aungvar Hend ur a mig lagt / og ecke griped mig / helldur er þetta ydar Tijme og Magt Myrkraſta / ſo ad Rikningarnar uppfyllduſt. En allt þetta er ſkied / ſo ad uppfylleſt Rikningar Spamannanna. Þa forlietu hann aller Lœreſveinarner og fijdu. Og þar var eirn ungur Mann / ſa ed Hønum epterfylgde / hann var med Lijne klœddur yfer berk Nœrund / og Yngmenne gripu hann. En hann ſnarade Lijnklœdenu og fijde nakenn i burt fra þeim.

Exordium.

Fyrre Samuelis Bookar 28. Cap. Leſum vier / ad þegar Saul Konungur foor til Frietta vid Galdra Konuna i Endor / þa hafe hun ſagt: Eg ſie Gudena upp ſtijga af Jordunne / Og er Saul ſpurde ad / hvernig Hønum hattad vœre / ſvar-

ade

ade hun: Ad þad være Madur nockur Alldradur i sijdum Stacke. Mælmur- eñ er Gud Veralldar þessarar / hañ er af Jørdusse uppstiggeñ / þvi sijdañ ad Mañkyned ecke villde nægiast med / þad sem a heñe vex og foostrast oss til Nær- ingar af Gude gefed / þa hafa Meñ grafest i Ydur heñar / til ad leita epter meire Giæfu / sem þo Morgum hefur ad Ogiæfu orded: Þadañ er komed Gull og Sylfur / af hverju sumer Meñ steipa Baal / so sem Drottenn ad Orde kiemst fyrer Muñ Spæmañsens: Þad sijdur þegar Meñ leggia meire Trunad a þeña þiella Leyr / helldr eñ hiñ lifanda Gud / sem bæde hañ og alla Veralldena skapad hefur. Ecke veit eg til þess / ad Samuel hafe Kiesiemadur vered / so ad Meñ kusse þar fyrer ad seigia / Ad hañ hafe byrjst Konu þessare i Aarons Skruda. Spæmadur var hañ og Dom- are i Israel / Act. 13. Nitt er vijst / ad hañ hefur audþekkur vered af Bun- ings sijnū / þvi Saul kañadest strax vid /

ad hann være pad / pegar Konan sagde hønu fra Syn sinne/ hafe hun po nockurn sied/ sem Konungurenn sa ecke sialfur/ og pitta hafe ei alleina vered Prettur hennar/ til ad vilia hann Raadlausann Mann og af Gude forlatenn. En hvernig sem pvi er vared/ pa er eg viss par um / ad ecke hefur Gud giefed Fiandanum Magt yfer Lijkama Samuelis / heldur hefur pitta vered Apaspil Satans og Missyningar einar / og hlijder par vel uppa/ pad sem Paulus skrifar / 2. Cor. 11. Er hann talar um falska Postula / og seiger : Ad Satan ummyndesst i Liossens Engel/ pvi sie pad ei ad undra/ pott hans Pienarar breyte sier so sem væru peir Pioonar Rietklæte sens. Tvo Nytsle brukar Andskotenn sier i Lage til pessa / sem er Fe og Flattskapur : Hann steiper fyrst eitt God af Sylfre og Gulle/ og sidann hlyr hann pad i Skarf med Samuels Kyrtle/ So kalla eg Armada Vinnattu/ og Skyn Heilag leikans. Fyrer pvi er Guds Bornum

vanfared/

vanfared/ ad ei læte þaug sig loeka af þvilíku Tæle/til ad syndga og styggia Gud. Optlega hefur Diofullen þeña Prett i framẽ haft / en þo hefur hann syndt Meistara Stycke sitt a Glæsunar enar Syne Juda/sem med ollum Rette kallast mun Nøfdinge Fals-Postulaña/ z þeirra Forgaungu-madur/ þvi skömmu epter þad / ad Diofullen hafde giørt eirn Afgud i hans Niarta ur þeim 30. Sylfur-Peningum/er hann took af Keñe mana Nøfdingiunum/ til ad svikia sinn Herra/ þa gaf hann hanum fagran Kyrtel / þad er Blidskapar Ord og Liufmæle/til ad fullgiøra sitt Verk/so sem framar mun sagt verda i Textans Vtleggingu: Af hvorium vier vilium Tvent Nugleida. 1. Nvad vier eigum af Svikarans Dæme ad fordast. 2. Hvad vier eigum af Frelsarans Nogværdar Andsvare ad læra. Bu þu Sialfur i þinnu Orde ORotten mitt / og læt Eingan so kyssa þad i Dag med sinum Eyrum/ sem Judas þig kyste med sinu

um flæradū Muſie: Banheyr þad D. Nerra/fyrer hyna Forþienuſtu/Amen.

Vtleggingen.

HVad hinu Fyrra Vidvikur/ þa hefum vier Tvent ad varaſt af. Dæme Judæ/ Sem er Agyrne og Flæattſkapur. Hañs Agyrne ſiæū vier. af þvi/ad hañ ſelde Nerra ſin fyrer 30. Sylfur-Peninga/ Og hefur Svikare þeſſe/hvorium Mamons Præl heimſkare vered/ þar hañ ſelde hañ/ ſem allt Gull og Sylfur a/ og all Endemork Jardareſtar fyrer 30. Sylfur-Peninga/ hañ er ſitur og bræder og Sylfred hreinſar/ fyrer ſo litled Sylfur/og hid Sakalauſa Lamb Guds/ med hvers dyrmætu Bloode all Verolldeſt er Endurkeypt fyrer ſo litla Femune. Priattu Sylfur Peningar voru Almeñelegar Præls-Bætur/ epter Løgmalenu/ Exod. 21. Og þo Vtlendings/ og ecke hins Iſlenda. Fyrer ſo Smænarlegt Lyſtelræde/ er Konungur Nimens og Jardar ſeldur/

af

af einum Gudlausū Odygda-þræl/ og hefur hū blessadur i þvi hvad mest audsynt/ ad hann hafe audvyrt siælfann sig/ ad þræls Mynd a sig tekenne/ Phil. 2. Þar Frelsare allra Manna/ er þo ecke so sem friæls Madur/ helldur so sem Annaudigur i burtu seldur. O Nidra/ hvar fyrer ertu so Mynkunarlega seldur? Ad vier ei yrdum Kvølurunum ofurselder. Hvar fyrer ertu so sem eirn þræll keyptur? So þu keyptur ossi eyluft Belde a Nimnū uppe. Hvar fyrer ertu fyrer soddann Lyktelrædes seldur? So ad Gudz Blood sem i eirne Þioons Mynd var lyftels meted/ þad yrde þess dyrmætara fyrer Gude: Ey gieta þess christner Menn/ ad eingann af þeim hende neikt/ þad er a nockurn Natt sambioda meige edur lykiast þessu Meistara Stycke Andskotans/ þar vier høfū slykann Bid hiood a þessu Dæme. Hvad giora þa aller þeir/ ed løta Oleifelega Auraelsku/ Agyrnd og Fesykne/ draga sig fra þeim Kiærleika sem er i Christo

JEsus? Hafa peir ecke ad nockru Leiti med Juda sellt sín NErra? Vel talar Paulus hier um̃/ er hann seiger: Ad peir ed ríker vilie verda / falle i Diofulsens Snøru: En hvad er annad ad vera fast ur i hans Snøru/ en ad hafa sellt/ pad er yfergiefed Christum? Sia um hvad nakvæmlega Andskoten foor ad veida Judam/ Er hefur hann ræded honum i Fyrstu/ ad selia DRotten fyrer Peninga / helldur skoted honum i Brioost Dr Sierplægneßar/ ad hún skylde plocka nockud af pvi / sem Christs og hans Læresveinu lagdest til Upphelldes/ pvi seiger Johannes/ Cap. 12. ad hann hafe pioofur vered/ og bored Fie-Pyngiuna. So leikur Diofullen vid pa/ sem giarnan er eru a Fie: Nann telur peim pessar Tolur/ pookt eg gyrnest petta/ pad er eckert Stor-ræde/ ecke pioofnadur nockur / hier af man eingen stooran Skada hyda: Margur hefur meira J-rædest og hefur ei til Rænglætes reiknad vered: Eg vil ad eins kenna mig vid peim stærre

Glæpa

Glæpunum sem adrer fremia: En
þu heimskur Madur / þu giætter ecke
ad því/ ad audur eñ Gøllturen vard so
stoor/ad hann giordest Mannskiædur/ þa
var hann ungur Grís / og audur eñ eirn
myrdte Mann til Fiar/ þa stal hñ Saud
um. Andskotenn lædest iñ i Syndarans
Hiarta/ eins og þurfa-Madur/ eñ nær
hann er iñkomenn/ setur hann sig i Bonda
Sæted/ og rædur slíku er hann vill / og
giorer Salomonis Svipur ad Roboams
Nøggormū/ þar til hñ drottnar i Synd
enne / En Syndenn i þess auma Mans
daudlegum Líkama. Nu þar ed Judas
meinte ad Lausnarenn sñ visse alla Hlu
te/ hann munde sia i gegnum Fíngur vid
sig/ og lída so Tíma Ovitskuñar/ þokt
hñ Sma-Stæle/ þa giordest hñ diarf
ur i Heimskuñe / hvar fyrer hann reidd
est Mariu/ er hun smurde Fætur Christi
med dýrmætu Salve / þa gat hñ hvl
vade Agyrndar Ormur ecke þolad vid/ og
giægdest ut med Høfdenu/ er hñ sagde:
Hvar fyrer voru ei Smyrsle þesse seld

fyrer

fyrer 300. Peninga og giefed Fatækt? Joh. 12. Eige sagde hann pad af pvi/ segger Johannes/ ad hann hyrdte um Fatæka / heldur sokum pess / ad hann var Piofur. Og allra sydarst lagde Diofullenn her Smids-Nøgged a Dhæfuna/ og synde pad / ad hann være med ollu i hann farenn / par hann kom honum til ad selia sī eigenn N Erra . Pannenn er nu Syndenn/ hvor ad er Andskotans Dotter. Nun er eitt frioffamt Kvikinde/ pvi nær hun fædest / geingur hun pungud med adra / hun hætter ei par sem hun byriar/ heldur gietur af sier eirn vondann Jnblæstur / Jnblæsturenn Sam-pycke Bilians/ Bilienn Giørningenn/ af Giørningenum framkemur Vggaleysed / af Vggaleysenu Forherdingenn / af Forherdinguñe Øvæntingenn/ af Øvæntinguñe eylyf Nelvætes Pyna / sem er Verdlaun allra Ogudlegra / um Allder Allda med Diofslenum og hanns Arum i pvi Dyke / sem vellur af Elde og Breñesteine: Petta vottar Jacob i syns

Pistels

Pistels Cap. 1. med færre Ordum/ seigiande: Sierhver verdur freistadur/ nær hann tilteigest af sinne eigen Gyrnd / og lockadur verdur/ og sidann þad Gyrnden hefur geted / fæder hun Syndena / en nær Syndenn er fullkomnud/ fæder hun Daudann. Þar fyrer skylldu christner Menn sia til / ad peir kefie hiña fyrstu Reista Agyrneñar / so ad Guds Hus/ sem er vort Hiarta/ breste ei til kalldra Kola. Þarfig byriar ad skiocka Dreka Vngann i Bælenu / madur hann verdur fleigur / og sidsta Nyggormenn / þad er Diofulenn ur Barme sonum / madur enn hann stingur til Hiartans/ vel sie peim/ er so kunna ad taka Babilons Smaa Born a medann þau Hrein Blaut eru/ en sma þrta Hofde nidur vid Stein/ Ps. 137. Þvi hvad gagnar þad Manninum/ ad hann eigneste allann Heim þeña/ og lyde so Tiopun a Sialu sinne/ seiger Frelsarenn/ Matth. 16.

I sodu Lage heytum vier af Historiunne/ ad Judas/ þa hann hafde til sin

teked

leked Flock Maña og Þiodnustu-Menn Biskupaña/ Pharisæaña/ Øldungaña og þeirra Skriftlærdu / þa hafe hañ viked ad JEsu/kist hañ og sagt: Neill Vertu Meistare. Þetta er hin mesta Ohæfa / er Diofullen framed hefur i Syndugu Nollde. Margur hefur Vine og Frændur af Dœgū ræded. Nero liet fyrerkoma Moodur sinne. Absalon ofsokte Fodur sinn. Joab sveik sin Vin. Cain/ vo Broodur sinn. Ef ad brugga Svikræde sijnū Gude og Skapara/ þad eru Fædæme Satans/ þar ed eirn syndugur Ormur forrædur þañ sem er hañs Fader fyrer Skepunena / hañs Herra fyrer Verndena / hañs Brooder fyrer Mañdomsteknınguna/ hañs Neilsugiafare fyrer Endurlausnena/ hañs Meistare fyrer Vppfrædinguna/ hañs Doomare fyrer Vrskurd Verdlaunaña. Hañ sem Mañ vegur/ hañ er Mañdræpare: Hañ sem myrder / hañ er Mordinge: Hañ ed sitt Herra forrædur/ Rotteñs Svike: Hañ sem Frændur edur Vin-

af

af Lyfe tekur/ hann er Nydingur kallad ur. Ei hveriu Nafne skal eg hann þa nefna/ sem rædst a mote Dokkne Gude synum / fyrer hvors Skuld/ vier ecke alleina skyllduger erum Fodur og Mood ur ad yfergefa/ helldur og eirnen Lyfed ad læka / ef hann þad bydur. Nu veit eg mynner Elskuleger/ ad þar er eingen af ydur/ sem ecke i Niarla synu fordæme Svikaran Judas: Ei giætum þess ad nu er Christur ad synelegu Vistum fra oss viken / og situr til Kraptarens hægre Handar / so eingen Maklegur Kraptur/og ecke sialfur Andskoten fær honum Mein ufred: Ei ei ad sydur er hli oss a margan Nækknæmlægur. Paulus seiger/ 2. Cor. 11. Ad Christur sie Safnadarens Hofud: Hygge þar ad aller þeir ed heita vilia hans Limer. Judas kiste Hofuded med flæradu Kosse: Simum til Limerner / at vier ei þakeg Inbyrdes kissunst / þvi hver ed JEsu Lime Falsklega kysser / hann kysser hans Andlegan Lykama / sem er hin christe-

lega

lega Kyrkia. Guds Born a fyrstu Dogum Christneñar/ hofdu þa Venju/ ad/ nær þeir helldu sijnar Agapas edur Kiærleiks Samkomur / þa kysste hver annan med Heilogum Kosse / um hvern Þaulus talar/ 1. Cor. 16. Hvers ẽ Þetur miñest/er hann seiger : Heilsed hver odrũ mz Kiærleikans Kosse/ 1. Pet. 5. Þadan er eñ nu i Dag su Venia medal vor/ad vier minnumst hver vid annan/ audur eñ vier ekum Guds Lykama ẽ breckum hans Blood i heilagre Kvølldmaltijd Drottens: Þesse Sidur christneña Mana/ætte ad mina oss a Brodurlegan Kiærleika Innbyrdes: Eñ Gud hiálpe oss Syndarana: Ad valla mun af þvi verda a stundum/þegar vier gaumgum til HErrans Alltares/ til ad Friómælast vid Gud i helgum Stad/ad sum er af oss hafe þa vel þurkad allt Flatt skapar Kaam af Vorum Niarta sijns/ og er þa nærsta hætt vid/ ad þin verde hid sama og Judæ / ad biooda JEsu falskan Koss. A Jerusalems Must-

ere

ere var ekki Þorf/eñ umm hverk ad geingu yðrande Mañeskiur/med hulldum Vorum: Hvad oss miñer þar m/ad JEsus er þær Dyrnar/ umm hveriar vier/ sem stondū rauder af Dvyrdingu fyrer Mad ungar vors Yngdoms/eins og Ephraim: Vier eigum ad gænga iñ i Jerusalem fyrer Gud/ til ad offra vorre Gæfu fyrer Allfarenu: Eñ þad er ei meir eñ skylldugt/ ad vier a medañ hyleium Varer vorar/ med hvorium kañske hefur margur kyðt boded sijnū Mæunga flæremdañ Koss/og hvatt Tungu sijna/ eins og Nøggormur/ og smurt Varer sijnar med Nodru Galle/ Ps.140. Eg vil ei umm þa tala! sem med Neipfræku Giede miñast vid Nolld og Blood Drottens/og ætla þo ad sier mune i þeim heilaga Stad uppgefeñ verda þau Thu Þusund Þunda/ umm hver þeir eru hinū Riettlæta Dyrdareñar Konunge skylduger/ eñ ecke vilia þeir uppgefa sijnum Sampioon/ þa Hundrad Peninga/ er þeir attu honū ad luka. Vmm Joseph/

hvorn hſis Brædur ſeldu i Þrældooni / ei Ioſef og Judas ſiſt Herra/ Vm hann ſtendur ſkrifad/ Gen. 45. Ad hann hafe falled um Hals peirra/ og kyſt þa med grætande Tærum: Gud giæfe ad aller þr er ſig chriſtna nefna/ væru eins lynd er/ ꝛ ſa Guds Madur var i þvi/ ad fyr ergiefa hvor odrum uk af Niarka ſyn ar Misgiorder/ þvi aſtars mun vor Him neſkur Fader ei kilgiefa oſſ vorar Synd er / Matth. 6. Eg vil ſpyria / Hvad ſkilur Judam/ er kyſte JEſu ꝛ ſagde: Heill Vertu Rabbi / Eſa droo þo epter ſier Flock Maña / med Sverdum og Staungū til ad grypa hann: Hvad ſkil ur hann/ ſeige eg/ og þa/ ſem ſtadder i heilsgum Stad/ ſeigia: Herra/ Herra/ forlæt mier Synder mīnar: Eſa i þeim ſama Muñe/ med hvorium þeir JEſu Likama og Blood medtaka/ þa geymer hann ecke Joabs/ helldur Jeſſabels Sver d/ og hann er nockurſkonar Orvamæler/ fullur af Mord-Þylum til ad ſkiota ad ſynum Naunga / þegar honum Fære

gieſt-

giefst. Pad var Sidvane Gydinga / ad pa peir ſau aleingdar nockurt Gof ugmeſſe / og gaku ei til hafis nåd ad kyſſa hafis Hend / epter pvi ſem Sidur var til / pa kyſtu peir ſiner eigen / og veitku hønum Lokning par med. Petta miſſer mig a / ad vier ſtøndū fiærre vorum Lauſnara / ſo ſem hiner Lykpraau i Gamla Teſtamenkenu: Vier erū hæſer eins og peir / ſo vier gietū ecke Gud akallad ſo ſem ber. Vorar Synder aū ſkilia millum hans og vor / og vier ſtønd um laangt fra med Tollheimtu-Mannenum / og porum ei upp ad lypta vorum Augum til Himens / pvi vier høfum ſtigt hatt ſem i Himnenum bør / Og ei ad ſydur vilium vier kyſſa vorar eigen Hendur / pad er Time pū Lykama / hvørs Timer vier erum / og vera ei af-undner / peim ſem oſſ bidia / Edur peim ſem vid oſſ misgiøra / og under eins beria oſſ a Briooſt / med vorum eigen Hendū / frigbande: Gud verku mier Syndugum Liknſamur: Paſtig byriar ad leita ad Jeſu /

med einum Audmyktar og Kiærleiks Kosse/ekki ei so sem Judas og hans Forunneite/ med Lyktū og Logbrøndū. Gydingar leitudu Drottens med Lyktum og Blisum/ad eige meiddu peir umm Nætur Tyma fætur sijnar a Steinunum/ eda fiellu i Gryfiur: Ekki þr giættu þss ecke/ ad peir steikktu allt of-fast a peim Nyrningar Steinenum/umm hvern talad verdur/ Esa. 28. Og fiellu þess vegna i Gryfiu þa/ hvar eckert Vatn er inne. Ekki þu skallt ei so leita ad Jesu/christ ekki Smala/helldur med Angre og Trega Niarta þijns: Eige med Lyktum/helldur med Niarfgrodnesse Elsku/Eige med Logbrøndum/ helldur med einum Nyr-Kveik safirar Truar/ sie hann Loglyfell/ þa vill hann þo ei slockva hann/Eige med Sverdum og Staungum/ helldur med brækudum Reir Vonarenar: Sie hann verkur/ þa er hann samt i þijnum Veikleika Mattugur: Nann talade einasta eitt Ord/seigiande: Eg em Nann/ ē þo fiellu hinar vopnudu Netiurnar a

Bak

Bak aptur / hinum somu Ordum mun hann til þinn tala nær þier mest aliggur: Bloskre þier Synder þinnar / þa munku heyra: Eg em hann / sem afplæna allar þinnar Synder / og afmæe þinnar Misgiørder: Ef Mootlæted kremur þig / so ad þu valla edur ei þykest meiga undertylfa / og þu kallar til hanns i Neydenne / þa svarar hann þier: Ottast ecke / þvi Eg em hann / sem er trur / og freista einkis yfer Megn fram / og gief Freistinguñe þann Enda / ad þu faer vel staded. Ofbiode þier Guds Reide / þa seiger þinn Frelsare: Eg em hann / sem Gud hefur þinna vegna straffad / Eg em Bolvan ordenn þinna vegna / so þu yrder Blessan Guds i mier / Negningenn hefur a mier leiged / uppa þad þu hefder Frideenn. Mun Fader minn Nimneskur taka Gisllð af bædum ockur fyrer Syndena? Sierstu Truar veikur / þa seiger hann. Laat þier nægiast mina Nad / þvi Eg em hann / hvors Kraptur ad fullkomnast i Breiskleikanum. Kvyder þu oid

Daudann/ af þvi þu hefur illa lifad/ þa mun hann senda þier gooda Anda i Hiarta þitt/til ad dreipa a Saluþyng i hinum sydurstu Andarslitrum af þessum Kaleik. Vertu Nughraustur Sonur/þier eru þijn" Synder fyrergiefnar/ þvi Eg em hann/ sem þad hefe afrekad i minne Kvol med minni Dauda/ad hver sem truer a mig/hann skal lifa/ þoott hann deye. Honum sie Lof og Dyrd ad Eylifu / Amen. Og er þad nu so uk-talad um hid Fyrra.

Vier vilium med fam Ordum yfera vega hid Sydara. Vinur / Hvar Til Komstu Nyngad/ seiger Endurlausnarenn: Af hverre Spurningu þijns Frelsara/ þier atte fyrst til Nugar ad koma Guds Barn/ hin Dumræddelega Hoogvard og Þolenmæde Guds Eingietens Sonar. Hversu Smannarlega ad Judas hafde breitt / þad hefum vier heirt til Forna/ z hvad sart þad mune hafa kusted DRottne til Rifia ofann a alla adra hans Kvol og Angist/ ad hann svik-

enn

eſt var af ſínum eigeſt Læreſveine: Því má hvor eirn nærre gieta / ſem nockra Tilfinning hefur i ſínu Hiarta: En í allu þessu er JEſu Guddomlega Noegværd hin ſama/ og hann talar ecke eitt Skygdaryrde vid þeña Skalk. Nvor kann nu med Hiartanu ad Jmynda ſier/ langt ſydur med Ordum ut ad ſkýra/ſo Dauñirædelega Gied-Giæſku. Margur þykeſt giora vel / ad hann peiger vid Dvin ſínum / og vyrder hann ei Vidtals. Fabio Maximo er hroſad fyrer þad / ad hann þagde eins og Fiſkur/ þegar hann akiærdur var af Romverium fyrer ſína morgu Afreks Verk. Socrates er og vidfrægur/ fyrer hanns Noegværd/þar hann ecke lauk upp Munn ſínum/ þegar hans eigeſt Kvinna giærde hønum þungar Aræſer. Lyklegt er/ad ſoddann Mesti hafe þagad i Mootgange ſínum þeſſi vegna / ad peir hafe ei þokſt geta hann med Ordum ukmaalad / edur og dreped Reidena med ſier/ad hun ei giærde Tungunna Oſtsduga. JEſus peiger ecke vid

Juda/ helldur talar til hans med Hæg-
læte: Hann er ecke einasta i Paunkun-
um hoogvær/ helldur syner hann Gnægd
Kiærkans med Mukkenum: Ecke Leig-
er hann vid hinum Gudlausa Spikara/
helldur umiñer hann med hoogværum
Anda. Pad hefur skied/ad pegar einn
Konunge hefur byrlud vered nockurs-
konar Dlyfian/ og peir hafa pess æ-
skynia orded/ad Þr hafa læted hiñ sama
afdrecka sem æskeinkte. Hvor kann i
mote ad mæla/ad pad sie riettvisst i all-
an Mata? Hvad skulum vier hier til
seigia? Kuska nockud Veralldleger Kon-
ungar ad hafa soddann Riett yfer Þegn
um sinum/ so sem JEsus hafde yfer
Juda? Kann Madur Masse so Riett-
vijslega ad reidast/ so sem Gud Man-
enn? Kann ein Skepna annare Skepnu
so undergefen ad vera/ so sem Skepnan
Skaparanum? Kann ein Syndugur so
stoorlega a moote odrum Syndugum ad
briota/ eins og Syndaren moote Gude?
Hverju er pa lijk su Dulseigianlega

Dolek-

Postinmæde / ad JEsus brukar ecke sín Riett vid Judam: Judas var fremstur i Flocke ad hyrla honum þaſ sura Kaleik / sem haſ grætande beidde / ad mætte fra sier takaſt / og mætte þo ecke Bænheyrdur verda / hſi / i hvors Nafne allar Guds Barna Bæner eru þo Jesu Amen. Miſ HErra / hvad mikla verdugre var hiſ Flærdarfulle Svikara ans Musur / ad afdrecka peſa hiſ baſ væna Kaleik / heldur en þignar blessudu Varer / ad hverian Mandeſ er uthellt? Hvad hægt var þier ad lœta Jordena opnaſt og svelgia Skalkeſ / Eins og Chore / Dakan og Abiram? Þad var Furda / ad hun skylde taka vid þignum Blooduga Sveita / En þola ad slykur Diofuls Sonur skylde standa a Jordu sie: Hvad ihled kostade þig ad lœta Lykþrœa uppeta hafis Nollð / eins og Mariæ: Hvar var nu þin Vandlœting sem eydde Sodoma og Gomorra med Elde / Hvar ed sloo Ægyptaland med Plœgum / og drekte Pharaoni og hans

Lide/ ſm̃ lieſt uppviſna Hønd Zedechiæ Preſts/ er lauſt Jeremiam Kyñ-Neſte/ ſm̃ uppbrende þa tveſta Fim̃tye Aḥaſtæ Konungs og þra Høfdingia / ſem um̃ ſnerer Nebucadneſar i Villudyr/ Þu/ er ſloost Neſt med Lykþrœ/ ſm̃ lieſt Nunda ſleikia Achabs Blood a Nabots Akre/ z drapſt Nuzza/ er hñ ſnerte Dokteñs Mrk af Gœleyſe z Eñ hañ er mintest vid þig med følſkum Koſſe/ ſem ert hin ſaña Guds Mrk/ hñ lieſtu heilañ ſtanda: Fyrer adra vandlœtter þu O Herra/ Eñ fyrer ſialfañ þig villder þu i þetta Siñ ecke vandlœta. Nier mœtte eirn ſyndugur Ormur ſkañaſt ſýn / ſem er giarn a Reide/ hvørs Brœde er þ̃ngre eñ Sand:/ z þungbœrare eñ Klettureñ/ hvør œvallt hefur þau Ord i Muñe/ ſo ſem hñ hefur giørt mier/ ſo vil eg giøra hønum/ og giallda Lyku Lyket. Þu aumur Madur / ſem ei kant upp ad reikna hvad opt þu ſyndgar: Ef nockur giører Drieft þ̃nu Nuſe/ hvad gott hefur þu þar af/ ad þu hlauper til þiña Morda

Bopna/

Bopna med Levi og Simeon: Ef eirn
yrder þig ecke so sem þier synest þiñ
uppblasen Nedrubelgur skiled eiga/ þa
fyllest þu af Reide / eins og Haman /
og ert ecke saattur med eins Nafud.
Ef þiñ Yfer-Madur talar þier nockud
nær / en þiñ Eyrna Klæde bijdur / þa
virder þu ecke fyrer þier/ ad giora so sm
Abner vid Isbozet. Vilie nockur for-
svara Sakleysi sitt mooke þijnū raung-
um Aburde og illum A-Austre / munde-
er þu þa ei lata kasta hønū i Fiskur/
eins og Zedechiæ Konungs Nafdingiar
vid Jeremiam breitku/ef þad stæde i þi
nu Valde: Gænge nockrum vel/ munu
ku lijta riettara Auga til hūs/en Saul
til Davids: Vilie nockur Dad og Dug-
nad fremia/hvad fliotur verdur Eliab
til ad smæna David i Ordū: Sie nock-
ur Gude og Mønū þeckur/ hvad snark
ar Cain upp z slær sin Brodur i Nel/
ef ecke med Sverde / þa med haskvæsse
Tungu: Talar eirn Guds Eyrende/
hvad fliott hitna Balachs Naser a moo

ke Bile

te Bileam: Mun ecke hiñ Heimske Asa Konungur breßa af Reide vid Simande ans Atslur? Ef Nabot vill ei standa af sinū Vingarde og siñe Fedurleifd / þa verdur Achab siukur af Neipt. Vill nockur forsvara siñ Broodur / þa hlyf est Sauls Reide ecke vid Son siñ Jonathan. Hefur nockur umflued Viel og Prette hiñs Nreckvysa / þa tekur Herodes Stefnuna af Smæ-Bornunum. Ef hinum Agiarna Bloot-Mañe er Nindrun gior i hañs rængsnunum Fe-Dræde / þa hleipur hañ med Demetrio / og vill hafa Christs Pienara af Dogum ræded. Sier nockur Aumur a einū Vesæling / sem villt hefur fared / þa reid est hañs Brooder / og fæst meir um hiñ slæmtrada Kalf / en siñ Broodur apturfundenn. Niñ Eykhræe Naaman fær ei umbored þad / ad Elisæus ei gieck ut til hañs / og bad siñ Gud fyrer hønū standande / so þar var skamt til / ad hñ munde fara a Mis vid Neilsu sýna / sokum Reideñar. Þu villt og kañske þañig brei

ta /

ka/ſm̃ Vtvortes ert Heilbrygdur/eñ iñ
añ hvíttur af Lykþrœ / ſem utañ ert
Skýnande / eñ fullur allrar Ospektar
hid Jñra/eins og daudra Maña Graf-
er: Jœ/ verre eñ Thyestes/hvar ed var
Grøf ſiña eigeñ Barna/ſamt boolgnar
þu upp af Natre/ef nockur þier a mod
le brýtur/og veitſt ecke nema þýn Reide
þvi vallde/ad þu hliooter ad deya i þiſſe
Lykþrœ / og þo villtu eñ þa Christeñ
Madur heita og JEſu Lœreſveirn/ſm̃
ecke eitt Vfug-Yrde talade a moke þm̃/
er hañ ſveik: Eñ þad er ecke noog / ad
vera Christi Lœreſveirn/eins z Judas
var: Þar fyrer/vilie Reideñ koma þier
til/ ad ſtela Nefndeſie fra Gude/ giete
Stoorlœte þitt ecke þolad Saſileikañ:
Ef Vfundeñ vill koma þier til/ad uñ
ſlia ſaklauſt Blood/ edur Skap þtit er
a einhvern Natt bued til Nefndar/ til
ad giora Skada med Orde edur Verke/
þa lœt ſm̃ JEſus til þýn tale: Vin-
ur / hvar til komſtu hýngad? Meinar
þu/ad þýnReide verke GudsRiettlœte?

Ertu

Erku christen/ þa erku min Lærisveirn: Erku min Lærisveirn/ þa munku af mier læra: Vilier þu af mier læra/ þa lær/ ad vera Nogvær og af Hiarta Lyfelæk-ur/ so sem eg var/ annars erku mỹn ecke verdugur: Vilier þu fylgia mier epter ifi i mỹna Dyrd/ þa fylg mier epter i mine Nærmungu. Deil ecke meir a Veige þinar Sæluhialpar vid þỹna Brød ur i Neimenum/ en eg deilde a Veigenū til minar Þỹnu vid þann er mig svik: Legg af Reide og Illgyrne/ Col. 3. og læt ei Soolena underganga yfer Reide þine: Læt ei yfersiỹga þig hid Vonda/ helldur yfervin þad Vonda med Goodu: Mỹn er Hefndin / eg vil endurgialda / Heb. 10. Nvar hann Driett gierer/ hỹn mun þad aptur medtaka / og nema þu fyrergiefer ut af Hiarta/ þỹnū Broodur / hanns Misgiærder / þa mun min Himneske Fader/ ecke tilgefa þier/ þỹnar Synder. Iminda þier JEsum med þessu Tale/ standande fyrer Augū þier i Reide þine / og muntu skiallnar reid-

ast

ast Ó-fyrersyntu. Ef þu saklausa Guds Lamb/sem ecke upplaukst þínum Munne/heldur esi einn Saudur til Slátrunar leiddr/þegar þier hallmælt var/þegar þu svikesi og af Dogum rændest varst/Drep þu i oss þookka Spillingarefiar/esi lát oss þykia þad hina mestu Æru/ad lykiast þier i Angistsemi/i Ofsooknunum/i Forsmánneñe/so ad þegar vier erum Veikir/ þa sieu vier Mattuger fyrer þig/sem oss Mattuga gierer: Veit oss þad goode JEsu/og styrk oss þar til/med Krapte þíns Anda/ A M E N.

Pridia Midvikudags Predikun i Föstu.

Textenn.

ÞEIR Flockurenn og hiin ypparste Nefndarmadur/ og þienarar Gydingana gripu JEsum og bundu hann/ og leiddu hann fyrst burt til Hánnam/

Nafnam/ sa var Fader Konu Caiphæ/ hvor ed þa var þess Aars æðste Prestur/ og þeir burtleiddu JEsum fangen til Caiphams Kiesemanna Nøfdingia/ en Caiphas var sa sem Gydingum gaf þad Rad/ ad betur fære þad einn Mad ur dæe fyrer Foolked.

Og þeir ifleiddu hann i Hus þess ypparsta Prests/ þar ed med honum all er Kiesernanna Nøfdingiar/ Skriptlærder og Øldungar voru samankomner. En Simon Petrus fylgde JEsu epter aleingdar / allt i Forstofu Kiesemanna Nøfdingians/ og einn annar Læresveinn/ sa same Læresveinn var kunnugur Kiesemanna Nøfdingianum / og gieck inn med JEsu i Forstofu Kiesemanna Nøfdingians/ En Petur stood þar ute fyrer Dyrunum. Þa gieck ut sa annar Læresveinn/ sem Kiesemanna Nøfdingianum var kunnugur/ og talade vid Dyravørdinn Konuna/ og leidde Petrv inn leingra i Forstofu Kiesemanna Nøfdingians. Og hann gieck inn / þviad Þienararner

høfdu

Høfdu Eld kveiktan i midre Forstofu̇ne og setst til samans/ en Petur sette sig a millum peirra og vermde sig vid Logan / ad han sæe hvør Ender par a yrde. En Petur sat utar i Forstofu̇ne / og par hann var frambetur i Forstofu̇ne/kom ein af Ambattum Kieñe manna Høfdingians / og pa hun leit Petrum sitia vid Logan og verma sig / leit hun til hans og starde a hann/ gieck til hans og sagde: Nvørk ert pu og eirn af pess Manns Læresveinum? Og pu varst med JEsu peim Galilæiska af Nazareth. En hann Afneitade hønum fyrer øllum/ seigiande: Kona/ Ei er eg/ Eg pecke hann eige / og ei veit eg hvad pu seiger: Og hann gieck ut i Fordyred/og Hanen gol. En prælarner og Stenararner stoodu sem giort høfdu Kola-Eld/og vermdu sig/pviad Kulde var. Petur stood par hia pm̃ og vermde sig. En Kieñemanna Høfdingen spurde JEsum pa ad um̃ hans Læresveina og hans Kienningu. Og JEsus svar-

E ade

ade hønū: Eg hefe Openberlega talad i Heimenum: Eg hefe og med jafnade kienk i Samkundu Husum / og i Musterenu par ed Gydingar allstadar ad koma til samans / og eckert hef eg i Leynum talad / Hvad spyr þu mig ad þessu? Spyr þu þa þar ad/ sem heyrt hafa hvad eg hefe talad til þeirra: Sia þu/ þeir hinu sømu vita hvad eg hefe sagt: Eñ sem hafi talade þetta/ þa gaf eirn Þienaraña sem þar stood hia / hønum eirn Kiñ-Nest/ og sagde: Skalltu so svara Biskupenum? Jesus svarade: Hafe eg illa talad þa bevisa þad/ ad þad sie Orietk/ eñ hafe eg satt sagt/hvar fyrer slær þu mig? Og Hañ as sende hñ bundeñ til Caiphas Kiesie maña Høfdingia.

Eñ Ambattes þar hun sa Petrū/ tok hun aptur til ad segia þeim sem þar hia stoodu / þesse er eirn af þeim. Eñ sem hafi gieck ut uñ Dyrnar/ leit hñ ein oñur Ambatt og sagde til Þrra sem þar voru/ þesse var og med Jesu

af

af Nazareth. Og litlu sydar þar eptir sa hann eirn annar og sagde: Þu ert og eirn af þeim. Og Simon Petrus stood þar og vermde sig/þa tøludu þeir til hans: Ertu af hans Lærisveinum? Og i annad Sinn neitade Petur aptur mz Eyde og sagde: Madur / eige em eg / ecke þecke eg þann Mann.

Eñ þeir Øldstu Prestar og Øldungar / og allt Raded leitudu Lygvitna gegn JEsu/ so ad þeir giæte hønum i Hel komed/ og fundu ecke. Og þo marg er Lygvottar geinge þar fram ad/ þa fundu þeir eckert/ Þviad marger baru Fals-Vitne i moote hønum / eñ þeirra Vitnisburder voru ecke samhlióda.

Eñ ad Sydustu stoodu upp og geingu fram nockrer Tveir Fals-Vottar / og baru Lygvitne i moote hønum / og sogdu. Vier høfum heyrt hann segia: Eg kañ og vil nidurbriota þetta Mannere Guds sm med Hendi er giørt/ og a þremur Dogum upp-byggia eitt annad þad ei er med Hendi giørt/ Eñ þeirra

Vitnesburder urdu Ei þa ecke Samhlioода. Sa æðste Prestur stood þa upp mitt a millum þeirra/spurde JEsum ad og sagde til hans: Svarar þu aungvu? Hvad vitna þesser a moote þier? En JEsus þagde og svarade aungvu. Þa ansade en aptur sa Æðste Prestur / spurde hann ad / og sagde til hans.: Ertu Christur Sonur hins Blessada/eg sære þig vid lifanda Gud/ ad þu segier oss ef þu ert Christur Sonur Guds? JEsus sagde til hans: Þu sagder þad / Eg em: En þo segie eg ydur / Hier epter munud þier sia Mannsins Son sitia til hægre Handar Krapt arens / og komanda i Skyum Himens. Þa reif Kienemanna Høfdingen sin Klæde i sundur og sagde: Hann Gudlastar. Hvad þurfu vier nu framar Vitna anna vid? Sia/þier heyrdud nu skialfet hans Gudlastan. Hvad virdest ydur? En þeir fordæmdu hann allen/ svørudu og søgdu: Hann er Daudans sekur.

Og litlum Tyma þar epter / nær

eitnre

eirnre Stundu/ stirkte nockur annar þad/ og sagde: Ad sønnu var og þesse med Jesum/ þvi hann er eirn Galilæare. Og aptur geingu þeir ad/ er hiia stoodu/ og segdu til Peturs: Sannarlega ertu af þeim/ þviad þitt Tungumæl er samhlioda/ og openberar þig. Þa sagde eirn af Kienemanna Høfdingians Þienurum/ Frænde þess sem Petur hioo af Eyrad. Sa eg þig ecke i Grasgardenum med Jesum? Þa neitade Petur þvi ekki aptur/ og sagde: Madur/ Eige veit eg hvad þu seiger. Þa took hann til ad formæla sier/ og sveria. Eige þecke eg þann Mann/ um hvørn þier taled. Og jafnsnart er hann nu talade enn framar/ Gool Naneñ i annad Sinn/ Og Hanen sniere sier vid/ og leit til Peturs/ og Petur minntest Ordanna Jesu/ er hann hafde sagt til hans: Adur enn Naneñ galar Tvisvar/ munntu afneita mier Prisvar/ Og hann gieck ut og greet Beiskiega.

Exordium.

HAd er Plagsidur goodra og Vik
ugra Ners-Nofdingia/ nær þeir
draga ut i Hernad/ ad þeir egg-
ia Lid sitt og seigia þeim fyrer-
fram / hvad mykell Naudsyn þeim bueſt
sie / nema þeir berieſt vasklega / og so
heita þeir ollum þeim Launū sem goda
Framgaungu veita / en sialfur er hann
fremstur i Flocke ef vidþarf / so adrer
fylgia hønum þess Ofraudare a epter.
Þannig hefur breitt hin mykla Hetia
Drottenn JEsus / hann hefur ecke ein-
asta / einsamall Vijn-Pressuna troded /
eydur enn hann frambrunade af Bozra i
Edom / i skrautligum Buninge / Esa.
63. Hann er eydur enn hann hroosade Sig
re / yfer sinum og allra þeirra Ovinum /
sem hønum vilia epterfylgia i Kvoleſie
og Forsmaneſie / so þeir meige med hø-
um Hlutskipte taka i Sæluſie og Dyrd
eſie : Nelldur hefur hann þar ad auke
sagt þeim fyrer / hverra Launa þr mættu
vænta sier : So seiger hann / Matth. 5.
Sæler erud þier / nær þr Lastmæla ydur

og

og Offækia / og tala i giegn ydur alla Vondsku fyrer mijnar Saker / þo liugande / Fagned þier og vered glader / þviad ydar Verdkaup er nooglegt a Himnum. Stoor maa su Sæla vera / sem Guds Børnum er hueñ i Eylijfdeñe / þar Mootlætingar þessara Tijma / eru so lijtels verdar hia heñe. Paulus sem hier uñi vottar / hañ maa enn Efa hafa feinged nockurn Smeck af heñe / þegar hañ var uppriekkur i hiñ þridia Himen / þar hañ hiellt sijdañ alla Ijfe þreck ad vera / hiña þvi ad mvinna Christum. Eñ þookk ad Gud hafe ecke so giørt vollum Mønnum sem Paulo / uñi hvern hid sama maa seigia / so sem DRotteñ sagde vid Thomam Fordum: Af þvi þu sæst mig Thoma þa truder þu / þa skorter þo Gud eñ nu ecke i Dag sijns Anda Krapt / til ad styrkia þær veiku Fæturnar / ℔ hinar Vammattugu Hendurnar / þeirra sem ecke sia og trua þo / til ad beriast med sijnū Herloga JEsu / uñder hañs Merkium: Þad maa vera

eirn daufur christeñ/ sem ecke er so full-
huga/ so sem eirn Strids-Madur/ og
þad er verra ad vera Gudlaus eñ Æru-
laus. Nu hleipur eirn Radvandur
Strids-Madur alldrei fra Merkenu/
þvi hañ veit þad er Skomm so mykel/ ad
hafa sydaft verdur alldrei neirnrar Æru
verdur: Skylldu þa Christi Ner-Menn
vera so blauder/ ad flyja fra hinne fogru
JEsu Blood-Fanu/ under hveria þeir
svaresst hafa i Skirneste? Eirn Full-
huge geingur brugt fram i Bardagan-
um/ af þvi hañ veit hañ mune heidrad-
ur verda og Gisfum sæmdur/ og herst
hañ þo uppa hid Dviss a/ og slær a stund-
um i Vedred/ so sem Paulus ad Orde,
kiemst. Eñ þad gierer ecke hinn christ-
ne/ hañ gietur alldrei Osigur hloted/ a
medañ hañ brukar sonnu Strids-Atferd
og hans Nertoge/ þvi þad sem hinum er
hinn meste Skade/ þad er þssū hinn meste
Abate/ sem er/ Forsmann/ Brixle og
Nædungar Verallðareñar/ og ad sydu-
rstu Daudenn/ hvern Guds Barn reikna

sier.

ſier fyrer Aviſing med Paulo / þviad Vopn Herfarar vorrar eru ecke Holdleg/ 2. Cor. 10. So ſem hann ſeiger. J. þeirre Grein af Þyſlarſogu DRottenſ/ſem ſtrax var uppleſenn/ verdur oſſ ſynt / hverſu mykla Smaan / Brixl og Vanvyrdu / ad hann hefur þolad vor vegna/af Kiennevalldenu i Jeruſalem / og Þrælum þeirra: Nvar umm eg vil nu nockud framar tala/epter þvi ſm. Gudſpiallameñerner hafa oſſ þad ritad epterlaated/uppa þ eingenn ſkore ſig undann/ ad lyda nockud þvilyket Chriſti vegna / ef honum kann þad til Nanda ad bera.

Gief þu oſſ þinn heilaga Anda DrottenN minn/til ad framkvæma þetta Eyrende/ ſialfum þier til Lofs og Dyrdar/ eſſ. þinne Chriſtne til Vppbyggingar/ Amm.

Vtleggingenn.

EN þr Menn ſem hielldu JEſu/ ſpottudu hann/ ſeiger i Textanum: Nvor er Esſe hinn fahheyrda Myndkun Drottenn minn/ad þr blindu Hundar

ſpokka þig Konung Dyrdareſtar? Da-vid ſeiger/ad hann ſem a Himnum ſitur/ hæde ad þeim Ogudlegu: Eſa hier ſie eg/ ad þeir Ogudlegu hæda ad honum/ hvørs Nafnæfte ad Himenen er/og Jørd en Skør hanns Fooka. Skoor var Fa-ſiſta Hanons Ammonita Konungs ford um / er David ſende honum hina beſtu Men ſyna/ til ad hugga hann epter Lat Fodur ſyns/ par hans Radgiafar komu honum til peirrar Illmenſku/ad leggia þetm Nædungar til/ og ſenda þa aptur Hædda og Spieſkorna til Davids / 2. Sam. 10. Eſa þo var ſu Vitfyrring ollu meire/ ad Guds eiged Fooik ſkylde giora Gis ad hann/ er ſendur var til For kapadra Sauda af Nuſe Iſraels/til ad hugga þa Sundurknoſudu i Hiortum epter Dauda ſyns Fodur Adams/Rom. 5. I hverium ad doou aller hans Eptekomendur. Nin Neimſke Ammonita Konungur meinte/ad David hefde ſendt ſier Nidſnar-Men fyrer Huggara/til ad kanſaka Borg ſyna og umkurna hene.

So

So blies Diofullen Judum i Briooſt/ ad JEſus komen vare til ad uppleyſa Logmaled / hvers Eyrende þo var ad uppfylla þad: ad umſturna þeirra Sek ningum/hvers Embætte var ad giora ſyns Fødurs Vilia. Rek burt Ambatt- ena med Syne henar/ſeger Ritningen/ þvi Sonur Ambattarenar ſkal ecke erfa mz Syne hiſtar Friælſu: Hvorneñ hef ur þa Iſrael broteſt iñ i Iſmaels Kyn/ og er ordeñ eirn Spotti are lykur hønū/ yfergefande ſyna Kynſlood / eñ hefur ſamlagad ſig Diofulſens Hyske / med Hædne z Spotte vid hiñ Eingetna Son Guds/ ſem er Lioome hans Dyrdar og Mynd hans Guddoomlegrar Perſoonu. Petta hefur þu þ oſſ liged miñ Herra / ſem forþienad hefdum ad verda til Af hlatturs i Augliti Guds Otvalldra og H. Engla uñ alla Eylifd. Eñ vier Guds Børn/þegar vier nu heyrū þeſſa Smanarlegu Atferd Gydinga vid Her loga Dyrdareñar/þa ætlū vier ad giall da Varhuga vid / ad ecke ſamlegſt vier

oſſ

oss Jllþyde þessu med vidlykū Athøfnum/ a mooke Christi Limum og vorum Brædrū i Heimenum. Fyrer hvad var Christur spottadur? Fyrer þ hann gieck i kring/ gisrde gott og grædde alla: þad syndest er þeir segdu / ad fyrer Beelzebub Diofla-Høfdingia tæke hann ut Dioflana/ Jm/ ad hū Samverskur være og hefde Diofulen: Ecke eru synduger Men þess umkomner / ad gisra so myked gott af sier/ so sm DRottenn gisrde a Døgū Hollds-vistar sinar: En þo er enn nu margur sa/ sem Christi Anda hefur/ ad hann gisrer slykt gott/ er hann kann Guds Voludū Saudum og Naudstoddum/ og vilde/ ef hann gæte i Forsvar taka Ecktuna/ hin Fodurlausa og þann sem Rangyrndenn lyder: En þetta hafa Veralldarenar Børn ad Athlæjtre/ hverium eckert svyder nema þad sm a sialfum liggur/ og dæma þann sem nockurs vill i-missa fyrer Rangann/ so sem þann/ er ause ut Gotse synu ad Þarflausu / og hafe syndann ecke ad

lifa.

lifa af/edur hætta Femunū sqnum edur Yrdingu fyrer uppreist Lygræning-sens: so sem paū/ er ecke bere Vitsmu-ne til ad taka Vara a sqnū eigen Efn-um/helldur stofne sier i Hæska/ z vogie sier i þar Hendur/sū honum eru mætt-kare: Efi þvilqkt er rietk ad spotta Gud og hans Christ/ hverium valla nockur Hlutur er kiærare en þesse. Hvad vasi Christur meira til þss/ad hann so hædd-ur var af þessum Spie-Fuglum? Hvad/ ad hann giorde Verk sinar Kallanar kru-lega: Hann kiende Openberlega i Must-erenu/hverveina i Samkundu Husum/ og jafnvel i Lydemörku/ so sem Gud-spalls-Sögurnar vokka/og sialfur var hann allar Nætur a Bænum. Efi nu-nu nu ecke finnast þeir ed giora Gis ad þvi/ef nockut breiter epter sqnum Frel-sara i sliku/ og hlæa ad Gudræckne hans Barna/so sū einum Opnerfum Nikt/ þū er ecke drage langt a Veg til ad li-fa farsællega/og ei sie verdur til ad fa-þa þ Sagne sqnu: Soddan Gætungar

eru

eru rieff eitt Diofulsens Verkfære/ Þvi Þr ecke einasta ganga i Lid med Satan/ heldur z koma sidū Þar til/ sm̄ i sælsū sier eru þo ecke so mikg vonder edur Gude fræhverfer / Þviad Heimsku Mañlegrar Natturu er so vared/ ad Hun bygger Meiningu sīna/ Heldur a añarra Dome eñ sīnū eigeñ / sierdeiles i Hinu Vonda/ hvar Diofulleñ og Nolded eru jafnañ samverkande/ so ad eg mæ hier um̄ seigia ! Þad sem ad sagde Christur fordum Daga/ um̄ Fals-Spæmeñena/ sem ad upprīsa mundu epter sīna Nimnafor / Matth. 24. Ad af soddañ Andskotans Gamne kuña i Villu ad leidast/ jafnvel ef skie mætte Vtvalder. Þad er ein stoor Heimska/ ad hlæa ad einum fyrer Synder sīnar/ og eñ Þa Þott hañ hafe Þær drygt med Aseiminge/ jafnvel Þott Þad sie nu Almeñelegt/ ad kasta einum Þvilīsku i Naser/ Þar Meñ ættu Þo ad aumka Syndarañ/ hvad mest Þss vegna/ Þvi Þ sterper hønū i hina mestu Eymd/ sem ad er Guds Obliūda. Eñ erum vier

Þo

þo ecke aller Syndarar? Og hvad brøkk kan oss hid sama ad henda/ ef Gud slær Nendeñe af oss/ hvørt þm̃ er hvad mest bued/ sm̃ henda Goman ad añars Slisu i stadeñ þess þeir ættu ad Leidretta hñ med hoogværum Anda. O Madur / þu sm̃ stendur/ sia til ad þu faller ecke/ z ef þu kiñer i nockud þvilykt ad raka/ hvad myklu þyngre mun þa verda þiñ Doomur bæde i Guds og Manna Auglite / sem adur hefur fellt Nædungar Doom yfer þiñ Brodur / þier kañske Saklausañ / þvi hañ stendur og fellur synū Herra / og Mattugur er Gud ad reisa hñ/ eñ fella þig/ so þu alldrei meir uppstander. Nu er þetta ein stoor Mynkun/ og þo er þad eñ meire Skøm̃/ ad færa ad einum fyrer þau Lyte edur Vansa/ er hañ fær ei vidgiørt/ hvørk helldur þad er a Sælu edur Lykama / þvi sa ed þad giører / hañ hæder ad Skaparanum/ hver ed giørde bæda þa epter Vilde sine. Paulus skrifar: Seiger nockud Leyrkered til Smidsens: Nvar

fyrer

fyrer giørder þu mig so: Eñ þa er sa heimskare eñ Leyresi / sem vill seigia: Hvar fyrer mun Skaparen hafa giørt þeña Mañ so hattadañ? Þu Vitfyrringur/eru þad Þacker þar er þu Gude giellder/fyrer þad/ad hañ skapade þig fagradañ/eñ hñ liotadañ/ so sem þu kallar þig Vitradañ/ eñ hañ Fauttsadañ/ þig Smiallañ/ eñ hañ Malhalltañ: Edur seigest ecke Gud hafa giørt yckur bada? Þu skynlaus Madur/þier er miklu verr fared eñ hønum / Lyste hañs Lykama munu ecke standa hønum fyrer þvi / ad hañ ei verde a Sydañ liskur JEsu Christi Dyrdlegum Lykama/hñs Emfelldne / mun ei hindra Guds Utvalningu/sem hefur kiored sier þad/ sem er Heimskulegt fyrer Mønnum / So hañ giørde Vitringana ad Nadde: Nañs Malhellte mun ei banna hønum ad lofa Gud med Enskañ Tungu i Dyrdeñe/ og eckert af þessu mun varna hønum Inngaungu i þa Himnesku Jerusalem/ Eñ þu munt þar allordei ad Eylifu Inkoma/

Inkoma/ nema þu stiginger ut þad Aug ad sem þig hneixlar: Og nu er þetta Tvent so Illt sem þad er/ eñ þad er eñ þa mykiu argara/ þegar einhver Veralldar Sonur gisrer Gis ad þeim/ sem bera Ok Drottens/ hveriu hellst Nafne sm heiter/ hvert helldur þad er Fiaflæt/ Neilsubrestur/ Offsokner vondra Manna/ edur hvad annad sm Gud leggur a nockurn/ hver ed alleina kann ad fella og reysa/ og eru so Almeneleger Veralldarenar Doomar/ ad þvilikt hende suma fyrer þeirra Synda Saker / jafnvel þockt eckert vite þeir med þeim/ nema Manlegan Breyskleika / sem bæde þa og adra hender / og giæta þeir ikki ad þvi/ er Frelsaren sagde vid Læresveinana/ er friekku hann ad/ hvort hann sem blyndur var boren / hefde syndgad edur Forellrar hans/ Eñ hann blessadur svar ade: Nverke syndgade þesse nie hans Forellrar / helldur so ad Guds Verk yrde Openber/ Joh. 9. Villtu þa hlæa ad þvi Glopuren Vitstola? Villtu seige

eg / giora Gis ad þvi sem hiñ Alvitte DRottin giorer til Dygdar sier? Ja / hann sagde eñ þa / er hann heyrde uñ þa i Galilæa / hverra Bloode ad Pilatus blandad hafde samann vid þrra Foorna Blood: Meine þier ad þesser Galilæi hafe syndugre verid ødrum Galilæis / af þvi ad þr lidu þetta? Luc. 13. Nei / eg seige ydur / ad nema þier aller ydrest / munu þier eins fyrerfarast: Og hvada Fæsiña er þad þa / ad bruka þad til Spotts og Athlætars / sem er af Gude giørt / til ad vekia i oss Ydranena fyrer vorar eigen Synder / er hid sama edur annad verra forþienad høfum / eñ þeir sem Meñ hæda ad / og i Sañleika / þad er so D. Maklegt / og eg mæ seigia Diofflenum likt / ad hafa þad ad Nande sem Gud leggur a eirn hoñ til Reyn slu edur Sidboota / eñ ødrum til Vidvar unar / ad valla mæ Ordum ad koma / og kalar David uñ þetta so sem hid mesta Gudleysa a þeña Nætt: Þeir hafa Df sokt þa er þu hefur sleiged / og þr giora

Sogur

Sogur ut af þeirra Sorg er þu særk hefur / Ps. 69. Aller christner Menn vita það / að þeim byriar að hafa hinæ mestu Medaumkun með þm sm Drottenn hefur lagt sin Kross a Herdar / z þar fyrer eru þeir langt fra því / að meigæ christner heita / s vilia auka Sörg þræ med Spieskap sijnū og Athlæfre. Hvað eru þr þar Diofulsens Börn og Helvytes Eyrendsrekar. Nu eru þetta Hofud-Skamer sm eg upp-taled hefe / En hverju Nafne skal eg það nefna / er eg fyrst umgat / sem er / að hæda að Einum / fyrer það hann gekk giorer / og það að Ogudleger Menn fa ei lockad hn til að syndga med sier: Eg vil seigia / þar er eckert Nafn til / vilie eg seigia þeir sieu lyker Illmennsku Gydinga er hæddu að Christo / þa verdur þeim þo sagt til Vmbootar / það sem Paulus hafde sier til Afsökunar / er hn seiger: Eg gierde það i Vitsku af Vantru: Vilie eg safna þeim vid Diofulen / og verdr þa ecke lengra safnad en til hnar /

Þa er þo þar uñ ad seigia/ ad hñ veit/ ad hañ a eingrar Myskunar Von: Ef hñ þesser vika/ad a hverium Tijma sñ hñ Ogudlege snyr sier fra sijnu Gudleyse / og fremur Riettvijsena/ þa skal hñ lifa og ecke deya/allra hañs Synda skal ecke ad Eylijfu minst verda : Og þo æfa sumer Meñ þvilijkt Gudleyse Ydrunar. laust allt fram i Daudañ/hafa Gaman þar af / og meina litla edur einga Synd ad vera. O þier hin Skynlausu Børneñ : Legged af þvilijkañ Dæraskap/og lated JEsu sætu Þijster kvelia i ydur Spottunareñar Anda/ þegar hañ tekur til ad kitla ydur / so ei verde þier sijdañ til Eylijfrar Skañar / og Eylijfs Athlæturs a Lande Forsmanareñar/hvar fra Gud vardveite øll sijn Børn i JEsu Nafne. Þeir hrækia i þitt Andlit miñ HErra JEsu. I Deut. 25.Cap. Bar þad Straff lagt a hañ / sem ecke vilde uppvekia sijnum Brodur Sæde/ad i hñs Andlite skylde Þoolked hrækia. Adam var Broodet

Drottens / þvi hann verdur og Guds Sonur nefndur / Luc. 3. Hann gat eingenn Børn epter Guds Mynd / heldur sitte eigen og epter Holldsins Vilia z Mannsens Vilia / Joh. 1. Eff JEsus hefur hønum Sæde uppvaked / þar vier erum i hønum Endurgietner til lifande Vonar / 1. Pet. 1. Og aptur Guds Erfingiar ordner / þo sie eg miñ HErra / ad þu verdur hier straffadur / so sem hann / er ei villde uppvekia sijnum Broodur Sæde. So hefur Gud giort þig ad Synd / sem ecke varst Synd / og þu ert ein Bølvan ordenn fyrer vorar Synder / sjñ ert Gud / blessadur uñ Alder Alda / so vier yrdum Blessan Guds i þier. Þa JEsus læknade hiñ Daufa z Blynda / þa hæ ke hann ut / Marc. 7. Nia Joh. 9. Cap. Lesum vier / ad hann gierde Leir af hræka sijnum / og reid a Augu hins blynda var boren. O Herra Gud / mun Sooleñ nockurn Tijma hafa þvilyka Nædung sied / edur so Vidurstiggelegann Glæp / ad hann sem jafnvel med Hræka

ſkynum giorde þad bert/ ad hann Guds Sonur være / hvær ed grædde þa blyndu: Hann verdur hier eirn Almeſtelegur Nræknaſtadur fra blyndu Hunda / Pſ. 22. ſem hann umkringdann hefdu? Þvi Mariam Syſtur Aarons Yfirpreſts/ ſagde Gud Fordum: hefde Fader hennar hrækt i Andlit henne/ þa hefde hun matt ſkamaſt ſyni ſins Daga/ Num. 12. Þar med er meint/ ad hefde Faderen Øvyrdt hana fyrer Glæp nockurn/ þa hefde hun matt bligdaſt fyrer hvern nockra Stund / Hvad myklu framar þar hun hafde meglad a moote Drottne Allsheriar. Þetta gefur mier ad hugleida/ ad Brud ur hins Ædſta Yfirpreſts Salna vorra/ hun hafde meglad a moote Gude og kaſtad hans Bodordum a Bak ſier aptur/ þvi hafde hun til þeſſ ufied / ad hrækt være i Andlit henne / og ad hylia ſig fyrer Guds Reidar Auglite/ ecke um ſins Daga Emunges / heldur um alla Eylifd Eylifdaña. Eſa uppa þad / hun yrde keypt undan Nræktum Diefta-

aña

aña i Helvyke/ þa seiger hessar Brud-
gume: Esa. 50. Eg hullda ecke mitt
Andlit fyrer Nrakunum: Su Ritning
er hier uppfylld/ þvi hans Dyrdarfulla
Andlit / a hvers Varer Naden er ut-
hellt/ hvert ad er þægelegt z miog elsku
legt / hvert ad er fegra en allra Mann-
aña Sona/ hvers Augu ad eru skiærare
en Sooleñ/ þad verdr seige eg/ afmynd
ad af Nrakñ Ogudlegra Manna/ so ad
vor Mynd/ su ed af Nrakum og Saur-
endum verstu Synda og Glæpa var so
afskræmd / ad hun vard ecke þveigen
nema med Guds Bloode / ad hun yrde
þess verdug ad kyssa Soneñ so hñ yrde
oss ecke reidur/ Ps. 2. Og vier þyrftu
ei fyrer Nædungar vors Ungdooms/ ad
standa rauder af Dvyrdingu/ fyrer hinñ
Riett!anka Doomara a sijdarsta Deige.
I Dpenberingar Bookeñe og 3. Cap.
seiger Drottenn: Eg være kil Frids/ þu
værer heitur eda kalldur: en fyrer þvi/
ad þu ert volgur / þa vil eg spirpa þier
ut af minum Muñe. Vier meigñ þad

med bliugum Muñe læra/ ad vor Gude hrædsla er a stundum ecke nema Belgia fyrer Gude. Meñ læra dyrka Gud i hñs Mustere/ eñ Offra þo a Hæduno um Bersollde̅e eins og Juda giørde. Læn sitt og Giæfu læra Meñ Gude þacka/ so sem vera byriar/ eñ færa þo Forner Neke synu margur hver/ z gefa sier Øyrdena og Forsiam siñe/ eñ ecke hin um lifanda Gude/ z giora Gis ad Naunganum/ sem midur lyder: Meñ seigiast Elska Gud/ eñ margur hatar sitt Broodur og þo fyrer litla Sok: Gude lækunst vier þiona/ eñ Mamon mæa þo ecke siñar Þioonustu i missa: Lambsens Brudkaup viliū vier sitia/ ef vier mættum þad vegna Akneytaña og Bugardsens: So hælltra Meñ a bædar Sydur med Prestum Baals/ hvilck Belgia er nu ecke þtta nema midur sie. Fyrer þssa Ohlutvendne i Guds Þioonustu/ þa hofdū vier til þess uñed/ ad hañ spyrte oss ut af Muñenum/ i þad Øyked sem ryckur af Elde og Breñesteine: þar

fyrer

fyrer er nu i Jesu allra helgustu Asionu hræktt / hvar ed hrunned hefur af Gudo doomlegre Elsku til vor/og þta leid hann af hinum verstu Synda þrælum. Siam um nu til/ad vier ecke fyllu þessa Satans Flock i Andlegann Mata : Vor Samvitska er so sm̃ Andlit Sælar vorr ar/sm̃ er Brudur Christi / Tokum oss Vara / ad ei afmyndum vier Asioonu hessar med fulum Nrækum Glæpa og Illgiorda. Christur bygger i hreine Samvitsku / þviad i hesse lysser Guds Andlit so sm̃ i fogrum Speigle : þar fyrer seiger Drotten/ Matth. 5. Sæler eru Nreinhiartader/ þviad þr munu Gud sia/ En aller þr ed Ydrunarlaust fraskfara i Syndu̇ og Glæpu̇/og flecka þessig Samvitsku sijna / þeir mattu synast ad spyta Nrækv̇ i Andlit Drottens. Gydingar þeektu ecke JEsum er þeir fromdu Dhæfu þessa : En vier þeckium hann christner Men/ hann er oss fyrer Augum mæladur i sijnu heilaga Orde / vier jatum hann sannann Gud ad

vera. Vier erum i hans Nafne skyrdir til Fyrirgefningar Syndana / vier medtokum hans Holld og Blood i hins lagre Kvolldmaltid oss til Myskunar og Sæluhiælpar: Vier vitum ad hann er upp fared i Hædernar/og hefur Mönnunum Gæfur gefed/og sendt sitt Anda/ til ad saufæra Heimen um Syndena og um Rietlæted og um Domen/og skylldu vier nu gioraz Lagsmen hinar vantruudu Kynsloodar/til ad hrækia i Andlit Jesu ad nyu/ þar hann situr til Krapt arens hægre Handar/þa er oss allu mid ur fared en þessum blyndu Gydingum. Þesse Diofuls Samkunda tækur ei hier med bued/ heldur auka þeir Smanena med Nøggunum/og slaa JEsum i hans Andlit/ seiger Textenn: Þar um spæer DRottenn/Esa. 50. seigiande: Eg liet i tie mitt Lykama þeim er mig sloo/og minar Kinnar/þeim er mig reittu. Þad var Sidvane hia Gryckium/ad nær þrælum var Lausn gefenn/þa voru þeir Buskrum sleigner i synar Asioonur/ en JEsum/

sum/ allrar Veralldarekkar Lausnara / sem þesser Ogudlegu Skælkar Kiss Nestum : Ef̃ med þessare sijne Prælsa Mind/ hefur Frelsareñ utvegad oss eilijfa Lausn af Prældome Syndareñar og Diofulsens: Par þ ættu christner Menn þessi mijnuger ad vera/ ad gefa honum ecke Pustur med Ogudlegum Verkum. Eg hefe sett mitt Andlit so sem Tijnustein/ seigʼhiñ utvalde Guds/ Esa. 50. Hvar med hann teiknar sijna Osigrande Polemmæde i Pijnune/ ad hann hafe ei viked sier undan Nøggū Ogudlegra Maña/ helldur eñ þa eitt Biarg er sleiged/ eñ þad er Grætlegt til ad vita/ ad JEsu Pustur/ er hann Saklaus þolde / jafnvel fyrer þa er sloou hann/ þau skule ei vtña a eitt ydrunarlaust Niartal/ meir eñ a eirn Tijñustein/ og þ er hverium Demant hardara. Þesser lemia JEsum med Hardud sijne / med hverre þeir og safna sier Reide a Deige Reideñar og Guds Rietttlætes Dooms / uñ hveria Paulus seiger / ad þr Krossfeste

Christum

Christū að nyu/og Sattmælans Blod almeñelegt hallde/med hverju að Syndareñ er Endurkeyptur / Neh. 9. Þeir gefa og JEsu Þustur þung / er heyra hañs Ord med daufum Eyrum og forsmæa hañs Þienara / er boda þeim Veg Fridarens/og leggia þñ Nædungar til þ hid besta Verk/sñ er Astundan þeirra Sælargagns/ fyrer hvert þeir ætlu þo tvøfalldlegs Heidurs verduger að vera epter Þæls Bode. Þetta var hañs Søk hvar fyrer hñ var sleigeñ af Gudlausum Mønnum/ sñ er þeirra Herra/ Eñ seiger hñ ecke: Nvør hañ forsmæer ydur/ hañ forsmæer mig: Eñ hvør mig forsmæer / hañ forsmæer þañ er mig sende. Fa eru þau Dæme að sækia/ að Guds Þienarar Nøggū sæke af sīnum Tilheyrendum / jafnoel þoott þau sieu allt ofmørg/ Eñ sumū ætla eg að opt hamle meir Otte eñ Giæska/að þeir mune gefast/ er huxa þ sama uñ Prest sīñ/er Bileam sagde vid Asnuna Jordum/er hun ecke vogade að renna af Eingeleñ/

geleſi / er stood a Veigenū fyrer hesse s
Være nu Sverdi Hende mier / þa mun-
de eg drepa þig. Take Meſi sier þvi
Vara fyrer sīkū / þvi hvor hſi snerter
Guds frulynda þienara med Heipkar-
Nug edr Hende / hſi snertir Guds Auga-
Stein. Þessa Nædne / þessa Nræka /
Þsse Nægg og Slæg æreftudu Gyding-
ar med eſi þa meire Nædungum : Þeir
byrgdu hans Andlit og sögdu : Spā
þu oss Christe / Hvor er sā þig sloo ?
Þeir vissu ad Folked hafde sagt / Spā-
madur mikell er a medal vor uppriſen / &
Gud hefur vitiad sīns Folks / Luc. 7.
Eſi nu vilta þeir med þssare Smæn-lar-
legu Atferd kiefia þessa Almugans
Meiningu : So mā nu Spekeſi Rikt-
lætast af sīnum Sonum / Prov. 8. ℈ E
sus var hin eilīfa Spekeſi Guds / og i
honū biuggu aller Fiarsioder Vitſkuſi-
ar / Col. 2. Eſi hier verdur hans so sem
eirn Dætre utleikeſi / og so s eina Leika-
Fælu er med hans hændlad : Þad var
Venia / ad þegar eitt blygdadest fyrer
ødrum /

ǿdrum/ þa huldu þr Nøfud sitt/ so sem Rebecka er hun sa Isaach gangande a Akrenū: Eñ hvad bar þier til Blygd unar Dotteñ miñ/ fyrer hverium øll Skiepnaū a Blygdun ad bera/ þad þeir Blygdunarlausu Skalkar huldu Nøfud sitt: Vier vorum til Skamar ordner/ og høfdum byrgt vor Nøfud med Juda / þvi ollu Synder vorar / sem adskilia a mille vors Guds og vor/ ad vier mættum ecke Guds hlyda Auglit sia. Eñ hvad hafde þesse giørt/ þar hñ var Sterklaus/ hreirn og heilagur/ og fraskileñ Syndurunum? Nebr. 7. Þegar Adam hafde syndgast / þa skylde hañ sier i Gardenū/ þvi Syndeñ gat ei leinst hañs Blygdun: Eñ uppa þad/ ad hañ og allt hañs Nyske / þyrfte ei syn Eilyflega ad skamast / þa er JEsu hlyda Andlit huled/ sem þo upplyser þa himneska Jerusalem. Þeir sem til Dauda dæmder voru/ og hvorium Konungureñ reidur var/ þeir voru byrgder/ so ad ecke sæu þeir hñs Andlit/ So giørdu Asveri

veri þienarar vid Naman Fordū/ Est. 7. Þad mætte og seigia/ad Gud Fader hafe læted sīns Eingetens Sonar Aſsoonu byrgia / þegar hann var hønum reidur fyrer uppalagdar Synder/ og hīn hafde ætlyktad ad giefa hann i Daudann fyrer oss. En fyrer þessa Skylu þīns Andlikes/hefur þu Drottenn mīn i burt leked þa Skyluna/sīm fyrer vorū Augū var/ þegar vier ecke þeckium Gud / og skyniudum ecke hvad hanns Ande var / hver Skylann ad enn nu hænger fyrer Augum Vesællra Gydinga/so ad Siæ ande þa siæe þeir ecke/og heyrande þa heyre þeir ecke / Rom. 11. Þar fyrer stændū nu til christner Menn/ ad vier sem betur upplysster erum enn Gydingar / ad vier gaumgū Forsiæallega/ so sīm a Deige / og afleggium Verk Myrkrana / fylgium ecke Dæmum þeirra Spottaranna/ er seigia : Hvar er Dagur hanns Tilkomu? Þeir ed siæ eirn Nakenn/ og klæda hann ecke/Hungradann/ ē metta hann ecke/ Þyrstann/ og giefa hønum ecke ad

dreckaſ

drecka / og hylia sig þaðtg fyrer sýnu eigen Nollde/ Þeir byrgia JEsu Andlit/ þvi hann vill seigia a Efsta Deige: Nvad þier giordud ecke einū af þessum mijnum minstu Brædrum/ þad giordud þier mier ecke / og þa munu þeir ecke byrgia hanns Asioonu / þvi þeir munu sia hann/ er þeir stunged hafa/ og hann þa: Efter Nalsunum munu þeir seigia: byrged oss / og Fiallunum / hrinied yfer oss: Þeir ed draga Synder sýnar i Nlie fyrer Gude/og þær ecke saka vilia/ þeir hylia og JEsu Andlit/ so hann vill þm ecke Nadugur vera/O Manneskia/hvar ertu sem þad hyggur / ad þu fær hans Augu blyndad / sem eru Þusundsinnum skiærare en Sooleñ: Edur sett honum Brýllur a Naser/ sem grant sier hvad i Myrkrunum er huled? Edur mun hann ecke sia sm Augad hefur skapad / edur heyra sm Eyrad hefur plantad? Dyl ecke Sar þýn fyrer hinū gooda Meystara/sm fyrer þau Kranknæme er hann bar/og þau Orkumsl er hann a sig hlood/

kann

kann best ad græda allar vorar Meinsemder/en Mannesktann er so fauvlys/eins z Smaa-Børn/ ef þau sia Voda nockurn/þa byrgia þau fyrer Augu sier/ og meina ad þeim sie eingenn Hætte buenn/ ef þau sialf eckert sia. So erum og vier / sem siaum i gegnum Fingur vid sialfa oss / og fyrergefum oss sialfeb marga Hluti / ad vier meinum þad verde þa so alitid i Himnenum. En hvad er slikt annad en ad smyria Kaun sin med Purpura Farfa/hvor þo eru fuell og rotten þar under/þvi hun sm a Stolnum situr/ hun dæmer ecke epter þvi sm hafis Auga sier / og ecke so sem hafis Eyra heyrer. Iaatum þvi Drottne Misgiørder vorar med David/þa mun hann fyrergefa oss þær. O JEsu allrar Nædar og Myskunar Brunnur/Luk þu upp Augum vorum/ad vier peckium vor Afbrot/ og drogum ei Dulur a vora Blygdan / Leat oss kannast vid / ad vier sieum nakter og høfum alls Þorf / so þegar vier a Deige alls Hollds/skulum

byrkast fyrer þínum Doome/ad vier þa ei verdum nakter fundner. Fyrer þa miklu z Dforþienku Skøm̃er þikt And lit huled hefur vorra Blood-Skam̃a vegna/þa vyrdstu ad hylia vorar Mis-giørder a þeim stranga Deige/ og fær oss i eitt fagurt Klæde/ so ad Blygdan vors Fatleys es ecke Openber verde: Jæ/ eirn hyftast Skruda sem fæagadur sie i þínu Bloode/þu saklausa Guds Lamb/ sem̃ Veralldarenar Synder bored hefur/ þier med Fødur og heiløgum Anda/sie Speke og Kraptur/Dyrd og Velde um̃ Allder Allda/ A M E N.

Fiorda Midvikudags Predikun i Føstu.

Texten.

Þa Tooku Nockrer ad spyrta a hann/ i hans Asioonu/ og børdu hann med Knefum/ en þier Ararner/ og þeir Mek Sem

sem hielldu JEsu dærudu hñ og sloou/ og byrgdu hans Asioonu / og sloou hann med Knefum / spurdu hann og søgdu: Spaa þu oss/hver er sa þig sloo? Og margt annad Nidduglegt søgdu þeir vid hann.

Og strax um Morguninn er Dagur var/ sofnudust samann og hiellou Radstefnu aller Ædustu Prestar med Olldungum Lydsens og Skriftlærdum / og þar ad auk ollu Radenu / moote JEsu/ so ad þeir giæte hønum i Nel komed. Og leiddu hann upp fyrer sitt Rad/ og søgdu: Ef þu ert Christur/ seig oss þad. Og hann sagde til þeirra: Ef eg seige ydur þad/ þa trued þier þvi eige/ en ef eg spyr ydur/ þa svared þier mier eige/ eda latid mig lausann. Nu hiedan i fraa mun Mannsens Sonur sitia til hægre Handar Guds Kraptar. Enn þeir søgdu aller: Ertu þa Guds Sonur? Hann sagde þa til þeirra: Þier seiged þad / Eg em hann. Þa søgdu þeir: Hvad þurfum vier nu Vitnesburdenn leingur /

vier ſiælfer heyrdu ꝑad af hꝛs Munne. Og allur ſa ꝑeirra Skare ſtood upp og bundu JEſum/og leiddu hann i burt frꝛm Caiphas/ og i Pꝛng-Huſed/ og Ofurſelldu hann Landsdoomaranum Pontio Pilato/ En ꝑad var ſnemma Morguns.

Pa er Judas ſa er hann hafde forradded/ ſem ꝑad hann var til Dauda dæmdur/ Ydradeſt hann ꝑeſſ / og færde aptur ꝑm Æduſtu Preſtum og Oldungum ꝑa ꝑiattiger Silfur-Peninga/ og ſagde: Syndgad hefe eg / ad eg forried Saklauſt Blood / En ꝑeir ſøgdu: Hvad kiemur ꝑad vid oſſ? Sia ꝑu ꝑar fyrer. Og hann ſnarade ꝑeim Silfur-Peningum i Muſtered/ſkundade ꝑadann/ gieck i burt og heingde ſiælfann ſig. En ꝑeir Æduſtu Preſtar tooku Silfur-Peningana/ og ſøgdu: Eige hafer ad vier lattu ꝑa i Guds Kiſtuna/ ꝑviad ꝑad er Bloods-Verd. En ꝑeir hielldu eitt Rad / og keyꝑtu med ꝑeim Leyrſmids-Akur/ Framande Mønnum til Greptrunar. Fyrer ꝑad/ er ſa Akur kalladur

Bloods-

Bloods-Akur/allt til pessa Dags. Pa er uppfyllt hvad sagt er þ Jeremjam Spamaſi / seigiande : Peir tooku pa priottige Silfur-Peninga/er hiſi selde var med betaladur / hvorn þr keyptu af Jsraels Bornum / og hafa giefed pa fyrer Leyrkiera-Smids Akur/epter pvi sem DRottenn hafde mier boded.

Og Nefud-Prestarner og Olldungarner/ geingu ei sialfer iſi i þing-Huseed/ad peir saurguduſt eige/heldur so þr mættu neyta Paſkana. Pilatus gieck pa ut til þra/og sagde: Hvoria Akiæru færed pier i giegn pessum Manne? Peir svorudu/ og sogdu til hans: Ef pesse være ei Illrædismadur / pa hefdu vier eige i Hendur feinged pier hann. Pa sagde Pilatus til þra: Taked pier hann pa og dæmid epter ydrum Logum. Gydingar sogdu pa til hans: Oss leifest ecke ad Lyflata nockurn/So ad pad Ordeed JEsu uppfylltest/er hann sagde: Teiknande par med / hvorium Dauda hann skylde deya. En JEsus stood fram

fyrer Landsdoomaranum. Eñ þeir tooku ad æklaga hann/ og sogdu: Þessi finnū vier ad hann fræfnir Folkenu/ og fyrerbiodur Skatt ad giefa Keysaranū/ og seiger sig ad vera Kongenn Christum. Þa gieck og i adrad sinn in Landsdoomarenn Pilatus/ kallade JEsum/ og sagde til hans: Ertu Kongur Gydinga? JEsus svarade: Talar þu þad af sialfum þier/ eda hafa adrer sagt þier þad um mig? Þa svarade Pilatus: Er eg nockud Gydingur? Þinn Þiood og Kiennemenn Hofdingiar Ofurseldu þig mier/ Hvad hefur þu giort? JEsus svarade: Mitt Riike er ei af þessum Heime/ ef ad mitt Riike være af þessū Heime/ þa mundu mīner Þienarar strida þar fyrer/ so ad eg Ofurselldest ei Gydingum/ en nu er mitt Riike eige þadan. Þa sagde Pilatus til hans: Ertu þo samt Kongur? Jesus svarade/ og sagde til hans: Þu seiger þad/ Eg em og Kongur/ til þess er eg fæddur er i Heimenn komenn/ ad eg bere Vitne Sannleikanum/

og

og hvar hann er af Galileikanum / sá heyrer mína Rædd. Pilatus sagde til hans: Hvad er Galileikurenn? Og þa hann hafde þetta sagt / Gieck hann ut aptur til Gydinga / og sagde til þeirra Yppurstu Presta og til Lydsens: Aungva Sok finn eg med þessum Manne. Og Hofudprestarner æklsgudu hann hardo lega. Og sem hann æklagadest af þeim Ædstu Prestum og Olldungum/svarade hann aungvu. Pilatus spurde hann aptur ad / og sagde til hans: Svarar þu aungvu? Heyrer þu eckert Sia/hversu hardlega þeir æklaga þig. En Jesus svarade hønum aungvu framar til nockurs Ords/ so ad Landsdomarenn undradest þad næsta. En þeir voru þess ækafare/og sögdu: Hann hefur uppæst Foolked/med því hann hefur kiendt a allu Gydingalande/og hefur tilteked i Galileea/allt hyngad. En er Pilatus heyrde Galileeam nefnda/ spurde hann ad/hvort hann være eirn Galileeare/og er hann fornam ad hann var under Herodis Velldi/

sende hann hann burt til Herodem / sem eirnest var a þm sømu Dogum i Jerusalem. Ef er Herodes sa JEsum / vard hann nærsta gladur / þviad hann hafde fyrer løngu gyrnst ad sia hann / af þvi hann hafde margt heyrt af hønum / og hann vænte ad hann munde sia eitt Teikn af hønum / og adspurde hann a marga Vega / en hann svarade hønum engvu. En Kiesemenn Høfdingiar og Skriptlærder / stoodu og asøkudu hann hardlega / en Herodes med sinum Strids mønnum forsmæde hann og spottade / færde hann i hvitt Fat / og sende hann aptur til Pilatum. Og a þeim Deige urdu þeir Pilatus og Herodes Viner aptur / þviad adur voru þeir Øviner sin a mille.

En Pilatus samankallade Prestana Høfdingia og Høfudsmenn og Lyden / og sagde til þra: Þier hafed þenann Mann til min haft / so sem hann er fræstur Folkenu / og sia med / eg hefe yfer heyrt hann hier fyrer ydur / og a þessum Manne finn eg aungva af þm Sokum / þar um

þier

þier klaged haſi/ og ei helldur Herodes. þviad eg ſende ydur til hans/ og ſiaed/ eckert er af hönu giert þad Dauda ſie verdugt / fyrer þvi vil eg refſa honum og lata lauſann.

Eſi a Hatidar Deigenum hlauk Landsdoomaren epter Veniu/Foolkenu lauſann ad lata eirn Bandingia/ hvorn hellſt þeir oilldu/og epter hvorium þeir beidduſt. Eſi þa hafde hann eirn nafnkiendann Bandingia framar odrum/ ſem ad Barrabas hiet / med Vpphlaups-Mokum bundenn/hvorier i Vpphlaupenu hofdu Vig uned. Sem þeir voru til ſamans komner / ſagde Pilatus til þeirra: Þad er ydar Sidvenia / ad eg giefe ydur eirn lauſann a Paſkum / og Folked kallade upp/ og tok til ad bidia/ ad hann villde giora ſem hann vare vanur. Eſi Pilatus ſvarade þeim og ſagde: Vilied þier ad eg giefe ydur nu Gydinga Kongenn lauſann? Hvorn vilied þier ad eg giefe ydur lauſann Barrabam eda JEſum/ ſem kallaſt Chriſtur/ (þviad hann

visse vel ad Høfudprestarner høfdu af Ofundsyrselldt hann.) Og sem hann sat a Domstolnum / sende hans Kusfru til hans/og let segia hønum: Haf þu ecker ad giøra med þann Rettlata/þvi ad margt hefe eg lided i Dag i Draumum fyrer hann. Enn þr Øldstu Prestar og Øldungar riedu Folkenu t eggiudu/ ad þad skylde bidia ad hann giæfe þeim mikla helldur Barrabam lausann/en JEsum skylldu þeir deyda. Þa svarade Landsdoomarenn Pilatus / og sagde til þeirra. Hvorn af þessum tveimur vilied þier ad eg late ydur lausann? Þa kallade upp allur Hopurenn/og sagde: Tak burt þennann/ og gief oss Barrabam lausann. Þa svarade aptur Pilatus / kallade og sagde til þrra/og vilde JEsum lausann lata: Hvad vilied þier þa ad eg skule giøra vid JEsum/af hverium sagt er/ ad hann sie Christur Kongur Gydinga? Enn þr kolludu þa aller aptur upp/ og sogdu: Krossfestest hann/ Krossfestu hann. Þa sagde Landsdomarenn enn i þridia sinn til

til peirra: Hvad Illt hefur þa þesse giort: Aungva Dauda-Sök fiñ eg med Honum/ fyrer því vil eg Hegna hönū/ og læta hañ lausañ. Efi peir kölludu því meir/ seigiande: Krossfestest hañ/ Krossfestu hañ. Og aller kölludu aptur / seigiande: Eige þessañ / heldur Barrabam. Efi Barrabas var einn Ræninge/ hvør ed var fyrer Vppblaup og Mañslag / er skied var i Borgesse / iñsettur i Fængelse. Og þr stoodu því fastara þar a med nøklū Hlioodū/ Oskeande þad ad hañ yrde Krossfestur / og peirra Hliood og Hofudprestañs kooku yfer.

Þa took Pilatus Jesum og Hudstrykte hñ/ eñ Stiórnsmeñ Landsdoomarans tooku hañ/ og leiddu hañ med sier iñ i Þíng-Hused / kölludu samañ og sofnudu ad honum allu Lidenu/ og afklæddu hañ/ og færdu hañ i eina Purpura Kapu/ z flietludu eina Coronu af Þyrnum/ og settu hana a hñs Hofud/ og Reyr i hañs hægre Hond/ og beigdu

Kn

Knie fyrer hønū/ſpiædu hañ og tooku ad heilſa hønum/og ſægdu: Heill ſiertu Konungur Gydinga/ og gæfu hønum Puſtra og hræktu a hañ/ tooku Reireñ og hørdu umm hañs Høfud/ fiellu a Knie og tilbædu hañ. Þa gieck Pilatus ut aptur og ſagde til Þrra: Siæed eg leide hañ nu ut hingad til ydar/ ſo ad þier vited þad eg fiñ aungva Søk med hønum. So gieck JEſus ut/ berande þyrne-Coronu og Purpura-Klæded/ og hañ ſagde til þeirra: Siæed Mañeñ. Þa er Kieñemañ Høfdingiarner og þienararner ſæu hañ/ kølludu þeir og ſægdu: Krosſeſtu/ Krosſeſtu. Pilatus ſagde til Þrra: Taked þier hañ og Krosſeſted/ þviad eg fiñ aungva Søk med hønum. Þa ſvorudu hønum Gydingar: Vier høfum Løg og epter vorum Løgum a hañ ad deya/ þviad hañ gierde ſig ſiælfañ ad Guds Syne.

Exordium.

Gud

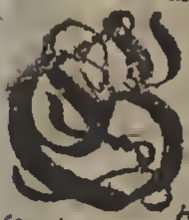

Vo rædur/eñ Meñerner peinkia/ſeiger i hinum Fornkvedna Ordshætte. Nifl Alvitſe Himens og Jardar DRoltenſ / Auglyſte ad ſoñu Mætt ſiñ og Speke i pvi/ad hañ giorde alla Nluke af eingu/En po maa pad ſynaſt ollu meira / nar hañ giorer hina beſtu Nluke af hinum veſtu. Brædur Joſephs ſelldu hñ i prældom Iſmaelitum/ Gen. 37. Pad var illt Verk / En pad ſama giorde po Gud honum til Vppreiſtar i Pharaonis Nuſe/og ſo pm og ollu Nyſke peirra til Biargar i Nunguts-Neydeñe/ ſo pad er ſatt ſem Paulus ſeiger: Ad peim ſm Gud elſka/ pm hiælpe aller Nluter til hins gooda/ Rom. 8. Nverſu ad Dgudleger Judar hondludu med hid ſaklauſa Guds Lambs JEſum/pad er kunugt af pvi ſm Gud ſpiallameñerner hafa ritad epter ſig lærded/og er pad ecke hid minſta af pvi/ad peir hrøktu hñ bundeñ fra einu Rangiætum Doomara til añars/ fra Kieñe Valldenu til Pilatum / fra Pilato til Herodem/

Herodem/og fra Herode til Pilatū apt-
ur. Ēn þott ad þetta være giort af þm
til hiñar mestu Hædungar/ ad hñ skyld-
de ad Vidundre verda fyrer ollū Mañ-
um / þa hefur Gud giort þad hønū til
hiñar mestu Vegsemdar / so ad hañs
blessada Sakleyse/ yrde hvervetna kuñ-
ugt / þvi epter alla þeirra Rañsookn /
kvadst Lands-Domareñ einga Dauda-
Sok med hønū fiña/ ecke helldur Hero-
des/ þoett hñ sende sialfa þa med hønū
til hañs / og hier ad auke hefur Frels-
areñ þetta þola viliad/ sínum Børnū
til Epterbreitnes/ ad þeir ecke skore sig
undañ ad lida nockud þvilikt med hon-
um/ þar hañ leid allt þetta fyrer þau/
ad Meñ ecke meine/ ad sier hæfe ad ta-
la þar/ sem hañ þeiger/ ad þrælleñ ei
skule giallda Illu Illt/ þar sm Herrañ
lidur Saklaus: þo Drotteñ hefde
skipad oss alleina ad lida D-Rietteñ
siña vegna/ þa værum vier skyllduger til
þess/ jafnvel þott eckert hefde hñ sialf-
ur þolad: Hvad þa myklu helldur/ þar
hañ

hann hefur gefed oss Eptirdæme / ad vier gaungum i hanns Footspor / so sem Petur vottar / 1. Pet. 2. Eg vil nu leingre Inngangs af Textanum i petta Sinn tvent hugleida. 1. Hverneg Herodes og hanns Hof-Folk breitte vid JEsum. 2. Hvad hann lyda mætte i Pyngiusenu. Veit pu oss til pessa Nad pyna / goode Gud / ad vier petta so fœum hugleidt / ad oss ydre Synda vorra / er pyn Eingetenn Son kvaled hafa: Bœnheyr pad fyrer JESUM CHRISTUM / Amen.

Vtleggingenn.

Fyrst heyrum vier / ad Herodes hafe orded miog gladur vid / er hann sa JEsum / sokum pess / ad hann hafe heyrt margt af honum. Eingenn Efe er a pvi / ad Herodem hefur eitthvad grunad umm DRottenn / pad hann munde vera odruvisse enn adrer Menn / og pokt per Sogur undarlegar / sem af honum bærust / enn ecke giefur hann sier Stunder

til l.

til/ad rannsaka þetta framar: So skiedur a Stundu eñ i Dag medal syndugra Manna: Meñ vilia adsoñu heyra JEsum med þvi eina Eyra/ þvi vier höfum heyrt sagt miked af honum i hans Orde: Eñ ad lika honum bæde/ þyker oss miked fyrer: Vier vilium heyra hann segia: Komed blessud Børn minns Fodurs/ og eignest þad Ryked/ sem ydur er fyrirbuied fra Upphafe Veralldar. Eñ þetta/ ad vier skulu taka uppa oss Krosseñ/ og fylgia honum epter/ þad vilia Meñ ecke heyra: Vier viliu heyra af honum/ ad hañ sie komeñ i Heimeñ/ Synduga Meñ Sáluhiólpna ad giora/ eñ þetta/ þier kuñed ecke undir eins ad þiona Gude og Mammona/ þad sturlar Hiarta vort: Vier vilium fylgia honum uppa Fialled/og sia Teikneñ eins og Herodes/ z mettast af Braudunum/eñ þegar Meñ koma aptur samañ i sitte/þader i Veralldareñar Sam kundu/þa prattar Holldid vid hañ/og vill ecke trua nema þ Teikn sie/ eins

og

z Gydingar giordu. Hvad velldur þessu Nisi fagre Dans Herodiadis Dottur/ hinar Flæradu Veralldar/ sem Mannenum kiemur til ad Hælshoggva Baptistam/ so ad Hropandans Rodd i Eydemorkesse vekie ecke hin gamla Adam! sem nu er ad sofnu Ellemoodur og Syfiadur under Heyrn Guds Orda/ Ein þo Narskur og Ern til allra illra Verka/ og vill ecke heyra Ord þess/ er sagde: Ad allt Holld sie Hey/ og allur þess Goode/ so sem Bloomstur Akursens/ Esa. 40. og hessar Hofmenn vallda þvi/ sem kiena oss/ ad dæma Christum med Herode/ og nælægiast hann med Vorunum/ safnvel þo ett Hiartad sie langt þar fra. Þesser eru/ Agyrnd/ Ofund/ Loste/ Agg/ Reide/ Natur/ Tvidrægne/ Hofmoodur/ Flattskapur/ er Daglega þioona under hina Syndumspillta Nattura/ med Fysn Augnaha z drambsomu Lifferne/ þegar einhver af þessum leikur fyrer oss/ þa gleimu vier hvi full skiott sem vier heyrt hofum af Jesu/

og allt þad sem oss er um hann kient / og vier lesed hofum / þad sijdst a Stundu uppi Dæraskap og Drottens Svik / þar vorar Athafner sambiooda so lytt vorre Jatningu og voru Skyrnar Satt mæla / hvar vier afneitudu Diofslenum og ollum hans Verkum: Hyggium ad þessu christner Menn / og leitum ecke ad Christo i hans Orde til Skiemtunar oss / heldur til Vppfrædingar: Spur ecke epter honum i Dæmafroodu Æfentyrum / heldur i heilsusamlegum Lærdoomum: Gyrnunst ecke JEsum ad sia i hans Orde med Herode til Forvitnes / heldur med Simeone til Nialpræds: Ecke med Herodis Villdarmonnum / er spottudu hann og villdu ei trua / heldur med Abraham og hans Heimafolke / sem ed trude Gude i Voneñe / þar ed eingenn var Von til / og þad vard honum til Rietlætes reiknad. Vilier þu nockud Nytsamlegt hafa / þa leita ecke epter nøgum Kienningum i heilogu Gudz Orde / þvi þad er allt hid sama / heldur

ur

ur Leidrietk þin Lifnad af Heyrn Guds Orda/þvi eckert er so nytt sem þad/ad þu verder Goodur af Vondum / og þitt Niarka Kiotlegt af einu Skein-Niarka/ og ad þu Iklædest nyu Mane sem epter Gude er Kapadur / en aflegger hin Gamla / er sig fordiarfar i Gyrndum Villudoomsens: Bekra so þig og þitt Framferde a Guds Veige / Dag epter Dag / So hefur þu allty Eitt Odru nytra. Su var hin Mynur Orsøk til Kiæte Herodis / þad hann meinte ad hun munde sia Eitthvert Teikn af honum : Hefde ecke Gud vered i Christo / þa hefde þad matt stoorum ebla Kvol hans / ad þesse Hand-Fugl skylde nu hid fyrsta fara ad leita epter Teikne af honum / þar hann hafde giort so morg Teikn og Skoormerke i hans Rike: Þu Refur/voru þad Packer þar/er Þu attter ad kuna Drottne fyrer allt þad Gott er hun hafde giort Þegnum þinum: Truad hefur Herodes þvi/ad JEsus hafe giort Kraptaverk / þvi hann

giørde sier þanka af þessare Orsök/ ad Johannes munde upp aptur risen vera/ samt bidur hann hann þo um Teikn ad nyju. Þesse er Illsku Krapkur Diofulsens/ sem i Vantrunne verkar: Gydingar oku þau Braudenn ẽ Fiskana sẽ JEsus blessade / og vissu ad hann var komenn yfer um Siodenn fyrer utann Fertu / ei ad sydur sogdu þeir i Samkunduhusse i Capernaum: Hvada Teikn giorer þu/ ad vier skulum þad og truum þier? Þeir sau hann reka ut Diofull þann er dumbur var / og Oskudu þo Teikns af Himne. Kiennemennerner hofdu Spadoomana og vissu Ritningarnar / ad ei skyldi Veldis-Spyrann takast fra Juda / og ecke Doomarenn fra hanns Fotum/ fiell ein Silo kiæme/ ẽ sa tudu þegar Silo dæmast alle/ ad ecke hæfde þad ad þeir dæmde nockurn/ samt hroopudu þeir: Krossfestu hann/ Krossfestu hann/ og er Diofullen allra skamfin sier ikkur/ en þa i Dag/ þvi hvad giora þeir sem heyra Guds gooda Ord / og annad-

hvert

Hvert trua þvi ecke/edur lifa so s̄ þar være ecke eitt Ord satt i/ z so sm̄ Isaac þookkest vita/ ad þ være Rødd Jacobs sm̄ hia hønū var/ eſi hū þeinkte Skinnin eſi væru Hønd hins Frumgietna Sonar sins Esau. So lætkast Mest ad sostu þeckia Raust D. Rokkens/ eſi bera sinnar Athafner lytt samann vid þ hū bydur / z sumer eru eins heimsker og Judar/ad þeir spyria epter Krapkaverkum: Eſi þeim byriar ad vtsa til Motsen z Spam mannana / so sm̄ Abraham gierde hinū Ryka/ Luc. 16. Þu gyrnest Krapta-Verk/ eſi Krapkaverkenn voru gierd fyr er Vantruarenar Saker: Vilier þu ecke trua nema þu siaer Teikn z Stoor merke / þa sætar þu a þig Vantruarenar Villu/ z sver þig i hennar Barna Tolu. Gyding sogdu a Christi Tyma um / hefdum vier lifad a Dogum Feda vorra/ þa villdum vier ecke hafa a-lyfad Spamennena: Gyding villdu þo ecke trua Johanni/ sm̄ var meire en nock ur Spamadur/ edur Christo/ um̄ hvern

aller Spamenn viknudu/og þeir Øskudu epter Teikne af honum / til ad styrkia þann Myndugleika / er hann hafde til ad kenna/straffa/ Ogna og aminna. Hverk vill þetta afrann um syder? Vier lifum og a þessum Dogum/ vier þeinkium kann ske sumer : Hefde eg verid Samtyda JEsu / eg vilde ecke hafa sviked hann med Juda / ecke aklagad hann med Kienemonnum/ nie gabbad hann med Herode/ Eg vilde hafa vitad hvad eg hefde giort/og borid Rikningarnar saman vid allt þad er fram vid hann kom : Eda samt lifa sumer Menn / tala og giora/ ad so miklu Leite sem i þrra Valde stendur/ eins og hiner/jafnvel þott Kienningarnar um JEsum sieu a vorum Dogum eda þa liosare / helldur en Spadoomarner / sem af honum voru i Gamla Testamentenu/og uppfylla þaneg Meining þeirra sem fyrer þa voru/ So Menn sia/ad þetta Noorunar Slekte er eda þa ecke alldunges ut af daudt / er eg þvi hraddur um / þeim mune eckert annad

Teikn

Teikn giefast / en Teikn Jonæ Spámanns/ þviad Ninive Borgar-Menn gior du Ydran vid Predikun Jonæ: En Jesus Christus/ sem ad er einn og hinn same i Giær og i Dag i sínum Kiesíngu/ allt fra þvi hann hoof ad lata predika Yderan og Syndanna Fyrergefningu i sínu Nafne: Nann fiskur so lysted af Trufle dur hennar Avøxtum i sumra Manna Fare/ jafnvel þott hann hafi Sinusinne sagt hafe. Sæler eru þeir sem ecke sia og trua þo. Viltu sia Christum/ þa lyst hann med Truarennar Augum. So giordu morg þusund heilagra Manna sem hans Vitnesburd hafa med sínu eigen Bloode underskrifad. Viltu heyra nockud af honum/ þa spur hann/ ecke so sem Herodes/ heldur so sem hans Lærisveinn/ hann mun svara þier. Sæler eru þr sem heyra Guds Ord og vardveita þau/ Luc. 11. Viltu vita af honum hvad þu skallt giora/ þa adspur hann. Mun/ hann mun svara þier: Leita fyrst Guds Rykes og hans Rettlætes/ þa mun þier allt annad

Gott tilleggiast/afneita so sialfū þier/ og tak þin Kross uppa þig og fylg mier epter. Villtu vita hvad þu skallt trua/ þa heyr hann til þin kalande: Það er hid eylifa Lif/ad þeir þecke þig sannan Gud ad vera (það er Fødureñ) og þann þu utsender JEsum Christum / Joh. 17. Þa þu stendur under hans Krosse / mun hann seigia: Eg skal alldrei sleppa þier / og alldrei yfergefa þig / Þa þu ert Freystadur / mun hann hugga þig og svara: Eg em Freistadur a allan Natt lyka sm̄ þu/ þo ann Syndar/ þvi kann eg og vil hiælpa þeim sem freistader eru. Þu berst vid Daudann/ z gekur ecke leingur adspurt/ helldur Andvarpar m̄ Niarkanu / þa mm hans Mæskunar Eyra hvad best heyra / þvi Bruñur Giæskuñar veik / ad þa er ecke Tyme til ad draga Niælpena undann leingur/ so hann mun svara: Kom þu Blessadur/ Barn mins Fødurs/ og eignast það Ryked sm̄ þier er tilbued fra Vpphafe Veralldar. Spur þitt JEsum þañeg/ eñ ecke

eins,

eins og Herodes / og mun hann ecke vid þier þeigia: En hvad gierer Herodes nu framar? Sagan seiger/ad hann hafe gabbad hann med sinu Hof-Foolke / og fært hin i hvitt Klæde: Textenn kvedur þar so ad/ Ad hann hafe eckert ur hendi giort. O hvilik Vanvyrda er þetta / ad hann sem er allt i ollu/ Col. 3. Hann verdur ad Eingu hafdur / fyrer hvors Nad vier erum þad vier erum/ 1. Cor. 15. Hann reiknast so sem være hann ecke. Hann sem allt hefur af Eingu giort/ og allt kann aptur ad Eingu ad giora/hin er Einkes meten. Þetta er nu þad Causnargiallde min Herra/sem vier Dag lega erum ad syndga uppa / þegar vier forsmaum hvor annan/ og med Kiesk ne og Nade meidum Sæmd annara: Allt er þetta fyrer vorar Saker skied/ vor ecke sidst/sem af Heidingiana Børnum er um Guds Børn ordner / og vorum hia Utvalninguñe/ þad er Guds Folke/ fyr er eckert reiknader. Þess vegna er Mann sens Sonur Einkes vyrdtur/ Marc. 9.

Aller þr ed hia sau hæddu hia/ Ps. 22. Spekess maa Riettlætast hier af Sonum sijnum / so hafa yrde oss ad Speke Guds/ oss sem heimskare vorū ess Asnes og Rauked er peckia Jesu sijns Herra/ Esa. 1. Jau/ argare es Nestar og Mular/er Mess verda Bitel z Beisl i Muss adleggia / Og ofan a allt petta/ færa peir hann i hvijtt Klæde. Nvilijk er Smann pesse? Romveriar hofdu pann Sid/ ad þr sem epter Nafnbootū sokttu/ peir biuggu sig hvijtum Stacke / til ad hyrta þar med Hreinlynde sitt og godann þocka til þioodar sinar/ Enn af þvi/ ad Gydingar kiærdu þad til DRotteins/ ad hann hefde sier Konungs Nafn grefed/ þa er hann klæddur hvijtum Buninge / ess þo ad Gudlauser Mess gierdu allt þtta til Mijnkunar honum / þa maa þo hier med teiknast / hans Eylijfa Konungs Tign/ þviad i þessu hvijta Klæde/ hefur hann broted sig til Rijkes yfer Zion / yfer Guds heilaga Fialle/ sem er hans Christne/ hvert ollderi mun Enda taka.

Nyttur

Hvítur var Skrude hins Ypparsta Kiesemans a Dogum Gamla Testamenkesens: þessu vilde DRotten klæda sk/ þa hann Offrade Gude sialfum sier til eins Sætleikans Ilms / Eph. 5. Fyrer vorar Synder/ ad hann synde þad/ ad hann være eitt heilagur Biskup og an Flecks/ og fraskilen Syndurunum/ z afrekade sier þar med eina Flecklausa Brude / sem eingann Fleck nie Hrucku hefde. Jæ/ hann klæddest hvítu Buninge / so hann utvegade oss þad rietta Brudkaups Klæde/ Matth. 22. og eirn hvítann Skruda med Pálma-Vidum i Hendum vorum. Þesse er sia Skrudeen og þad Skart/er hans Brudur hroosar sier af hia Esa. 6. seigiande: Eg fagna mikelega i Drottne/og mín Önd gledst i minum Gude / þvi hann hefur fært mig i Hialpraedesens Fat/ Rettlætesens Kyrtle hefur hann mig ifært so sem eitt Brudguma i Kieñemannlegum Skruda/ og so sem eina Brude/er hann skrautar i Skarte sínu. Hvad skal eg nu

hieg

hier til seigia miñ Herra Jesu: Skylde eg nu reikna mier pad Vanvyrdu fyrer pijns Nafns Saker / ad lijda nockud af pvi sem pu hefur miklu meira lided miña vegna? Nei / Sæmd er pad / eñ eingiñ Van-Æra. Pad hefur Moises kiennt oss miz sijnu Dæme/ad Vitne St. Pals / Hebr. 11. er hañ seiger/ Ad hañ hallded hafe Brixle Christs fyrer meire Audlegd / eñ Fiestoodu Ægyptskra Maña / v. 26. Pad er nærsta gledelegt ad huxa/ ad allt pad sem fyrer Adams Synd var i stualfu sier Mijnkun hin mesta / pad er allt samañ i JEsu Heidurlegt orded / ollum peim sem hañ elska og honum vilia epterfylgia: Nina verstu Nlute hefur hañ giordt ad peim bestu / hina Audvyrdelegustu ad peim Kostulegustu/ hina Besælustu ad peim Farsælustu. Skalleñ giorde hañ Vyrdauglegañ i sijñe Fædingu/ sijna Voggu i Reifumñ/ Botneñ blessade hñ i Skijrnsijñe: Allt hvad hñ snerter/ pad er hñs Bornum Blessad: Bondeñ i sijñe Herleidingu/

leidingu / Svipur Bødlana i sínu Hudstroku / Krossens Gálga i sínu Eyflæke/ og sialfa Smánena og Fyrerlitning una hefur hann giørt ad Dyrd og Neidere/ so eg seige enn nu sem til forna/ Ad ef það er hin ædsta Vegsemd / JESU ad lykiast/ þá er það eingenn Van-Æra af Neinenum fyrerliteñ ad vera / fyrst JESUS er ædur fyrerliteñ : Honum sie Dyrd og Neidur umm Allder/ Amen.

Nu viliñ vier ganga med vorñ Lausn ara frá Herode til Pilatñ/ og siá/ hvad þar giordest oss til Huggunar og Syndra Bootar. ÞA TOOK PILATUS JESUM og Hudstrykte hann/ seiger Textenn : það var ecke Venia Gydinga ad Hudstrykia nockurn ædur enn hann Eyflæken var : Romverjar lietu ad sönnu Hudstrykta Menn Afhøfda / en þeir vildu Dæme vita Menn ecke / ad nockur Illvirdes Madur hafe so Glæpasullur gefest/ ad hann hafe Hudstryktur verid undir Krossfestingu. JESUS eitn/ sem var hinn allra Saklausasste/ hann fór ei þa

Vægd

Vægd ad deya so ſſm hẽ Rænglækaſte-
Konungur Gydinga verdur af Lyſe leb
eſi/verr eſi eiñ Neidinge/hañ ſem myſk-
unar ſig yfer øll ſyn Handa-Verk/hañ
fær einga Myſkun af Syndurunum/ a
þeim Deige / er hañ hid meſta Myſk-
unar-Verk giorde a ſyndugum Mañe:
Guds Logmæl var ſo Vægdarſamk/ad
ei mækte ſlæ nockurn meir eñ 40. Nogg/
Deut. 25. Nvilyk er þa Laga-Brok
þetta/ad hẽ mæ ei ſømu Laga niota/
ſem Logeñ ſkipad hafde? Pilatus haf-
de ecke Sine ad læta hañ Krosſfeſta /
Helldur ad fullnægia Gydingũ med Ref-
ſingu þeſſare / er þvi Lyklegt / ad hun
hafe ſo grim̃ vered/ad Lands-Dvomar-
anũ ſyniſt hafe/ ad eingeñ Fiand-Mad-
ur munde æſkia meire Nefndar yfer D-
vin ſynũ/ og i þeirre Meiningu liet hañ
JEſum utgænga / berande eitt Pur-
pura Klæde/og eina Coronu af þyrnũ/
og ſagde: Sæed Mañeñ. Nvar fyrer
mun JEſus Nvar fyrer ertu ſo hørmu
lega utleikeñ? Af þvi/ad margar voru

Nud-

Nudstrokur Syndarans: Allt Makt kyn hafde eriad Vondskuna / og uppeskored Bolvanena / par fyrer hafa Ploog-Meñerner eriad a pínñ Krigg DRottenñ/ Ps. 129. Nudstrokur voru þræla Straff i gamla Daga/og miog Smanarlegt hallded/ þvi var ecke Leifelegt ad Nudstrykia Romverskañ Borgara/ Act. 22. Slyka þions Mind hefur DRottenñ Himiens og Jardar a sig leked fyrer eirn vondañ þiown/ ad hañ hefur so sem eirn þræll latted sitt nakenñ Lykama Svipñ lemia: Þvi er þañ Brudgume so utleikenñ christenñ Sala i Nyor hefur hañ flett sijnum Klædum i þikt Falleyse. Nyor hefur bunded hans Hendur i þitt Handæde. Nyor hefur reirt Fætur hañs vid Kagañ i þiña Fodra Fimleike. Nyar fyrer er þad Mustered/ sem oll Fylling Guddoomsens i bygger/ so nidurbroted med Svipñ Badlañs i þess vegna / ad i þier / þad er i þínu Hollde/ biod eckert Gott/ helldur lietstu Syndena drottna i þínum Daudlegum

Lykama/

Lykama / lieder Cimu pyna hefne til Jo
budar / fra eitnre Rangleetingu til afo
arar. Michol Dootter Sauls Konun
gs sa ut af Vindauga synu / og hædde
Konung David / par ed hann dansade
Afklæddur fyrer Ork DRottens / 2.
Sam. 6. Ei Zions Dootter / hveria
JEsus Sonur Davids hafde Trulof
ad sier i Rad og Myskum sine / hun af
klædde sialf Herra sin med Hendum D
milldra Mana / og liet hann afhyda.
Hvad var pier / O Israel: Hefur And
skoten blindad pig a badum Augum /
ad pu peckter ecke pin Vitiunar-Th
ma? Var pier pad Oflyted / ad Gud er
pina vegna Madur ordenn / pad pu lietst
honum uthysa? Er pad Oflyted / ad
honum uthyst er / pad pu liest hann of
sækia? Er pad Oflyted / ad hann Of
sookttur er / pad pu liest hann fanga og
binda? Er pad Oflyted / ad hann fang
enn og bundenn er / pad pu spottader hann
og liest i hans Andlit hrækia? Er pad
Oflyted / ad hann so spottadur er / pad pu
liest

liest hann Kinnhestum liosta? Er pad Oflyted/ pad hann Kinnhestum losten er / pad pu liest hann Afklæda og Hudstryk-ia? Er pad Oflyted / ad hann Hud-strikkur er/ ad pu setter Torono af Pyrn um a Hofud honum / og siekst Reyr-legg i hanns hægre Hond? O Israel / mig skal ei furda/ pootf ad Guds Reide hafe bruned yf'per allt til nedsta Nel-vyles / og JEsu Blood sie yfer pig og pin Børn koned. Hvor hn heyrer petta Dæme/ hann hygge par ad/ og forherde ecke sitt Hiarta/ so Christur verde ecke ad nyu Krossfestur a medal vor. Pyn-ar Hudstrokur vorn marg" / Barn mitt/ pvi pu ert eirn Syndare/ og epf' Manna Syndareñar/ skal vera Mæling Refs-ingareñar/ Seiger DRotten i Logmal enu/ Devt. 25. Og par a ofan hafder pu forpienad / ad fleingiast Eylyflega med Guds Elldlegum Reide-Svipum i Nelvyte: En pin Brudgume er fyrer pig so sem Præll Hudstrikkur/ a moote hverium pu misgiørder/ hann er Prælk-

J adur

adur i þ̃num Syndum / og þu hefur h̃onũ Erfide auked med þ̃nũ Raung-lætingũ/ Es. 3. Þu varst fra Hvirfle ꝛ allt til Ilia eckert nema Sar/ Kaun / Bentar og Prote / Esa. 1. En h̃ans blessadur Lykame er so af Ogudlegra Manna Svipũ i sundur-slitenn/ ad fra Hvirfle ꝛ allt til Ilia var þar ei heillt a h̃ans Nolde: Þar fyrer er þad skied/ ad so margt Ben sem þar var a h̃ans Lykama / so margar og Þusundfoldum fleire Affakaner hefur þu i Nimnenum forer Gude/ og h̃ns Blood lætur hærra i Eyrum þess Nimneska Konungs þier til Synda-Lausnar / En Blood Abels Riettlæka yfer Cain/ h̃onũ til Fordæmingar. I annari Mæta stendur i Text-anum/ad þeir hafe fært vorn Herra i Eitt Purpura-Klæde / en Esa epter Plagsid Romveria / er þanneg klæddu Høfdingia syna/ nær þeir tooku Keysara-Velde: Drottenn afklæddest synu eigenn Fate/ christenn Madur/ ꝛ tok uppa sig Heidingiasta Buning / ad h̃an þar

med

med audsynde/ ad fyrer þessar og adrar Nædungar af Heidingiũ i framẽ hafdar/ þa villde hann laka heidna Meñ Jaklædast Christo / hverium hans eiged Folk afklædde sig/ og færdu sig og sijna Eptirkomendur i þa Olucku / ad fyrst þeir høfnudu Guds Rijke/ þa vard þad fra þeim teked/ og Heidingium gefed. Act. 13. Purpureũ var i Orma-Bloode litadur: Eñ þ mæ umm ORotteñ seigia / ad hann hafe Mottul siñ i Orma-Bloode litad / þar hann er Madkur og ecke Madur ordeñ/ og i þm rauda Eyr-Orme fyrirmindadur/ sem Moises upphæingde i Eydemørku til Lækningar þm sem af Ormenum bitner voru: Ecke er þ umm sker fram / ad Christur er a sijnum þijnu-Deige i eitt Purpura-raukt Klæde færdur/ þvi under þessu Fate hefur hann huled vorar Synder/ sm eru raudar sem Purpure. I Numeri Bookar 4. Cap. Var Israels Sonum boded/ ad nær þr fluttu Herbudernar / skylldu þr yfer-klæda Gull-Altared med raud-

um Purpura: JEsus er þ sańa Gull-Alltare/christner Męń/ hń er hier med Purpura-Klæde sveipadur: Legg hier uppa þitt Offur/ þad eru þýnar Gud-ræknelegar Bæner/hń mun þær uppkend ra med Ellde sýns Anda/ so þær upp-stygge fyrer Gud i Himenerń/til eins Sæt leiks-Jlms. Mińa Herra JEsu/ þess-ar Nædungar hafa afrekad oss Eylyfa Vegsemd: Þetta Spottlega Klæde hef ur huled Fatleyse vorrar Blygduhar: Þesse hin Konunglega Asynd / hefur giort oss ad Konungum og Kieńemsń-um. Nverfu ertu lyfels-verdur i Aug-um þińa Kvalara? Eń hvad frydur ertu i Augum þińa Sorgmæddra Bræd ra/sem læta sier þad til Hiarta ganga/ ad þeirra Bloodugar Nendur/hafa þińa mislika Kyrtel rioodrad/ og eitt Darga Dyr/sem eru Synder þeirra/ þær hafa þań himneska Joseph i sundur rifed. Þier sie Lof/Nedur og Vegsemd ad Ey lyfu/Amen. J þridia Mata get-ur Textenn umń/ ad þr hafe fletkad Cor

onu

onu af Pyrnū/ og sett a hans Høfud. Allt er þta epter Heidingia Vysu/ þvi Romveriar plegudu ad bruka Kransa af Grøsum/ Blomstrum og Greinum Eikana/ sierdeiles Tignar-Menn: Ein hvilik er nu Corona þesse? Af Pyrnum var hun flettud seiger Textenn. Adam leidde þa Bolvan yfer Jordena/ ad hun skylde Pyrna og Pystla bera/ Gen. 3. Adams gullou aller hans Nidiar epter hann/ allt til þessa Dags: Adams Skomm og Synda-Straff ma bera hin annar Adam/ sem er Drottenn af Himne/ so Adams Bolvan skylde ecke stynga all Adams Børn Eylifflega. Med þessare sinne Pyrne-Coronu hefur Guds Eingetenn Sonur utvegad oss Coronu Lyfsens/ Apoc. 2. Coronu Rettlætessens/ 2. Tim. 4. Coronu Dyrdarenar/ 1. Pet. 5. Coronu Myskunarenar/ Ps. 103. Og Coronu eylifs Fridar og Fagnadar a Lande lifande Manna. Salomon seiger/ ad Vegur hins Laka sie eins og Pyrne-Gardur/ Prov. 15. Pad fieck

Christur ad fiña/ sem vorrar Neinisẽu vegna hefur geinged þessa Pyrne-Gotu-Sorg og Audæfu þessa Heims Gyrnd-um og Vellystingum/ sem Christur vid Pyrna/ Matth. 13. Fyrer þessarra Pyrna Saker/ verdur JEsus hier Pyrn um kryndur. Ein good eigen Kvinna/ er sijns Eglamans Nefuds Corona? Eu hvad synest þier Doctturen Zion? Nytur ecke Meistare þijns Vngdooms ad bera hier þijna Meinkun a Nefde sijnu? Hvad saart hefur þad skunged þiñ Elskuga/ sem þu hefur a stundu kiær-ast allra Huta? Þad sijn þu elskar þrælega meir en Lijfed / þad hefur kvaled hans Nefud allt til Daudans. Gang-ed ut hier Dætur Zion / segger i Lof-kvædenu / og skoded Salomon Konung med heirre Coronu / sem Mooder hans Coronade hann med a Deige sinar Tru-lofunar/ Cant. 5. En eg vil segia til ydar: Ganged ut uthi Stundar-Saker/ christner Men / fra vondre Verold þessare og hennar Loustætis Glaume/ og

skoded

ſkoded þaſſ Eylifa Fridar-Høfdingia/ berande þa Coronu/ſem haſis Brwdur hafde flettad honum a þeim ſtrønga Deige/ þegar hann drack ſitt Brudkaup til heñar/ſm̃ hñs Hiarta elſkade/ i ſyns himneſka Fodurs beiſkum Reide Kaleik-þañeſt gieck JEſus ut/ ſeigia Gud-ſpiallameñerner/ Berande Eina Purpura-Kapu/ og Eina Þyrne-Coronu/ Og Pilatus Sagde/ Sia med Maññ. N Erra Gud/ eg vil fara og ſkoda Syn þſſa hina miklu/ ſagde Moiſes Fordū/ Exod. 3. Þar Rubureſt logade eſt braſt þo ecke/ Eſt miklu er Syn þeſſe furd-anlegre/ þar JEſu Þyrne-Buſkur/ logade af Guds Grimdar Reide/ ſem allrar Veralldareñar Synder hofdu til-uſſed/ eſt gat þo ecke upp þurkad þañ ſterka Guddoms Krapt ſm̃ i honū bioo. Miñ N Erra JEſu/ þegar eg ligg Daudſiukur i Bondū Synda miña/ og giet mier eckert Lid veitt/ þa vil eg þo ſkyggia nær/ef eg ma/ veſol Maneſkia/ a ſia þeſſa miklu Syn/ þar allur Mañ-

sens Sonar Lykame og Sæl / kvelst i þessu Loga / Hofuded þiniest med Þyrnunum / Andlitid verdur Hnefum sleiged / og med Hrækum Afmyndad / allur Lykameск er Svipum lameск / og med Hræsnesfullre Lotningu spottadur / hiss Hendur Bøndum reirdar / og hans Fatur skiælfa af Vanmætte: þetta Einasta og ecke annad / kann mier Daudvona Manneskiu ad biarga / þvi eg veit / ad þar Synd aresi hafde med ollum Limunum illa breytt / þa hefur Skapareси a ollu Lykeamans Þiortum allt Illt þolad.

Framar stendur i Textanum / ad þeir hafe læted Reirlegg i hss hægre Hønd / falled a Knie / spottad hann og sagt: Heill vertu Konungur Gydinga. Hvad vantar nu Christ Drottens hier a fulla Konungs Tign? Med Oleo var hann smurdur / þar hann allur lagade i sinu N. og Sakiausa Bloode: Purpura Serudann hafde hann uppa teked: Þyrne Coronuna bar hann a Hofde sier / og so ad eckert vante til hiniar mestu Maadungar /

ungar? og hvad skule odru sambiooda? Pa gefa peir honum eirn Reir-Staf i Hondena fyrer Belldes-Spyru. Mik Herra JEsu/hvar var nu pad Oleum Fagnadarens / sem Gud pin Gud hafde smurt pin Manndom med? Hvad Oelskur er pesse Buningur peim Klada-Fallde/sem uppfyller pa Nimneskju Jerusalem? Esa. 6. Hvar er nu su Prydde, en pijns Hofuds/hveria Englarner og Hofud-Englarner tilbidia? Hvar er su sterka Jarn-Spyrna/ med hverre pu sundurbrytur Heidingiana eins og adad Leyr-Kier? Psalm. 2. Skrifad er/ad i Nafne JEsu skule oll Knie sig beigia/ hœde a Nimnum og a Jordunne / Phil. 2. En hveriu giegner petta/ad Jordesk getur pad stadest/ ad Ogudleger Prœlar pad gierde til Spotts og Nœdungar / sem oll Veroldesk er skylld ad giora til Vegsemdar? En hvad vil eg her um adad framar tala/ en ad heimfœra petta so vel/ sem allt pad/er DRotten leid syndugum Manne til Nota. End-

urlausnareſt ſeiger um̃ Johaſtem Bapt
iſtam / ad hann ſie ecke lyſtur Reir peim
ſem af Vinde er ſkiekeſt / Teiknande
par med hanns Stodugleika i Lærdoom-
enſi/ I Truſte/ I Poleñmædeſte/ I Kiær
leikanum/ I Vandlætenu. Gud nade
oſſ ſyndugar Maneſkiur: Hvad fœa ſly
na Lyſa hefur Johanſee af ollum Til-
heyrendum ſynum / ſem eru aller chriſt-
ner Menn? Hvad lyſted Mootkaſt ſkielf-
er Tru vora? Hvad lyſtell Kroſſens pis-
ur hriſter vora Poleñmæde? Hvad lyſtel
Mookgiærd ukſlockur hia oſſ Kiærleik-
anſ? Hvad lyſted Sur-Deig ſpiller fyre
er oſſ Lærdomenum og goodum Sidum?
Hvad lyſtell Aauſtur kiefur nidur vort
Vandlæte: So vier meigum medkienna/
ad vier i ollu pſſu erum ecke ſterkare enn
hinn brotne Reir-Sprote af Ægypt alande
de / vid hvern ef nockur ſtidur ſig / pa
geingur hann i Hønd honum og ſtyngur
hana i giegnū: Enn JEſus hefur ſett
Andlit ſitt ſo ſtodugt / ſem einn Tinu-
Stein/ og ſo ſem einn Klett fyrer Reir-

Slegg-

Slögunum / og hefur þo hverke kallad nie hroopad / og hans Raust hefur ecke heyrst a Strætunū / þar fyrer mun hún ei heldur hin brækada Reir i sundur-briota / edur þann lyttlogandaNor-Kveik utslockva / Esa. 42. O HErra JEsu Christe / Eg hugsa til þess kallda Dags / þegar Reir-Flake vors Líkama ckur til ad skekiast af Daudans Andvidre / minstu þa / O HErra a þsse þýn Reir-Slög / og alla adra Kvol og Pínningu / er þu þolad hefur vor vegna / og lat þa ecke hin brækada Reir vorrar Truar sundurbrotna / nie hin lytt-logande Nor-Kveik Vonarenar ut-af slockna / so ad nær vier stignem erū af Nrooste þessarar vesolu Tialldbudar / a Landi lifande Manna / þa mættum vier heilsa þier Konunge Dyrdarenar / med Kosse vors Munns / og eilyfre Lofgiord : Bænheyr þad HErra / fyrer þýna Fore þienustu / A M E N.

Finis

Fimta Midvikudags Predikun i Fostu.

Textenn.

Pa Pilatus heyrde pad Ord / Ottadest hann enn meir / og gieck aptur i Pijnghused / og sagde til JEsu: Hvadan ertu? En JEsus gaf honum eckert Svar. Pa sagde Pilatus til hans: Talar pu eige vid mig? Veitstu ecke ad eg hefe Rad til ad Krossfesta pig / og eg hefe Rad til ad giefa pig lausann? JEsus svarade / eige hefder pu nockud Valld yfer mier / nema pier være giefed hier ad ofan / fyrer pvi hefur sa meire Synd / er mig ofurselde pier. Og epter pad leitade Pilatus vid / hvorneg hann giæte lated hann lausann. En Gydingar hroopudu / og sogdu: Ef pu lætur penann lausann / pa ertu ecke Keysarans Vinur. Vid

ad

ad hvor sm sig giorer ad Konunge/han er a moote Keysaranum. Þa Pilatus heyrde þad Ord/ leidde hann JEsum ut/ og sette sig a Domstoolenn/i þeim Stad sm kallast hinn Steinlagde/enn a Ebresku Gabbatha/ enn þad var Affangadagur Pœska/nærre siottu Stundu. Þa segier hann og til Gydinga: Siaed/ þad er ydar Kongur/ enn þr kolludu/ burt/burt med hann/ Krossfestu hann. Pilatus sagde til þeirra: Skal eg Krossfesta ydar Konung? Kiefiemenn Høfdingiarner svorudu: Aungvann Konung høfum vær nema Keysaran.

Þa er Pilatus sa/ þad hann kom aungvu til Vegar/helldur þad/ad þar yrde enn meira Vpphlaup af/ took hann Vatn/ og þvodi Hendurnar fyrer Folk enu og sagde: Saklaus em eg af Blodde þess hins Riettlata/siaed þier til. Þa svarade allur Lydur og sagde: Hans Blood komie yfer oss og yfer Børn vor. En Pilatus þrinkte Folkenu Fullnæg. iu ad giora/ok dæmde ad skie skylde þra

Beidne∫

Beidne/ gaf peim Barrabam lausañ/ pañ er iñ var settur fyrer Vpphlaup ℰ Mañdrap i Myrkvastofu / um̃ hvorn peir hꝛdu / ℰñ JESum Nudstryktañ framñselde hañ peim epter pra Vilia / ad hañ Krossfestur yrde.

Pa tooku peir JESum / epter pad peir hofou spottad hañ/ fꝛrdu hañ ut Purpura-Kꝛpuñe/ og fꝛrdu hañ i sijn eigeñ Klꝛde / og leiddu hañ ut / ad peir Krossfestu hañ/ og hañ bar sitt Kross og gieck ut. ℰñ i pvi peir geingu og leiddu hañ ut / Fundu peir eirn Mañ sem̃ fram hia gieck af Cyrene / Simonem ad Nafne / hvor ed komeñ var af Akre/ Fodur pra Alexandri og Ruffi / hñ hꝛndludu peir / og preingdu hꝛnum ad hañ bꝛre hñs Kross/ og logdu Kross eñ uppa hañ / ad hañ bꝛre hañ epter JESU.

ℰñ hꝛnum filgde epter mikell Fiolde Fooles og Kvenna / hvorriar ed grietu og hꝛrmudu hañ. ℰñ JESus snereſt til peirra/ og sagde: Pier Dꝛtur af Jerusalem/

Jerusalem/græted ecke yfer mier/heldr græted yfer ydur sialfu̇ og yfer Børnum ydar: Þvi siȧed/þeir Dagar munu koma / a hvorium þeir seigia: Sælar eru Obyriur/og þeir Kvider er ei hafa fædt/ og þau Briooſt/ hvor eige voru mylkt. Þa munu þeir taka ad seigia Fiallunu̇/ hrinied yfer oss/ Nælsunum hilied oss. Ef þr giora þtta vid bloomgada Tred / hvad mun þa skie vid hid þurra? Efu̇ tveir Spillvirkiar adrer leidduſt og ut/ ad þr være aftekner med hønum: Og þeir leiddu hafu̇ ut i þafu̇ Stad / s kallaſt a Ebresku Golgatha/ hvad ed þyddest Nausa-Skielia Stadur/ og þeir gæfu hønum ad drecka i Vijne Myrru og Edik Galle blandad/ og hu̇ took þad eige til sijn/þvi þa hu̇ smackade þad/villde hafu̇ ecke drecka. Og sem þeir komu i þafu̇ Stad / sem kalladeſt Høfud-Skelia Stadur/þar Krossfestu þeir hafu̇/og med hønum tvo adra Røningia a hædar Sijdur / Eirn til Nægre Nandar/ og annan til hiſiar Vinstre/ eu̇

J Eo

JEsum i Miðed. En þad var nær um þridiu Stunder þr Krossfestu hñ. Þa vard su Ritning uppfyllt sem seiger: Medur Illvirkium er hañ reiknadur. En JEsus sagde: Fader Fyrirgief þeim/þviad þeir vita ei hvad þeir giora. Pilatus skrifade þa eina Yfirskrift/og sette hana og upp yfer Krossen/ upp yfer hñs Høfde festu þeir hñs Dauda-Sok. En Yfirskriften og hvør Sok honum var giefen/var ritud yfer hönū med Griskum / Latinskum og Ebreskum Bookstofum. Þesse Er JESUS Af NAzareth KOnungur GYDinga. Þessa Yfirskrift lasū marger af Gydingū / þviad sa Stadur var nærre Borgene / þar JEsus var Krossfestur. Þa sogdu þr Æðstu Prestar Gydingana vid Pilatū: Skrifa þu eige Konungur Gydinga/ helldur Þ hañ hafe sagt/ Eg em Konungur Gydinga. Pilatus svarade: Hvad eg skrifade / þad hefe eg skrifad.

Exordium.

Exordium.

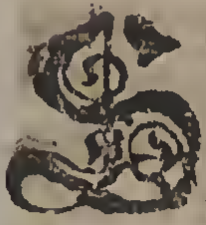

Oss m̃ Einum m̃a vyrdast/ad ganga eirn Torfærañ Veg/ so vidurlika miked þyker mier aunnum Mañe/JEsu Blodde Ferel i hañs Krossgaungu med Ordum ad rekia: Ecke Einunges þess vegna/ þo eg veit/ ad mykiat syndugar Hendur hafa þa Gotuna lagt/hvorrar Kluhgur ad hefur stunged hañs Fætur/helldur og þess añars/ ad Syndumspilltä Nattura hryller vid þar epter ad ganga gaseñ veit þo/ad eg ecke fæ ingeinged i hañs Dyrd/ nema eg audur folge hønum i hañs Nærmungu: Eg sie ad sonu Dyknar/i gegnum hveriar oss byriar ikt ad ganga i Sauda-Hused/ Esi þad fæler mig/ad Vegurenn þangad er allur Blodde stokkur: Jeg vil ad sonu bera mig ad folgia Christo iñ i Biskups-Hollena/Esi ad sæta þvi/ad eg sie hañs Lærep veirn m̃ sañarlegre Krossgaungu/ þad veiter Hollde mynu og Blode nærstä

kregt. Vær høfum ad sødu lagt hønum uppa þa þungu Krossens Byrde / Ef sialfer vilid vier ecke snerta hana med einum Fingre/ ef vier meigum hiá því komast. Vier vilid aller ingánga til hans Nydsldar/og siáum/ad Landed er gott: Ef hid gamle Adam vill ecke heriast vid Canaan. Vier vilium þo i Drottens Nafne gánga nockud nær/ og sia hier eitt Hetlagat og Riettlátt Mad/ i hvers Munne engen Svik eru funden: Hann vitum vier sia eins og Saud til Slátrunar leiddan/Es.53. Það saklausa Guds Lamb/sem ber hier allar Veralldarenar Synder a sínum Krpiáda Líkama / Jú/ eitt Gud og Mann/ecke Mann/ heldur Madr ordenn/ og hann sem gieck um kring/ gierde Gott og gredde alla/ af ollum illa utleiden/ án allar Vægdar / fyrer utan Orsok alla/ So ad ef nockur lykest i Hermennum Drottins tída / og verr vera vid sig hamlat/ heldur en hans Saklause skiled atte/ þa skule hann sia hier eitt lifande

Dæme/

Dæme sañrar Hoogværdar og Þolesmæde/og þeinkia med sier/ad ef þad er hin stærsta Vegsemd/ Guds Syne sem hæstur ad vera/ þa sie þad eingeñ Dvyrding / hans Kross epter hønum ad bera i þolesmoodu Vmburdarlynde Dforþienstra Meingiørda. Dg vil eg so af þessare Grein Þyslar-Sogu DRottesñs vors/ Tvent Hugleida/sem er. 1. Hans Vtgaungu af Jerusalem ur þyng-Husenu. 2. Hverneg med hæ hønd lad var i Aftokustadnum.

Hialpa oss hier til DRottenn / med Naad þyne Anda i JEsu Nafne/ Amñ.

Vtleggingeñ.

Vm Vtgaungu Lausnarans fa- lar so Textenn : Þa Tooku Strids-Mesterner JEsum / Epter þad þeir Høfdu Spottad Hans/ Og Færdu Hann ur Kapuñe/ Og Færdu Hann Aptur I Sinn Eigenn Klæde/ Og Leiddu Hann Vt/ So Hann Hi Rosstestur Yrde/ Og Hann Bar Sinn Kross. Seig-

ed mier Børn mijn / hvad skylde JEsus epter i Þijng-Nusenus Blood-Lækena sem bundu af hans blessudum Lijkama / Nærunded þad er med Svipunum var af-stroked / Nared sm af Þyrne-Broddunum var burtu sliked. Hvad færer hñ med sier þadan? Eirn Blood-risa Lijkama / Nrækana i Andlike sijnu / Þyrne-Coronu a Hofde sier / og Krossen a Herdunum / Epter sier hina Ogudlegu Gydinga / Vndan sier eirn Stadarens Prael / sm ukhroopad hefur Sokena hans Dauda ad Veniu / og i krijngum sig Flock Heidingiana. Olijk er nu þesse Vtgaanga / hans Vegsamlegre Jñreid fyrer mtta Dogum: Þa reid han so sm eiñ Konungur / hier er hñ aframm drifen so sem eiñ Illraedes-Madur / þar breidde Foolked sijn Klæde a Veigen / hier sijta þeir Purpura-Flijkena fra hans albloodugum Lijkama / þar hiuggu þeir Kvistu af Triaanum og dreifdu þeim a Gotuna / hier er þad sana Lijfsens-Tre dreiged um grijttan

Veg-

Veg/ þar fylgdu hænum hans Elsku-
leger Læresveinar/ hier fylgia hænum
tveir Ofræger Ræningiar/ þar hroop-
udu þeir Hosiana Syne Davids / bles-
adur sie sa sem kiemur i Nafne Drott
ens/ hier hroopa þeir/ Krossfestu hann:
þa reid hann in til Musteresens og
Vandlætte vegna Guds Nus / vid þa
er þad Vanhelgudu / hier er hann rekenn
ut til Golgatha/ og Vandlæting hans
Fodurs Nus hefur upp-eted hann.
NErra Gud / er ecke þekka hann / sem
leidde Fedur þra ut af Ægypta-Lande/
herande Gull og Silfur Ægyptskra
Manna-Davidseiger/ ad i þeirra Vt-
for hafe Stooren hlauped til Baka/ ℞
Jordan horfad aptur a Bak/ Ps. 114.
Ett hier umkringia Beleials-Becket
hann / og hann er ut-hellktur sem adad
Vatn / Ps. 22. Hvad var þier Stoor
seiger David/ ad þu hliopst so til Baka/
og þier Jordan / ad þu horfader so a
Bak aptur/ og ydur Fiell/ ad þier stuck-
ud upp sem Sauder/ og ydur Hælsar /

ad þier so dønsudud: Ef eg mælte vel seigia: Hvad var þier Sook / ad þu skyllder horfa a Lyk-Før hins Lifanda Guds i Mannlegu Holldre: Og þier Golgatha / ad þu kysser ad lim þig til foddaa Ohæfu/og þier Jørd/ad þu skyllder standast under foddaa Þunga / og ydur Hælfarner/ad þier gatud þad lided/ad hafa fære tilkrande og skiælfande um ydar Sokur / sem ydur vegur a Vigt/ og Jardareßar Þunga med sijnum litla Fijngre: Og Hafa Bar Sitt Kross/seiger Textenn: Esaias i 9. Cap. Þegar hann spæer um Christ / þa seiger hann a medal annars: ad hanns Høfdingiao Doomur sie a hanns Herdum/ og ad hann mune margfallda sitt Ryke/ Hvert Esaias hefur hier med meint Kross-Trie Drottens/ sem a hans blessudum Herdum lyr / eydr ei / þad kann eg ecke fyrer vysst ad seigia: Nitt veit eg/ad þar sem Veralldar Høfdingiar auka Ryke sitt med Holldlegum Arme / og hinne miklu Makt sijne/þa hefur Christur sitt Ryka

auked

auked / allemasta fyrer þad Orded af Krossenũ/og fyrer Hørmungar og Forsmaaner sem hans Elskendur hafa lided i hẽs Nafne/so þad er so megtugt orded / ad þad hefur jafnvel hin stærstu Høfdingia-Dæme iftteked. Þeir Orgustu Skalkar voru i Gamla Daga Kross-berendur nefnder/af því ad þetta Straff var so Smaanarlegt / og þeir sialfer baru sitt Kross til Aftoku-Stadarens : Ẽn nu er Krottens Kross-Berandi Nafn heidarlegt orded a medal allra þeirra sem Christum medkiena/ so ad eirnig Domer Krossens Christi / þeir skyrrast vid ad kala miog illa þar umm/ jafnvel þodtt þeir skore sig undann hans Ok ad bera. Nier af sie eg / ad Christi Ryke er ecke af þessum Heime / og þad sẽ veikt er fyrer Heimenũ/ þad hefur Gud utvaled/ad hann til Skamar gierde hid Obluga / og þad Foragtanlegt og Otiged er fyrer Heimenum/ og þad sẽ eckert er/ad hann afmæe þad sem nockurt er/ uppa þad/ ad eckert Hold

hroose sier fyrer honum. I Cor. 11. Er ad lesa/ad hann sem snerke Daud-Iblediskylde Dhreinn vera: Ein hier skiedur pad pverk a moke/ad allt pad sem snert er Christi blessadann Likama/ jafnvel Anovana a Krossenum edur i Grafenne/ pad er ollum peim hreinkt og heilagt/ sem ordner eru eitt med honum/ og Krosseck/ sem i sinnifum sier er helvodur/hann er ollum Guds Bornum blessadur ordenn/ og gagnar til Heilsusamlegrar Lækningar Andlegra Meina. Adur helldur enn Christur bar sinn Kross eda forlikkade fyrer oss a Krossenum/ pa hefur hann nefnt pær Motlætingar (i gegnum hveriar oss byriar inn ad gaanga i Guds-Rike) med pessu Nafne: So seiger hann/ Luc. 14. Sa sem ecke tekur sinn Kross uppa sig og fylger mier epter/ hann kann ecke ad vera minn Lærisveirn: Ecke i peirre Meiningu/ ad Krossens Nafn edur Teikn kunne nockurn Hlut Andlegann edur Likamlegann ad verka/ helldur so sem pad/ ad Moises baud Israelis Folke i Guds

Stad/

Stad/ad þeir skylldu binda Guds Logmal a sijnar Hendur / og skrifa þad a sijna Dyru-Stafe / uppa þad/ ad þad være þm alltjd fyrer Augum og i fereskru Minne: So vyrdest mier ad Christur hafe epter-skiled sijnum Læresveinum / hæde þeim sem nu eru og hafa verid / Krossens-Missingu/til þess/ad vier ævallt huxa skylldum til þeirra Nauta/er oss epter hans Bode þiena til Sæluhialpar: Þvi sa sem Christi Kross uppa sig tekur (þad er hin sanni Krossfester Nolded fyrer Christi Skuld/ad þad hvorke fremie þess Gyrnder/ nie mogle under Krossenum) hann hefur ad mier vyrdest uppfyllt Christi Logmal/ þad hann hiod sijnum Læresveinum / hia Matth. 16. Cap. seigiande: Ef nockur vill mier Epterfylgia / hann take sitt Kross uppa sig og fylge mier epter: Og i þessare Meiningu mun Krossens-Teikn vera fyrst inkomed og brukad i christelegre Kyrkiu: Ecke af því/ad Krossen sie heilagre en Bønden / Svipurnar /

Hrækarner / edur hvørk annad Þessar Fære sm̃ Drottenn var kvalenn med / helldur Sokum þess / ad Kross-Burdur vors NErra ut af Jerusalem til Kvala-Stadarens / og Fullkomnan Lausnar vorrar a Krossenum skien / þad synest allra hellst / ad kusie ad mina oss a þad Tvent / sem Christenn Madur a Daglega sier fyrer Augum ad hafa / sem er ad bera Krossenn epter Christo / og so ad Trua a Hinn Krossfesta-Þaneg var nu JEsu Utgangur af Jerusalem / og þad Forunneite er honum fylgde fra Rad-Huse hins Heidna Lands-Doomara: En so seint avallt skiptest Folked i tvenna Flocka / sm̃ ad eru Guds Born og Heimsens / so skiede þad eirnenn hier / þott þr væru flester sm̃ utgeingu til ad sia Vilio sina a þvr saklausa Guds Lambe / og ad ut-ausa þeirre Grimd / er Diofullenn hafde leingemed þeim safnad: Ei ad sydur ganga jafnframt þessu nockrer / sm̃ af Gudlegre Rækt og Elsku til sins Meistara /

allda

villdu leikaſt vid ad giora hønſi þa ſíðuſtu þienuſtu/er þr giora kuſu/ Var um gietur ſo Textenn: Og honum fylgde mikenn Fiolde Folks/og ſo Kveña/þær ed grietu hann og aumkudu. Kalled a Sorgar-Konur / ad þær kome / ſeiger DRottenn/ Jer. Cap. 9. Þegar hann hafde alyktad ad fortyna hiñe fyrre Jeruſalem med Nerſkyllde: Eñ hier þarf ecke ad kalla / þær koma ſiælfkrafa Okalladar / þar Guds Folk utgieck af Jeruſalem/ til ad kalla þa Dlucku yfer ſig/ad þeirra Nus ſkyllde þm i Eyde lented verda. Sagann ſeiger/ad þeſſar Kviñur hafe vered ur Galilæa/ Eñ eg hugsa til þeſſ/er Lauſnarenn ſagde Fordum/ Luc. 13. Meine þier/ſagde hann / ad þeſſer Galilæi hafe ſyndugre vered odrum Galilæis/af þvi þeir lidu þetta? Nei / helldur/ nema þier ydrest aller / munud þier vidtyka fyrerfaraſt. Eg mætte og ſeigia a þſſare Stundu i hins Orda-Stad: Meined þier ad þeſſar Galilæiſku Kviñur hafe hafd meira

Orſak

Orsøk til ad grata i JEsu Krossgaum gu/eñ vorar Sæler hafa: Ad vissu ecke/ þvi/ nema vier aller ems lærum JEsu grætande epter ad fylgia/ þa munū vier ecke ifiganga i Guds Riike. Þær grietu/ þvi þra Meistare var tekeñ fra þeira Nøfde: Þær mættū grata af þvi/ ad vier høfum hañs Nøfud Skømeñe hyled: Þær søkū þess hñ var til Krosseins leiddur: Þær af þvi vier høfum hñ Krossfestañ. Þær vegna þess/ ad hñ sm Blindum gaf Syn / Nañ er af þm hlindu Nundum so kvaleñ / ad hañ sa ecke Veigeñ fyrer Footū ser: Vier af þvi / ad Fyrsn Augna vorra hefur hñs Augu sliøofgad: Þær fyrer þvi/ ad hñ sem læknade hina Nølltu/ hañs Nuim-Lider skiælfa / hañs Footlegger titra: Nañ hefur eckert Megn edur Mætt ad bera hñ þunga Kross / Eū oss ætte þ Sorg ad abla / ad hañ er þess vegna so Vanburda ordeñ/ ad vier erum skiooter ad hlaupa þa breidu Gøtuna/ sm liggur til Glotunareñar. Vier høllтrū opt

siūes

ſiñes a bædar Sydur / og høfum ei uttalad þa Þræku vid Hylld og Blood / hvert vier helldur vilium Gudz þioonaedur Mammona. Þær gæku ei Tærunum hállded i Høfde ſiynu / nær þær ſæu JEſum / er læknade hina Lyſtpræu / allan Benium hladen / verr ukleikeñ af ſyndugra Manna Hardydge / helldur en eitn Lyſt-Þræl af Guds Fædurlegu Vandlæte: Hann utrekeñ af ollum / ſem ollum hefur iñboded i þad Ryked / ſem fyrerbued er fra Vpphafe Veralldar: Jea / utdrifeñ af ſiynum Brædrum / ſem eingann af ſiynum Dyrinum vill fra ſier reka er til hanns kiemur: Yfergiefeñ af ollum / af Juda ſvikeñ / hverium Petur afneitad hafde: af ødrum Tæreſveinum forlateñ / ſem þo hangande a Gialganum i sterkaſta Yfbodi Sælar og Lyfs-bitruſtu Kvala / ecke forlitet ſiyna Modur / ſtandande under Kroſſenum / Ecke ſiñ Tæreſvein / þat naalægann / og ecke eitn Glæpa-Mann a hægra Veg ſier til Smanar upphetngdann. Eñ pitt

Maria

Hiarta kloknar ecke / O þu hin þvera brotna Maneſkia/þokt ad Guds Sonar Hiarta ſmellteſt i honū ſo ſem aūad Vax i þvi Bade ſīn þu hefur kindt/ og þu blygdaſt ecke adſiā Gud i þīſe Foredæmingu. JESus griet ecke ut af Miſſingu Þiſſlar ſtiar/ þegar hann ſa þad Mordingia-Bale/ ſem hann Kroſſfeſtu/ helldur af þvi / þeir þeckti ecke ſīn Vitiunar-Tīma. So munde eſi nu i Dag/ ef honum mætte nockur Hluter til Angurs vera/þar hann ſtur a hægra Veg Gude i Hiardeñe. Hann telur ecke epter oſſ allt þad hann þo þolad hefur vor vegna/ Eſi þo munde hann hafa Orſok til ad gratta yfer Borgeñe/þad er yfer Chriſtneñe/ þar Mostum finſt ſo litt til hīs Pīnu/og ſo litt færa Meñ ſier hana i Nyt Almeñelega. O hvad ſkamt mun þar til vera/ef Gud hīn alleina Sale/kyñe ad gratta/ad hīn munde ſoddan Harma-Grat kveda yfer oſſ/ſīn hann kveda liet yfer ſīnu Foolke i gamla Daga/ Jer. 8. Eg hefe afſkræmt mitt Andlit af Harme/mitt Hiarta kleme̅ſt

i Sorg/ſiæed Hroop Dokturefiar mijns Folks er af Fiarlægd/ Jæa/ eſi fromar munde haſi vilia til vor ſnigia: Standed vid Domara Ported i Jeruſalem/ uſſi hvert miſi Eingetefi Sonur gieck uf til Kvala-Skadarens/ og lijted uf a Nauſa ſkelia-Stadefi / par haſi pijndur var: Siæed par ydvarn Doom a hønſi/ ſem ydar Synder bar. Lijted hverſu ad haſi nær pvi ſærdur eins i Madkur/ og var la geingur ſo ſiſi eirn Madur/ under allar Veralldarefiar Syndu. Siæed par Lioома miſiar Dijdar og Jmind Gudsdoomlegrar Perſonu miſiar/ hverſu hſi krameſi er under ydar Synda-Byrde. Lijted paſi gooda Hyrderefi/ hverſu eg hſi ſleiged hefe: Siæed pa Speke ſem eg atte i Vpphafe Vega miſia/ hverneg mer hun nu Riettlataſt af Sonum ſijnum: Siæed miſi Elſkulega Son/ i hverium mier allrina Velpocknaſt/ hverſu eg hefe haſi yfergiefed / hverneg eg hefe fyrer ydar Ohlydnes Saker ſtraffad/ miſi Trulynda Piovn / ſem giordeſt

mier hlydesi allt til Daudans/ Ja/allt til Krossens Dauda / Lætid ydur pad sogda / ad Negningesi hefur a honum leiged / so pier kynud ad hafa Frid vid mig / hversu hann er pralkadur i ydar Syndum/sm er Konungur Konungasa og DRottenDrottnana: Hversu ad hann er Belvan ordesi/ sem er Gud blessadur um Alder : Og ef pad ei kann ydur til Hiarta ad ganga / ad hann er minn Son ur/ pa lætid ydur pad Ofbiooda/ ad hann er ydar Brodder/ Holld af ydar Holde/ og Bein af ydar Beinum/ Nluttakande Hollds og Bloods eins og Sinn Borni esi/ Nann hafe pier sætt nidr ydar Syndum/ og auked honum Mædu med ydar Misgiordum: Pad er hann/ hvers Foorn i ydar Holde Offrud er/ sem ad pvingat minn Jdur til Myskunar Daglega / so eg hlyt ydur Nadugur ad vera: Pad er hann / sem Daflætanlega bidur fyrir ydur/ ad eg læte p Avaxtarlausa Tre standa esi eitt Ar/ad hann meige grafa i kringum pad og leggia par Myke ad /

Esi

En þier bered sur Vijn-Ber/ og vilied ecke aflaata / Eg hefe sleiged ydur / ef þad hefur ei svided/eg hefe fullkomnad ydur/ef þier vilied ecke Aganum taka. Þafieg munde Gud til vor tala/ef vær mættum sia hann og Lijfe halda: En þad vankar þo ecke/allt hans Ord sem er a medal vor / þad er fullt af sijkre Klogun/ so vier þurfum ecke ad fara i Himeneſi upp til ad leita ad hans Vilia. So hofum vier nu þafieg heyrt vors Endurlausnara Vtgaungu af Jerusalem / og um þa Tvennslags Noopa er honum fylgdu.

Nu vilium vier Framveiges yfervega / hvad Kvalararner hofdust ad i Aftoku-Stadnum/þar um segier so i Textanū : Þeir gafu honum Myrrublandad Vijn med Galle forblandad. I Ordskvida Bokarestat 31. Cap. segier: Gefed sterkan Dryck þeim ed deya skal/ og Vijn þeim Sorgfullu ad drecka / so hann gleyme sinne Armædu / og minnest ei framar Eymdar sinar. En til þessa

synest ecke hafa æklad vered af Kvæl-
urunū/ þvi Textenn seiger: Þeir Gæfu
NÞnum MÞrru-blandad Vijn Med
GAlle Forblandad. Margur hefur
þar um talad / hvilikur ad vered hafe
Dryckur þesse/ Eñ valla er Efe a þvi/
ad hann hefur samboded annarre Breitne
þeirra vid Frelsarann. Hvilik er nu Do
skop þesse? Þar hann ecke Einasta alla
Nodtena var hrakenn fra einum Stad
til annars / Sleigenn / Hudstrykkur og
Þyrnum krýndur ad Morgne: Nin
þunga Kross bar hann a Nerdum sier.
Nins Svala-Dryckur voru Hrakar Do
gudlegra: Nans Huggun og Fortolur/
Brýxle z Nadungar Gudlausra Skæl-
ka: Nelldur og ofan a allt þetta / bar
hann allra Manna/ Vondra og Goodra/
Truadra og Vantruadra / Smærre og
Stærre/ Nalægra og Fiarlægra / þad
er allrar Veralldarennar/ Eg seige all-
ra þeirra Synder/ z allt þra Straff/
so sem i einn Bagga bunded: Þad bar
hann/ so ad David klagar sarlega und-

er

er hans Persoonu / Pſ. 22. Mínner Kraptar eru upp-þornader sem ǽfinn Skurn / og mín Tunga loder vid mína Goom/ því þu leggur mig í Daudans-Dupt. Mín Nádugi Erra JEſu/ertu ei þetta/ sem drýckiader Fedur þeirra af Nellunne í Massa og Meriba / Exod. 17. Þu sem Endurnærder Sáler þeirra med sama Nádde / er þeir mógludu í Cades? Num. 20. Þu sem gafst þrem Konungum Fullsælu Vatns í Edom-Eydemǽrku ur Grǽfunum? Ertu ei það sem drýckiar alla Riett-Truada med Vellýstingafúa Straumum af Lýfsens Brunne / Pſ. 36. Þu sem Fedur þeirra hafder latted stuga Nunanng af Nellunne / og Oleum af hínum hardu Kletkenum/ Deut. 32. Er ecke þínum Munne Gall bored? Nei sem alla Nlute ber med Orde sýns Kraptar / Heb. 1. Nei fær eckert af ǽllu því sem hann skapad hafde/ til ad svala Nidrta sínus Sá sem Vatnett hefur uklþaned/ hann fær ecke eirn Vatns-Dropa til ad kæla

Tungu ſyna / þar hann kvaldeſt i þeſſū Loga / Luc. 16. Lyſum nu Chriſtner Meñ til hins Ryka Veſælings / þar hñ pynest i Helvyte og Kvslunū / hverſu ad Elldureñ er hñs Tungu heitur / ad hñ veinar epter einū Dropa Vatns / af Lazari Fyngre / So Myſkunarlaus ſem Abraham var vid hann / þar hann var Fordæmdr. So litla Myſkun feck nu Mañſens Sonur / þa hann bar Fordæmdra Synder. Þeſſa Kvalaña Þorſta mattū vier Eylyflega ad þola / nema Chriſtur hefde hñ hier af oſſ teked / ſo vier i Stadeñ þeſſ / ſkylldum dryckiader verda af Guds Huſs Nægdar Giædū / Pſ. 16. Takku þeſſa Bikar ſeiger Gud vid Jeremiam / þeſſa Bikar miñar breñande Neiptar af miñe Hende / og gief þar af ad drecka ollum þm̃ er eg mun ſenda hann til / Jer. 25. Þeſſa Adryckiu hafde allt ſyndugt Holld forþienad af Guds Hende / þvi fyrer hønū er eingeñ Manna Riettlatur: En hñ Elſkulegaſte Gud / mā þad drecka fyrer eirn

Þver-

Þverbroteſt Syndara. O Iſrael / hvílíkaſt Avoxt hefur Guds Víngard ur bored hønū? Er ecke þetta eirn ville Vín-Vidur fyrer sætaſt/ſm̃ hans Hond plantad hafde/ Eſ. 5. Er ecke þetta eirn afbarlegur Vín-Vidur? Er ecke þetta ſo ſem Noggorma og Drekaſta Eyk? Er ecke þetta Vín af Sodoma og Gomorra Akre? Jer. 2. Devt. 32. Er ecke þetta hid Babiloniſka Noor-uſtar Vín/af hvørium Þiodernar drucknar eru? Og eru ei þeſſa þínar Rangfætingar ſyndugur Madur/ ſ̃ þu Daglega Iſidreckur ſo ſm̃ þurr Jord Iſidreckur Vatn? Nefr þu ecke allu þeſſu blandad vid hiñ ſura Dryck/ ſm̃ mitt í Kvalaſta Bæle var þínum Lausnara boreſt? Þetta liet haſt ſier þocknaſt ad lýda / ſo ad ef ſu Mañ-Ræna kiæme einhvern Tíma ad þier/ad þig langade epter Gude/ ſo ſm̃ Hiartañ epter ferſku Vatne/ ad þu í honum ſem er Lýſſens Bruñur / Joh. 6. Nefder eirn Svala-Dryck / ſo þig þyrſte ecke ad Eilífu /

Þína Rangláttinga Korgur ᵻ þar fulu Dreggiar sem Andskotenn hafde byrlad þier/ þad verdur skeinkt a fyrer hꝛi/ so nær ad Synder þꝛnar kvelia þig/ ᵻ þier tekur til ad lꝛda i Brioost af Ofstækiu þeirra/ so þig hungrar og þyrster epter Rietlætenu/ ad hann þa dreipe a þig i Augvitum Ydrunar þinar med sꝛnu Bloode/ af þeim Blessunar Kaleik/ sem þier verdur i heilogu Altarisens Sacramente boren. O mitt Ꝯ Erra/ fyrer þitt Sorgar-Dryck hefe eg Eirn Glede-Dryck hloted/ fyrer Guds Reide-Kaleik hefur þu skeinkt fullt a fyrer mig i einum Vina Bikar / fyrer þitt Kvala-Dryck/ hefe eg eirn Svala-Dryck feinged / og fyrer Gall og Myrru-blandad Vꝛn/ sem þier var bored i Kvoslette/ mun eg drecka nꝛtt Vꝛn med þier i Dꝛrdeme. Frelsaren villde ecke drecka þessa hatvæna Dryck/ ecke þad hann mælte sig undan Þꝛslunum / heldur ad hann kyste ad endast til ad drecka þann Kaleik ad fullu / er honum var ætladur af Fedrunum.

urnum: Hann vilde ecke deifa Tungu sijna med Eykrenu / so Muhureh kyske ad bera Vitne um̃ hans Elsku i Niarkanu. Gydingar budu pad / kanske i peirre Meiningu / ad hann skylde ecke eida Ordum til Vandlætis yfer peim / En hann vilde ecke drecka / so hann hefde en pa sijna Tungu Oskerta til ad bidia fyr er peim / hann hafde en pa ecke heited Æningianum Paradys / En pa ecke giort hina Sijdurstu Rædstofun um̃ Moodur sijna / hann hafde en pa ecke vitnad fyrer Neimenum / hversu hann var af Gude yfergefenn / so Gud skylde eirn ydrande Mann alldrei forlæta: Ecke hafde hann en pa sagt oss hversu miog hann pyrste epter Velferd vorre / ecke yferlijst Neimsens Endurlausn / og en pa ecke faled Anda sinn i Hendur Fodurens / so hann kiende oss hina Sijdurstu Andlæts-Bœn. Allt petta hafde Rottenn en pa Ogiort / og fyrer pvi vilde hann ecke drecka. Petta Gudlausa Nijdings-Verk framfoor i pm̃ Stad /

er a Ebreſku kallaſt Golgatha/ Ehn a vora Tungu Hauſa-Stadur/ z var eitt miog Ofrægt Plaatz / af Skraffe Glæpa-Maſa s þar voru Lyflæatner. Christur gieck uppa Hauſaſkelia Fiall-ed/ hvert ad hann eirn ordugur Vegur/ſo hann keyſte oſſ fram Helvgte / hvert ad liggur ein breid Gata til Eylyfrar Glæstunar. Hann uthellte ſynu Bloode i Ofrægum Stad/ ſo hann helgade Jord-ena ſem fyrer Mannſens Illſku Saker holvud var: Nu lietſt i Ohreinu Platze/ ſo ad vier hreiner og kvitter af allum vorum Syndum / mattu tiengiaſt i þa Nimneſku Jeruſalem/ hvar eckert Saur ugt man Innkomaſt / Apoc. 22. Judar gierdu hans Hus (ſem var Bæna-Hus) ad Ræningia-Bæle/ Ehn JEſus gierde Ræningia-Bæled ad Guds Huſe / þar hann hangande a Krofſtenum / Offrade ſialfu ſier Gude til eins Sætleiks-Ilms fyrer Synder vorar / og ſo Bænum og Audmiukum Andvarpunum/ med krapt ugu Hroope og Tærum til hans/ er hann

frelſa

frelsa kuñe af Daudanum / Neb 5. Framar seiger Textenn / Ad peir hafe Krossfest hann i peim Stad Golgatha: Sem eru hesse Ord/enn po full af Krapte/ pvi af peim hanger oll vor Velferd og Saluhialp/ sem Christur hefur oss a sinum Krosse utvegad. Krossfesting enn var hinn Smanarlegaste Daude/ pvi seiger so Moises / Devt. 21. Sa hinn Vppheingde er ein Andstygd fyrer Gude/og þ var so Ofrægt medal Heidingianna/ad Cicero skrifar/ þ er Glæpur ad binda Romverskann Borgara/ Ogiorningur ad Hudstrykia / Obootaa Verk ad drepa. Hvad skal eg þa kalla pad ad Krossfesta? Enn hier a urdu nockur Vmskipte i Krossfestingu Drottens: Fyrer Kvslurunn var pad sama. Enn i Guds Dyrdarfulla Auglite lanngt um odruvisse/ pvi JEsus a Krossenum hangande / er fagur i Guds Augum / og eitt Forlykunar Offur fyrer vorar / og ecke ad eins fyrer vorar/ helldur fyrer allrar Veralldareñar Synder: Og sa

vidurstiggelegt sem ad var þetta Straff/ so var þad og sært og biturt ad lijda. Skiędomesferner/ þeir Ogudlegu Kvalara þrælar/ þeir standa hier til allrar Dhæfu buner i krijngum þad saklausa Guds Lamb/ Þeir hrinda Krossenum af hans Nerdum/ Þeir framreida Pijslar-Færen fyrer hans Augum / Þeir slijta hans Klæde fra hans Bloodrisa Lijkama / Þeir utþenia hans blessadan Fadm/ sem hann utbreider allan Dagen til eins Ohlydugs Foolks / Þeir stegla hans Nendur og Fætur med Gaddunum a Tred/ sydan hanger allur hans Lijkamans-Þunge a þremur Jarn-Nøglum. Sia ed nu Manen/ christner Men: Hier hanger hin Blessade i Israel so sem ein Bolvan mille Nimens og Jardar/ so þad Ord uppfylltest/ er hann talade fyrer Munn Davids/ Ps. 22. Þeir hafa mijnar Nendur og Fætur i gegnum grafed/ Jam/ ein otrur Nikning er hann smælfur talade med sijnum eigen Munne: Þa eg verd fra Jordunne upphafen/ mun eg

draga

draga alla til mſn: Þetta kalade Hatt/ seiger Johañes: Teiknande med hverium Dauda hatt deya munde/ Joh. 12. Bølvadur vere sa sem ecke helldur allt Þ ſm skrifad stendur i Logmals-Bookeñe/seiger Drottenn Zebaoth/ Devt. 27. Þad giordu vier eingañveigenn/Þvi vier geingum epter Høfdingia Veralldar þessarar i Syrndum vors Holldz/giorande Þad ſm voru Holde og Nugreſingum þocknadest / og vorum af Naaltureñe Reidenar Børn / seiger Paulus: Eph. 2. Þar fyrer høfdum vier ecke einunges Tſmanlegann Galga forskulldad / helldur Eilyflega ad steglast a Þm hrædelega Kvalaña Galga / ecke med Galle og Edike ad dryckiast / helldur med Ellde og Breñesteine / ecke um priar Stunder/helldur um alla Eilyfd. Bølvadur vere sa sem hanger a Trienu/seiger Logmaled: En hvad seiger Paall/ Gal. 3. Christur hefur endurleyst oss af Logmalsens Bølvan/ordenn Bølvan fyrer vorar Saker/ Þvi skrif-

að

að er / Bölvaður sie sa / sem a Trienu hanger. Vier vorum Skulda-Præl-ar Almæktugs Guds / og sialfdæmder til ytstu Myrkra / þar vier hefðū gollded hiñ sydarsta Pening. Nær munde það hafa giekad skied af sialfum oss? Ecke um̃ alla Eylyfd: Ef Guds Sonur er styggen uppa Tried med þa Handskrif-tena / sem a moote oss var / hana hefur hñ a Krossen negt og burtu teked / seig-er Paall / Col. 2. og oss aptur eina Kvitt-un gefed med sinu eigen Bloode ritada a Hiortu vor med Guds Fingre / sem er Heilagur Ande / hvor ad er Pantur Arfleifdar vorrar / og ber Vitnesburd vorum Anda / ad vier sien Guds Born / Rom. 8. Nun er þañveg lætande / ad þar sie eingen Fordæming fram̃a þm̃ / sm̃ eru i Christo JEsu / þeim sem ecke epter Holdenu / heldur epter Andanum ganga: So hefur þu loked hiñ sydarsta Pening miñ NErra JEsu: Alla Summuna hefur þu gollded DRottne: Barrabas slapp / en Christur er uppa

Galgan

Smalgat heingdur: Prælleñ er kvikkur/ eñ Drottenñ er Krossfestur. Gief þu nu JEsu miñ/gief þu nu fyrer all þau Nrigdar-Spor/er þu gieckst fra Gabbatha til Golgatha/ þa gief þad Drottenñ/ ad nær vier eigũ ad ganga fra Golgatha til Gabbatha/ þad er fra Daudanũ fyrer hiñ Nærsta Rietk i Himnenum/ ad piñ blessade Krossburdur sie oss þa fyrer Augum/so ad vier mœttũ fylgia þier Otrauder i giegnum Daudans Skugga tñ i eylyft Lioos/ og þa Himnesku Paradys/hvar Guder allt i allu/ og eingeñ Vmskipte framar Lioossens og Myrkursens: Þad Bœnheyre goodur Gud/fyrer JEsu Christi Skuld/ Amen.

Siotta Midvikudags Predikun i Fostu.

Textenñ.

Þa

Pa Strijdsmeñer-
ner høfdu Krossfest
JESum / tooku peir
hans Klædnad/og giord-
du a Fiogra Hluta
Skipte / Sierhvørium
Strjdsmañe eirn Hluf/og vørpudu par
um Hlutkieste/hvør ad hñ skylde hafa/
og par med Kyrteleñ / eñ Kyrtelleñ var
eige saumadur/ helldur fra Ofanverdu
allur prioonadur : Pa køludu peir sjn a
mille : skiptum vær hønum eige i sund-
ur/hlutunst helldur um hvørs hañ skal
vera/so ad Ritningeñ uppfylldest/hvad
sagt er fyrer Spæmañeñ / er seiger :
Peir skiptu med sier Klædñ mjnñ/ og a
miñ Kyrtel pa løgdu peir Hlutkieste.
Og petta giordu Strjdsmeñerner / og
Foolked stood og horfde a. Og peir sem
geingu par framm hia/hæddu hñ/ skooku
Høfud sjn/ og søgdu : Svei/ hvørneñ
nidurbrjtur pu Mustered/og uppbigger
pad aptur a premur Døgum: Hialpa
pu

þu nu sialfum þier/ Ef þu ert Guds Sonur/ og stíg nidur af Krossenum. Og Høfdingiarner spottudu hann med þeim/ lijka eirnefi hæddu hann þeir ædstu Prestar sijn a medal med Skriftlærdu og Øldungum/og sogdu: Odrum hefur hann hiælpad/sialfum sier gietur hann eige hialpad. Sie hann Christur og Kongur Israels / þa stíge hann nu nidur af Krossenum/ad vier siæum og meiguni so trua hønum. Hiælpe hann nu sialfum sier / Ef hann er Christur hinn Utvalde Guds. Hann treyste Gude / hann frelse hann nu/ ef hann hefur lyst til hans/ þviad hann sagde : Eg em Guds Son. Ad hm hæddu og Skrijdsmeistierner/ geingu til hans og færdu hønu Edik/ og sogdu: Ef þu ert Konungur Gydinga/ þa hiælpa þier sialfum. Lijka eirnefi hæddu hann Ræningiarner/ þeir med hønu voru Krossfester. Ein af þeim Spillvyrkium sm hetingder voru / lastade hann og sagde: Ef þu ert Christur/ Frelsa sialfann þig og ockur. Þa svarade hinn

annar

annar/ straffade hann og sagde: Og þu hrædest ei heldur Gud/ sem ert þo i eins Fordæmingu? Og ad sönnu skier ockur þetta riettelega/ þviad vid medtökum hvad ockar Giorder voru verdar/ En þesse hefur eckert Oskickanlegt giort. Og hann sagde til JEsu: DRotteñ/ minnstu mijn þa þu kiemur i Riike þitt. Og JEsus sagde til hanns: Sannlega seige eg þier/ I Dag skallttu vera med mier i Paradijs.

En þar stoodu vid Krossenn JEsu/ Mooder hanns og Moodur-Syster hennar/ Maria Husfru Cleophæ/ og Maria Magdalena. Þa JEsus sa nu sijna Moodur/ og þann Lærisvein þar nær standande/ er hann elskade/ Seiger hann til sinnar Moodur. Kona sia þu/ þad er þinn Sonur. Epter þad seiger hann til Lærisveinsins: Sia/ þad er þinn Mooder. Og upp fra þeirre Stundu took Lærisveinenn hana ad sier.

Og þad var nær um hina Siettu Stund/ ad Myrkur giordest yfer allt

Landed/

Landed/ allt nær til Nijundu Stundar/ og Sooleñ miste sitt Skyn. Og uñ Nijundu Stund kallade JEsus hærre Reddu / og sagde: Eli / Eli / Lama Sabachthani. Hvad ed uflegst/ Gud miñ / Gud miñ / hvar fyrer forlietstu mig? Og nockrer af peim er þar stoodu hiá/ þá þeir heyrdu þad/ sögdu þeir: Sia / Hañ kallar a Eliam. Epter þad / þa JEsus visse ad allt var nu fullkomnad / og ad Skriftenn yrde uppfyllt / þa seigir hañ: Mig þyrster. Þar stood eitt Kier fullt af Edike / jafnsnart hliop eirn af peim til / og took Niardarvatt/ og fyllte af Edike/ og sette hañ ofañ a eirn Reyrlegg / og gaf honum ad drecka / og sagde: Lat vera / Siaum hvort Elias kiemur ad taka hañ ofañ. Eñ adrer sögdu: Bijded / latted sia hvort Elias kiemur ad hialpa honum. Eñ þa JEsus hafde Ediked til sijn teked/ sagde hañ: Þad Er Fullkomnad. Og JEsus kallade upp hærre Reddu i annad sinn/ og

sagde: FAder J pijnar Hendar Fel Eg Mijn Anda. Og er hann hafde petta sagt/ ad hneigdu Nefde/ uppgaf hann sijn Anda.

Og sia/ ad Tiallded Musteresens rifnade midt sundur i tvo Parta/ fra Dfanverdu/ allt nidur i giegnum/ og Jordenn skalf/og Biorgenn klofnudu/ og Grafernar lukust upp/ og marger Lijkamer Heilagra risu upp/ pr ed svafu/ og geingu epter hans Vpprisu ur Grofunū/ og komu i hina heilogu Borg/ og Auglijstust par morgum. Efti er Hundradshofdingenn/ hvor par stood giegnt/ sa pad hvad par skiede/ og ad hann kallade so/ pa ed hann lietst/ prijsade hann Gud/ og sagde: Ad vijsu hefur petta eirn Rietklaatur Madur vered og Guds Sonur. Og peir sem med honum voru ad vardveita JEsum/pa pr sau Jard skialftann/og pad hvad par skiede/urdu peir miog Dttaslegner/og sogdu: Sann lega var pesse Guds Sonur. Og allt Foolk/ er par var hia og horfde a/sem

peir

þeir sau hvad þar skiede / Barde þad sier a Briost z snere i burt aptur. C ñ aller hñs Kuñingiar-stoodu langt fra. Þar voru og margar Konur / sem sau þar uppa æleingdar / medal hvørra ad var Maria Magdalena og Maria hins lytla Jacobs / og Josephs Mooder og Salome / Mooder þrra Zebedei Sona / þær honum hafdu eptirfylgt / þa hañ var i Galilæa / og þiodnad honum / og margar adrar / hvørtiar med hñ hafdu uppfared til Jerusalem / ur Galilæa / og horfdu a þetta.

Exordium.

MIkit ecke fresa Fanngan sem til Dauda er dæmdur / og þañ sem liggur vid Lyfiake / þar þu segier / Vier pectium ecke þeña? Meinar þu ecke ad hañ sem rañ sakar Niartad / hañ merke þad / og hañ sem tekur Vara a Sælu þiñe / hñ pecke þad : Mun hañ ecke giallda hverium Maske epter Verkum sijnum seiged

Salomon/Prov. 24. Ef ad hiñ Riett-
læte Gud/sem eirn Mañ hefur ødrum
til Hiælpar skapad / Ef ad hañ er so
vandlæfur vid pañ sm̃ dregur sig i Hlie/
par hañ mætte hiælpa Løgræningnum
sem er adkomeñ Dauda / ad hañ vill
merkia pad og krefia pess af hañs
Hende : Hvad mun hañ pa vilia giørt
hafa vid pañ sm̃ hiñ saklausa heimter
til Daudans/um̃ hverta hiñ Visse tal-
ar i siñar Bookar ødrum Cap. a peña
Natt: Vier viliũ umkringia hiñ Riett
læta/ pvi hañ er oss øparfur/ og hañ
mootstendur Giørdũ vorum/ og brixlar
oss um̃ Synder vorar/ hñ er giørdur til
ad reka til Baka Huxaner vorar/pad er
oss þungt ad sia hañ/pvi ad hañs Lyf-
erne er Olykt ødrum / og hañs Veiger
liggia a adra Leid. Nu er Illmeñska
pesse so mikel / ad valla ma Øhæfañ
stiga hærra upp/ Eñ þ eikur þo miklu
a Skrækskapeñ/pegar nockur gledst af
Øførum sins Naunga/ er hañ sialf-
ur hefur spuñed Togañ til/ og jafnvel

þotk hñ ætte fyrer Synder sꝛnar lꝛda: Þvi valla er nockurt so Stæl-sleiged Hiarta/ad ecke siæe Aumur a þm̃ sem Negningu sæker fyrer Afbrot sꝛn: Og hvad skal eg þa tala um̃ þaũ s̃ hlackar yfer þvi Rænglæte sm̃ yfer hiñ Rietlæta geingur. Þetta mætte haũ þo lꝛda af Ogudlegum Mønnum / sem er Jehova vort Rietlæte/ Guds Eingetenn Sonur / hvørn eigen kuñe ad straffa um̃ nockra Synd. Eg hefe a nockrum fyrerfarande Midviku-Døgum / talad þar um̃/ hverneg haũ var spottadur af Biskups-Þienurunum / illa utleikenn i Þyng-Husenu af Stryds-Mønnunum / hraktur a Veigenum/ Krossfestur i Afkokustadnum: Enn nu vil eg ad Sꝛd urstu þar um̃ tala / hvilꝛka Smæn / Brixle / Kalls og Gudlastaner/ ad haũ vard ad heyra a Krossenum.

Legg þu mier Mal i Munn Drottenn/ og Vm̃skier Eyru Barna þinna/ so ad þetta Eyrende vel takest/ fyrer þꝛns dꝛra Nafns-Skuld/ Amen.

Vtleggingen.

Af Nisse Sijdurstu Grein Pijslar-
Sogu DRottens / sem lesen var
af pessum heilaga Stad / feing-
um vier ad heyra / ad hann Krossfestur
var a millum tveggia Ræningia. Hann
sem a millum tveggia er settur / hann var
fordum Daga mest meten. Salome
beidde DRotten um / ad synir Syner
mættu sitia eirn a hægra Veg hönn /
en annar a vinstre i hanns Rike / hun
meinte þr skylldu hønum nærster verda
ad allre Tign og Heidre. En hier var
eingre Vyrdingu ad skipta / hier var ecke
nema Krøm og Smeipa a Gerdu: Peir
hafa nu Efa selt hann midt a millum
Ræningiana / so sem hin Argasta Ræn-
ingia / hann sem þo gallt þad hann ecke
ræncte / hann sem ei hiellt fyrer Rann edur
storde sig af þvi / ad hann Gude jafn var /
heldur took a sig Mynd eins þroons /
oroen Monnum lijkur / hann er medal D-
hoota Manna reiknadur : Hann ed skyni i

Tyrdene /

Dyrdeñe/ midt a medal hiña Tveggia Guddoms Persoonaña/hønum velia þr Plætz miſlñ tveggia Spillvirkia/og so ad eg fære Sønur a Mæl mitt/ ad þta hafe vered giært til Smænar hønum / þa seiger Textenn: Eñ Þeir Sem Fram Nia Geingu/Lostudu Nañ Og Skooku Nøfud Sín. Eckert leggia þeir til Ræningiaña/ hverſu Ofræger ſm̃ þeir voru / hañ alleina vard fyrer þeſſare Smann/ midt i Strijdenu vid Daudañ/ ſem alleina hefur Daudañ ſigrad / þeir lostudu hañ alleina/ hvern eingenn kuñe fyrer nockra Synd ad lasta/ Þeir skooku Nøfud sín yfer hñs Forsmann z Norm ungu / hvern Englarner og Nøfud. Englarner tilbidia: Þeir skooku Nøfud sín seiger i Textanum . Þad var Venia þeirra a stundum i Fyrndeñe sem aumkudu nockurn/ Eg skylde og samsetia Rædu og hrista Nøfud mitt yfer ydur/ sagde Job vid Vini sína / Job. 16. Og um þa stendur / ad þeir hafe aused Mold yfer Nøfud sín og hugg

ad hann i allum hans Mootgaange/ Job. 2. Ei hier var eingen Huggun/ eingen Myskun / helldur i Stadan þess/ Lastmæle / Nædd og Keskne: Er þui þetta ad skilia so sem Drottenn sagde um Senacherib / Jomfruenn Zions Dootter hædder ad þier/ og Jerusalems Dootter hun skekur Hofuded epter þier/ 2. Reg. 19. Ei yfer honum sem þetta liet seigia hinum stoorlata Konunge/ vegna Fedra þeirra/ hvers Eingell ad drap a eirnre Nootte 120. þusunder Manns/ i hans Herbudum/ yfer honum slaka þeir nu Hofud sijn. Nier er framkomenn Spadomur Davids/ er hann seiger under Persoonu Christi/ Ps. 22. Aller þeir ed sia mig/ spotta mig og hrista med Hofdenu / Ja / þeir sau og mig og skooku Hofud sijn/ Ps. 109. Hverier voru nu ad Skemtan þessare? Þeir sem Framm Nia geingu / seiger Textenn: Almugenn ann Efa / þeir ed ut voru geingner til ad svala sier a Bloode hins Riettlata / Adur hefdu þr hroopad: Krossfestu/

festu/ Krossfessu hafi. Nier vilia peir
sia Billd sijna a honum / thvi David
seiger i peirra Orda-Stad: Vel/Vel/
vor Augu hafa sied thad / Psalm. 35.
HErra Gud / valla er nockur Nytur
Sorglegre ad huxa umm efi Vanpack-
læted i Neimenum. Engen er Efe a
thvi / ad margur hefur vaded i pessum
Vitsiola Flocke/hvers Borgar-Men og
jafnvel Vine og Naunga ad JEsus
læknad hefur / thvi fyrer vtan all thau
Myskunar og Krapta-Verk sem upp
eru teiknud af Gudspiallamonnum/ pa
seiger Johannes/ad JEsus hafe marga
adra Nlute grort/ hverier ef aller sier i
Lage ritast skyldu/ pa munde Neimurenn
ecke taka pær Bækur s skrifast mætku/
og kuna Men ecke thad ad ætla/ad thta
Jlthyde hafe Nytlaust fared af hans
Myskunar-Verkum / thvi hann gieck i
kring/gierde gott og græddi alla pa sem
af Jmislegum Siukdoomum halldner
voru: Efi pessa eru nu hans packer
sem allt gierde vel / liet Daufa heyra

þg Mullausa tala. Bregdstu þvi ei Drusugur vid/Barn mitt/þookt Verolldesi legge þier illa i þsck: Guds Sonur fiedst eckert umm Smaan þessa / ecke gafst hann upp vid Endurlausnar-Verkid hælf-bued / þookt hann mætte þetta heyra: þu skallt og ecke helldur þreytast Gott ad giora/ hverneg sem þier er launad/ætla ecke ad þier sie vandara umm enn honum / Nafe þeir Husboondann Beelzebub kallad/ hvad munu þeir ecke giora vid hans Heimamenn? So sem Guds Sonur kom i Heimenn til ad nidurbriota Diofulsens Verk/ so er þad og Diofulsens Ydia / ad nidurbriota Guds Verk: Lat honum þad ecke takast Guds Vinur / helldur fylg epter Lausnara þinum i þessu sem odru/ allt hvad þu gott giorer/ þo giorer ecke þu/helldur su Guds Nad sem med þier er/ so ad hann sem vanpackar þier/hann vanpackar ecke þier/ helldur Gude sem gaf þier hæde Vilian og Mattenn/hinn Riked / Mattturenn og Dyrdenn / þu

ert alleina hans Umbodz-Madur/leat þvi Diofulen ꝛ hñs Born hafa Gaman af Vanþacklætenu / Sa Dagur mun koma / ad þeirra eigen Hreck mun kastad verda i Naser þeim/en þu munt sitia eins og Sool i Ryke þijns Fodurs. Hvar eru nu Brixlen framar i Svei/Ekki Nan Sem Njdurbrautst Mustered/Og Bygder þad Upp apt. a prem Dogñ. Aldrei hafde Drottin þad so talad / So hafde han sagt: Brioote hier þetta Mustere/en eg mun þad a þridia Deige upp aptur reisa: Enn hñ talade um Mustere sins Lykama/ segier Johannes: Og so langt var fra þvi / ad han meinte Jerusalems Mustere/ ad hid Gudlausa Kieñevalld/ þr villdu ecke taka Fals-Vottana fyrer gylldar/sem þetta baru. Þañeg er nu Almugen þegar hñ tekur til ad henda Lygena Muña a mille (Eg fraskil alla Radvanda Men / sem leggia nockurt Naft a Tungu sina / þvi þad þære ecke gott ad allur Israel skylde

hafa

hafa beigt sijn Knie fyrer Baal) Pad eg er hadd / seige eg/ pegar nockrum Dehroodur er liostad upp/ jafnvel um̃ goda Mesk/ sie pad Satt edur Loged/ pad skal po Satt heita/ og pykest sa Goodu hættur/ sem̃ nockru giefur vidauked. Pegar Tungan er upptendrud af Helvijte / seiger Jacob/ og upptendrar sijdan alla pess Mans Vmgeingne/ sem̃ hefur leigt hana Fiandanum̃/ til ad spilla Byrdingu Næunga sijns / og hans goodu Mano Orde: Eñ hvar fyrer mundu peir nu brixla DRottne hellst um̃ Kyrkiuna? Mun ecke pess vegna / ad peir hefdu meire Mætr a hesse/ eñ a Guds Bodordum. O/ Nversu vel hefur pesse Diofulsens Samkunda uppfyllt Mæling Fedra sinna. Eru pad ei peir/ til hverra Gud sagde: Nafed ecke Traust ydar a fanijtum Nlutum / seigiande: Guds Musstere/ Guds Musstere er petta/ Jer. 7. Helldur giored ydar Vegu gooda/ og dæmed riett a millum eins Mans og annars: Skylldud pier stela / Meñ vega/

sveria

sveria ranglega og færa Baal Foorn-
er / og standa þo fyrer mier i þessu Nu-
se. Þetta giordu Fedurner: En hvad
giora Nidiar þeirra? Mustered giordu
þeir ad Rœningia-Bœle/ En hid sanna
Guds Mustere/ i hverru ad bioo all hȳs
Fylling Tykamlega/ þad festu þr uppa
Krossen mille tveggia Rœningia / Þeir
hroosudu sier af Logmœlenu / en Bar-
raba sleptu þeir / og Jesum kolludu
þeir Dauda-Sekan. Nu þott ad Drott
en hefde talad þsse Ord um Jerusalems
Mustere/ munde hȳnū nockud vera þad
Omogulegt/sem alla Berolldena gior-
de a sex Dogum: Var ecke þad han/er
sagde vid Fedur þeirra/ Fared til mȳns
Skadar / sem var i Silo / hvar eg liet
mitt Nafn fyrst bua / og sied hvad eg
giorde hȳnū sokum Illsku mȳns Folks
Israel. Hvad var þad Drotten? Þad/
ad þu leifder ad Saltmals-Orken /
hvor ed var Fullkrue Israels Barna /
ad hun yrde hinū Durnskornu Philist-
is ad Herfange / so ad hun kom skyndt

allored

alldrei meir i þañ sama Skad. Eñ hvad seiger nu DRotteñ um̃ Salomons Mustere skomu sydar i þssu̅ sama Cap. Eg skal giora vid þetta Hus/sm̃ epter mynu Nafne er kallad / a hvørt þier kreisted/og vid þeña Stad/er eg gaf yd. ur og Fedrum ydar/so sem eg giorde vid Silo. Mundu ei þesse DRotteñs Ord sañast / þegar Nebucadnezar liet þad nidur ad Velle briota/ eñ took Foolked Herfange? Hvad munde þá nu vera i þessu sydara Mustere/ sem helldur kyñe ad frelsa þad fra Oluckuñe/ helldur eñ hid fyrra / nema sa Drottnareñ/ sem Micheas um̃svæer / hvørn þeir Kross-festu/ nema sa Hyrningar-Steinneñ / hvern̄ þeir utkøstudu? Allt̃d er Diof ulleñ sia̅lfu̅ sier lykur i Vantruareñar Børnum: Fedur þeirra vilddu ecke trua Spamønnunum/sem toludu til þeirra i Nafne DRotteñs/þo̅ er ei helldur Synd enum/er Fadereñ talade til þeirra/fyr-er tañ/Hebr. 1. jafnvel þott hañ segde þeim noogu skøruglega / ad þeirra

Hus

Hus skyllde þẽ i eyde lated verda/ z ecke skyllde i þvi Steirn yfer Steine vera. Cærū hier af/ christner Menn/ ad ei kollum vier þad fulla Guds Dyrdkun / ad vyrda hans Hus og sækia þad / nema vier prydum þad Guds Musterre/ sẽ inne hia oss er/ og heiter Hiarta vort / med christelegum Dygdum: Alla Byrdingu a ad veita Guds Huse og ollum þeim Hlutum / sem hvnum sier i Lage vidkoma. Þad heyre eg til Gyllder tated Hundrads-Hofdingianum/ ad hann uppbygde Samkundu Gydinga : En hitt byriar ad giora Born mijn / og þetta ecke epter ad skilia/ þvi hvor hun ingeingur i Guds Hus til ad heyra hans Ord/ og færer þangad med sier Dvine Krossens Christi/ sẽ eru þar Synder/ er hun ecke ydrast vill/ edur og ofetur ad dryggia framveiges/ hann saurgar þad/ og er eingu betre en þeir ed giordu Mustered ad Ræningia-Bæle. Ef þu Ert Guds SOnur / þa STyg Ofan Af KRossenum / seigia Barmeste þrist-

Ecke

Ecke er þss Von/ ad Epled falle langt fra Eikenne. Diofullen hafde audur sagt / er hann freistade Drottens: Ef þu ert Guds Sonur/ þa fleig þier hier ofan af / og hier avarpa hans Børn hann med sonu Ordum. Dhversu fauvlys er Nolldlegur Madur / ad skynia þad sem Anda Drottens er: Þeir søgdu mijn Nidra/ Ef þu Ert Guds Sonur / þa Stig Ofan Af Krossenum: Efn af þvi ad þu vardst Guds Sonur/ þa villder þu ecke ofan stijga/ þu stoodst hier ad þvi Verke sem var miklu meira/ miklu Guddoomlegra/ enn ad stijga ofan af Galgganum / þu hafder geinged a Hoolm vid hin sterka Nervopnada/ þu hafder teked hier Daudann / Nelytte og Diofulenn i Fang þier / þu villder ecke af Hoolmenum ganga / fyrr enn Daudenn vor i Sigr uppsvelgdur/ Nelytann a Jvrt nidurbroteñ / og Noggormsens Haus i sundur frodenn / enn hann utsnaradur: Hvad hielt var þier sem komst ur þeirra Nondu/ er þeir villdu grijta þig/

sem

sem traust þa a Bak aptur med Einu Orde / er þeir villdu gryppa þig / Hvad tiekt var þier ad stiga ofan af Krossenum? Þu varst aunad ad sarfa Dottenn minn / heldur en ad leika fyrer Spie Fuglum þessum / sm̃ þeir munde þo ecke truad hafa / so mørg Teikn og Stoor merke hafdet þu giort hia þeim Forgefens / þu gaast lauted Rannsaka stiga ofan af Krossenum / sm̃ leid fyrer Synder sgnar / auk heldur hialpad sialfum þier. En þad var Kroptaverked miklu meira / miklu meira Mystirnar Verk / ad þu gafst honum og olli Sakbydrande Stoor-Syndurum Paradys og eilifa Vist / med þier i Riike Himnana / þier sie Lof / Prys og Æra / ad Eylifu / Amen.

Þetta giørde nu Almugen sm̃ fram hia gieck / Høfdingiarner / hiner Yppurstu Kiesiemenn / Pharisæi / Øldungarner og Skriftlærder / hielldu enn Hroop og spottudu hann sgn a mille / seiger Textenn. Nær kremur mier i Hug þad

sem Jeremias skrifar i sinar Mala-Bookar/ 5. Cap. Eg sagda / þesser hiner Vmkomulausu breika Fauhs-lega/ þeir þeckia ecke Veg DRottens / nie Riettindesi Guds sins: Eg vil fara til Hofdingiana og tala til þeirra/ þvi þeir kunna Veg DRottens og Riettinde Guds sins / En þeir hofdu allt eins Oked i sundur-broted/ og Bondesi slikt ed. Hier vill þad nu eins heita / og a Jeremiæ Dogum. Þad er ecke Trulegt / ad Almugesi munde hafa heimt I Esum under Esiaat / nema ad Hofdingiarner hefdu eggiad þa / þviad allt Foolked hnie ad honum / og leinge vogudu þeir ecke ad leggia Hendur a hann þeirra vegna / En er þeir Einusiste hofdu flekad þa til ad hyta Hofuded af Skommesie/ þa gieck sa skynlause Mugureri æfram i somu Blindne / allt til þeirrar Dhæfu / ad þr spiadu DRottesi og lostudu hængande a Krossenum / fyrer þra z allrar Veralldarenar Synder/ og er hier af audsært/ hvilyk Drep-

soott

ſvokk Pad er i einu Lande / nær Drad-
vander Menn i Volldum ſitia / Peir ed
hverke Ottaſt Gud nie Meñena / ſo ſem
Christur ſeiger epter hinn Ranglæta
Dvomara hia Lucam: Adrar Land-
Plagur ſvipka Mennunn i burtu / og ſo
er Pad ucle med Pa / En Rangleted Pad
lætur bæde Vonda og Gooda fyrerfar-
aſt lifande: Vonda ad ſokn af Pvi /
Pad elur med Peim Skraksſkapenn / og
hegner ei vondra Verka / allt Par til Pr
koma under hinn ſtora Allsheriar Dom /
hvar Nefkurdurenn mun verda Peſſe-
Nyked fram mier aller Pier ed Rang-
læted æfed: En Gooda ſoklum Peſſ / ad
Pr ſafnaſt eru Ofrykte hinna og Aſælne
underorpner / ſo Pad fram kiemur frm
Drottenn klagar yfer hia Eſajam / Cap.
59. Saklleikurenn er i burtu vikenn / og hin
er ſneider hia Jllu / hann giorer Pad / ad
hann verdur Skynlaus halldenn: Jæ / i
einu Orde ad ſeigia / Pvilykar Doddur
eru noekurskonar Atu-Menn Landa og
Lyda / Eitt Net i Miſpa / og ein Taul-

Snara a Tabor / Og so sem DRotten um Babilon talar / Eirn Meistare til ad fordiarfa. Hvad seigia nu þesser Hyssu Menn? Adra Hefur Hann Frelsad / Sialfann Sig Gietur Hann Ecke Frelsad: Þesse Smænar-Ord fara ei langt fram Almugans / so ad hverutveggiu mættu sýnast / i einu Mooste steypt ad vera / nema ad þeirra voru Þó verre sem þeir mttu ad heita Meðernet meire / þar þeir brixla hønum um sýn Guddoomleg Myskunar-Verk: Þetta eru Pacter þar mid Herra / er þitt eiged Folk gallt þier / fyrer þad ad þu rakst ut Disfla / hreinsader Ekk-þræla / úppvakter Dauda / Læknader Blynda / reister Nallta a Fætr / ǽ liest Mællausa tala. Ef HANN Er KRistur Sá Israels KONungur / Stýge HANN Ofan Af Krossenum / So Vier Siáum Það Og Truum Hønum. Þier Vitfyrringar / var ecke þvi um Christum spád / ad hann skylde þesse Krapta-Verk giora / er strax voru upptalenn? Medkiende þier ei

hier

þier ad hann hafe þau giørt? Eſa nær var þvi ſpaad/ ad hann ſkylde ſtiga ofan af Kroſſenum? Þvi var umm hann ſpaad/ af hanns Alit ſkylde Vidurſtyggelegra verda enn annarra Manna/ ad hann ſkylde Madke og ecke Manne liķur verda/ þad var i Gyrdingum fyrer-myndad/ſem Moiſes upphoof / ad hann ſkylde og a Tried upphafenn verda. Allt þetta ſaau þier nu fyrer Augum ydrum/ Mundud þier helldur truad hafa/ þoott hann hefde ſtiged ofan af Kroſſenum / þar þier trudud ecke vollu þeſſu? Og ecke/ miklu helldur ſagt hafa/ ad fyrer Beelzebub Diofla-Hefdingia være hann ofan ſtiged. Spamenner giordu Krapta-Verk / þo Afliķfudu Fedur ydrer þa / Eingenn af þeim giorde þo ſliķ Krapta Verk ſem JEſus giorde / þo trudud þier honum ecke / þier Nræſnarar/ ſem upphygdud Leide Spamannanna og ſogdu / Hefdum vier lifad a Dogum Fedra vorra/ þa villdum vier ei hafa vered Laxmenn þrra i Draape Spamannanna.

Ef Herloga Lyfsens skammdust þier ydar ecke af Dogum ad rada. Sialfum Sier Gietur Hann Ecke Hialpad/sogdu þeir / nær hann yfergieck og Hialparlaus/giordi alla Verold hoolpna. Ja N. Erra / vyst gastu hialpad stalfum þier / Hver byrgdi Soolena? Hver klauf Biorgen? Hver skook Jordena? Hver reif for Tialld Musterisins i sundur? og upplauk Grofum Fra mildi ecta/nema þu Frumburdur hina Dauduz Ad vyssu gatstu hialpad stalfum þier/ N. Erra/þegar þu tokst stalfur aptur Sælu þina/ er þu hafder stalfur fra þier lated/og reist stalfur upp ad lukt re Grafene/og Steinenum Dafvelltum. Ef þier vissud ecke þetta þier Nafnd Prestar og Øldungar: Eg let þad satt vera/þvi þad villde Brusinn Myskunar ydur til Afbotunar duga lata hia Fodurnum / þa þier kvoldud hann / ad þier vissud ei hvad þier gierdud: Ef stalfskapud voru Byte þesse/Vissu þier hann hafde uppvaked Lazarum skammu

ædur eſſ þetta ſkede/ þier/ ſem alla Riſ-
ningareſſar Bookſtafe taled hofud:
Lætſud þier alldrei hia David/ ad Drott
eſſ ſie alleina ſa ed fra Daudanū frels-
ar/ Mattud þier ecke þa vita/ ad þeſſe
Guds Sonur være/ Edur ad vtſſu Guds
Kraptur i honū: Edur nær viſſud þier
Beelzebub reiſa nockurn fra Daudum?
Þvi hielldu þier þa Rad-Stefnu umm
Chriſt/ hverneg þi mættud hann af Dog-
um rada/ er hafde Lazarum uppvakedh
Þier viſſud þad ecke ſeige eg/ Þvi ſogd-
ud þier þa vid Pilatum/ ad hann hefde
giort Rad fyrer / ad riſſa upp epter
þrim Daga? Mætte ydur ecke til
Nugar koma / ad hann ſem med Einu
Orde reiſte hina Daudu ar Fætur /
hann mundi og Gud kuña upp aptur
ad vekia ef hann ei ſtanlſur got? Viſſud
þier þad ecke/ ſeige eg eñ nu: Eñ þeg-
ar þier viſſud ad hann uppriſenn var/ þvi
keiptud þier af Strids-Mañunum ad
liuga þ/ ad Læreſveinarner hefdu ſtoled
hans Lykama? Þvi giordu þier Senn-

Fer til allra ydar Safnada i Auſtur-Alfuſſe/ſkamt epter hans Nimnafer/ til ad ſtyrkia Lijge þiſſar. Og hvar mundi ydur trua/ nema ydar eiged Rodrunyn/ſem Raun gef Vitne epteren/ þegar Guds Rijke var fra ydur teked og Heidingiũ giefed. Þad var Lijklegt/ ad Vardmeſſerner munde aller ſofed hafa/ þad var ecke Heimenum kunnugt hvad þad gallt ad ſofa a Varkteſſe/hia Romverium/ þad var ecke Otrulegt ad Lærefveinarner/ ſem forlietu DROttenn aller/ þa hann gripenn var/ad Petur ſem ecke ſtoodſt ad horfa a eina Obreitta Ambatt/ ad hann og þeir mundu vogaſier i Nendur Vopnadra Mana/ Edur mundu þeir hafa Toom til ad leyſa Lijf-Bondenn/ og færa DRottenn ur Lijk-Biœuſſe/ſem epter lag i Grafeſſe Þungur hefur og ſa Svefnenn vered/ ad engenn af Strijds-Mennunum ſkylldu vakna/ nær Steirnenn var afvelltur/ hvar ed þo var nærſta myrkell/og er þſſe hinn Skielfelege og þo Rietlatſſe Dom-

mur

mur Guds yfer Vantruꝛe / og þeim er Paulus kallar af sialfum sier Fordæmda / um̃ hveria Stephanus sagde under þad hann liet Lyf sitt: Fyrer þessa Sam̃leika / ad þeir motstǫdu jafnan Heilogum Anda. Hvad seigia nu þesser Vsæsku og Lærdu Menn framm̃veiges: HANN NEFur TReist GUDe / HANN FRelse Hann Nu / Ef HANN NEFur þOckñan a Hønum / Þvi Hann NEFur Sagt / Eg Em GUDs Son. Nversu vel hefur Diofullen lagt þeim hier i Munn Spadoom Davids um̃ Christ / er hann seiger / Psalm: 22. Hann hefur varpad sier til DRotteins / hann frelse hann / hialpe hann hanũ / ef hann hefur þockñan a hønum? Munu ecke Vitringar þesser hafa øll Davids Ord Gullvæg hallded / og ad vissu þeckt / ad hann talar þetta i Ordastad Gudlausra Manña / og þo bruka þeir stundum þau vid hanñ / sem þeir ecke kunnu ad straffa um̃ nockra Synd. Nafde ecke Gud þocknan a Esaia / og þo segudu Fedur þeirra hann

i sundur med Tre-Sog/edur a Zacharia Syne Barachiæ/ hvern peir dræpu mille Musteres og Alltares/ pvi munde og ecke Gud kuña ad hafa Þocknan a JEsu/ þott hann giæfe hann i syndugra Hendurs Og var nu þetta rett ad mana hinn sterka Gud til Hefndar yfer sier/ vegna Sonar sins/ vegna hans/ i hvertum hann hafde alla Velþocknan sina/ og þo matte hinn Guddoomlege Kiærleike meir þyna Velferd syndugur Madur/ helldur en Blood peirra/ er kvoldu hans Eingetenn Son: Lat þetta drepa i þier Heiptrækneskar Anda/ þegar iller Menn ofsækia þig/ jafnvel fyrer þa Sku ke/ er þu hyggst þeim til gooda ad giora/ nær peir hafa Ord hans Byssa i Munne/ eins og Gydingar hofdu Davids/ seigiande: Hann lætt hafa Vitsku DRottens/ og kallar sig Guds Barn: Ef hann er sannarlegt Guds Barn/ þa frelsar hann hann ur Hondum sinna Motstodu Manna. Sierstu nu Guds Barn/ þa er þad stoor Æra/ad þu matt stytta þola

þola med þínū Frelsara Illmæle þesse og Brixle fyrer Sakleysse sīnar goodar Giørder/ þau eru meira Nrooū i Guds Eyrum/ eū þoott oll Veröldeū i einu Nliode lofade þig fyrer Goodverk þīn/ þvi hans Domar eru ecke eins og Mannanna Doomar: Og i Saklæika/ þad er Onæmgulegt ad hafa true þvi/ ad Guds Sonur hafe so miked lided fyrer sig/ sem sagt er/ sem eingan Oriett sīnar Vansæmd lida vill fyrer Rettlætesens saker/ þvi hann metur Gud epter Smanmunum sīnum/ og hans Nugarfar epter sīnu Skape. Þeir spottudu þig NEira i þīnghusenu/ fiellu a Knee/ lutu þier og sogdu: NEill VERtu KONungur GYdinga: Þeir þtreka þetta hier aptur og seigia: EF þu Ert KONungur GYDinga/ þa NJalpa SJalfū þJer: Þetta giordu hiner Neidnu Strīdsmeū/ Þeir blindu Vesælingar/ Þeir vissu ecke af odru eū Konungs Nafnenu ad seigia: Eū munde þād hafa Neidingiamū fyrstū allra peirra/

er þar stoodu/ ad sækia Samstundes ad þu Guds Sonur værer. Miñ HErra/ mun þad standa oss fyrer þvi/ ad þu siert Heidingiaña og þeirra Barna Konungur/ so vel sem Abrahams Sona? Mun þad varna þier ad vera Konungur ad Eilyfu yfer Guds Heilaga Fiall Syrst nu ad Gud hefur giefed þier Heidnar Þiooder til Arfleifdar/ þa vilium vier seigia/ vier sem hier liggium a Footskor Veralldareñar: Heill verdu Konungur Heidingia/ Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne DRotteñs: Og fyrst þu hefur hiælpad sialfū þier/ og ad uppleistum Daudans Fiotrum / ert sekstur til Kraptarens hægre Handar/ þa hiælpa oss og so Drotteñ miñ/ þott þu siert af Heidingium a Krosseñ hafeñ/ þa miñst þo Orda piña/ og drag alla til þin/ þu blessada Lamb Guds / so þar verde eitt Sauda Hus og eirn Hyrder. Hier viljum og sem i Fiarska erum / vier vilium hlaupa med þm tiu Meñū/ af hverre Þiod er Zacharias uñ spa'/ z þrifa i

Klæda-

Klædafalld Gydingsens. I þiss Klæda-
falld vilium vier þrýfa miñ Herra: Ecke
þañ er Heidingiarner skipta med sier /
heldur þañ/er þu sérdóður ert a hægra
Veg Gude Fodur/ sem er vort Hollo /
og seigia eñ nu: Heill vertu Konungur
Heidingia / Hosianna Syne Davids /
Blessadur sie sá sem ktemur i Nafne
DRotteñs/Hosianna i hærstu Hædum.
Þier med Fodur og Heilsgum An-
da/sie Velde ɛ Kraptur/Spe-
ke / Mattur og Dyrd/ ad
Eilifu / Amen.

Sigunda Midvikudags Pre-
dikun i Fostu.

Textenñ.

NN GYDingar /
med því það var Af-
fanga-Dagurenñ / so ad
Eskamarner vœrte ecke a
Krossenum umñ Sabb-
ats Dagenñ (því sá samñ
Sabbats

Sabbats Dagur var mikell/ þa badu þeir Pilatum/ ad þeirra Bein brytust ẽ ofanntækest. Þa komu Stridsmenneren ẽ brutu sundur Bein hins fyrsta/ og so hins annars/ sem med hønum voru Krossfester. Ẽn þa þẽ komu til JEsum/ og sæu ad hann var Allareidu dauden/ þa brutu þeir eige hans Bein/ heldur opnade einn af Stridsmønnunn hans Sidu med Spiooke/ og strax þa rann uẽ Blood og Vatn. Og sa er þad hefur sied/ ber þar Vitne umm/ og hans Vitnisburdur er sannur/ og hann same veit þad/ ad hann segier satt/ so ad þier og so trueid. Þvi ad þetta er skied/ so ad Riktningen uppfylldest. Eige skulud þier briota nockud hans Bein. Og enn aptur seiger enn adur Riktning: Þeir munu sia hann/ i hvorn þeir stungu.

Þar epter þa ed Kvolld var komed/ af þvi þad var Affsangadagur / hvor ad er fyrer Sabbatsdagenn. Kom nockur Madur Riker af Borg Gydinga Arimathia / Joseph ad Nafne / Ein-

Neidur-

Heidurlegur Radherra/Godur Madr og Rietlvds/hvor eige hafde vered sam þickur þeirra Radagiørd og Breitne/ hvor ed og so var eirn af Lærisveinum JEsu/þo heimuglegur/fyrer Otta sak er vid Gydinga/ sá er og vonade epter Guds Ryke / hafi dyrfdest ad ganga ifi til Pilatum / og bad umm ad hafi mætte taka nidur Lykama JEsu. En Pilatus undradest ad hann være þegar lat-inn/ og kallade Hundrads Hofdingiann / og spurde hann ad / ef hann være fyrer laungu andadur? Og er hann var þess vis ordenn af Hundrads Hofdingianum / leifde Pilatus og skipade ad Joseph skylde afhendast Lykamenn/og gaf hon-um hann. Þa kom hann og took nidur Lykamann JEsu. Og hann keipte eirn Lyn-Duk/ og took vid Lykamanum/ og sveipade hann i hreinu Lerepte/ þar kom og Nicodemus/sa er fyrre kom umm Nott til JEsu/færande samblandad Myrru Aloe/nær Hundrad Punda. Þa tooku þeir Lykamann JEsu/og sveipudu hann

í Lyn

i Lijne med dijrmætu Salve/ so sijn Gyd inga Sidur er til ad greptra. Eij par i peim Stad sem hann var Krossfestur/ var Grasgardur / og i Grasgardenum var Nij Grøf/ i hvøria ad eingenn hafde enn vered lagdur/ og Joseph lagde hann i pessa sijna eigenn nija Grøf/ hvøria hann hafde uthøggva lated i Steine / og vellte stodrum Steine ad Grafar-Dyrunum / og gieck i burt. Og pad var Affangadagur / og Sabbatsdagurenn kook til/ pangad logdu peir JESUM fyrer Saker Affangadagsens Gydinga/ potad su Grøf var nærre. Enn par var Maria Magdalena / og adrar Maria Josephs / og pær Konur sem komnar voru med honum af Galilea / fylgdu eptir / sitiande gegnt yfer fram Grøfenne/ og skodudu Grøfena/ sam til hvar og hvørnenn hans Lijkame var lagdur. Enn pær sneru aptur/ reidande til dijrmætar Jurter og Salve. Enn um Sabbatsdagenn voru pær kyrrar eptet Logmalenu.

Og

Og aſiañ Dag þaſi ſem epter Af-
ſæingadageſi er / ſöfnuduſi ſamañ þeir
Yppurſtu Preſtar ẽ Phariſæi / aſamt
til Pilatum / og ſögdu: Herra / vær mi-
unſt a þad ad þſſe Svikare ſagde / þa er
hañ lifde / epter þrim Daga mun eg
upp-ryſa / af þvi ſkipa þu ad forvara
Grafena allt til hins þridia Dags / ſo
ad eige kome hans Lærſveinar a Nottu
og ſtele honum i burt / og ſeige Fodlkenu
ad hañ ſie uppriſeñ fra Daudum / og
verde hin ſiarne Villa argare þeirre
fyrre. Pilatus ſagde til þeirra: Var
hafed þier Vardmeñena / Fared / for-
vared ſ þier hafed Vit a. Eſi þr geing-
gu i burt / og forvarudu Grafena med
Vardmönnũ / og Inſſigludu Steineñ.

Exordium.

AD græda Sar med Sare / er
fæheyrt / ad ſæra þañ / ſem
Mañ elſkar / er Ohentelegt.
Hvar mun elſka añañ heitara
eñ eirn Brudgume elſkar ſijna Brude ẽ

JEsus er Brudgume vorra Sælna / Jeg vil/seiger hann/ til sinar Andlegrar Brudar Christnenar/ trulofa mig þier ad Eilifu/ Os. 2. Verdugur var þvi lykur Brudgume/ad hann være elskadur af sinne Brude / og hann være ecke af henne særdur/ Enn þo seiger hann/ad hun hafe sært sig / þar hann talar med þess um Ordum til henar / ut af Munne Salomonis/ seigiande : Þu hefur sært mitt Niarta / mijn Syster / Elskuleg Brudur / Þu hefur sært mitt Niarta / Cant. 4. Tvisvar sinnum er þad i þess um Ordum itrekad / ad su Andlega Brudurenn hafe sært sijns Brudguma Niarta/ og af því þetta er af honum i tvær Reisur talad/merke eg þar af/ad JEsu Christi Niarta hafe med Tvöfolldu Sære sært vered. Þad Eina var Sær Elskunar/um hvert hann eigenlega talar i þessum Ordum. Af því hann elskade so heitt sijna Andlega Brudur / tilreiknar hann henne þad / ad hun hafe sært/edur so sem til Fanga teked

Cepter

(epter þvi sem sumer útleggia) sitt Hiarta fleins og þetta / vegna þeirrar Elsku / sem Brudurenn hafde haft á honum / hver þo var enginn ad fyrra bragde / hefde sárt hans Hiarta / helldur hefur hann sialfur audsynt sinne Christne / þá stærstu / hreinustu og Hiartgroonustu Elsku. Þar fyrer segiger hann vegna Eymda sinnar Brudar / vegna hennar Blucku / vegna hennar þverhgangande Fortoppun / fir sitt Hiarta sárt / af sinne Elsku til hennar / og hann grætte ecke polad þad / ad hun skylde fyrer farást / og þvi særde hennar Fortoppun sitt Hiarta / af þvi hann elskade hana / Og med þessum Nætte hefur su Andlega Brudurenn fyrst sárt Hiarta JEsu Christi. Þad Aftad Hiarta-Sarid JESU CHRISTI / var Sar Pijslarennar / sem af þvi fyrra Elskunnar-Sare Orsakadest / Þviad sokum þess HErrans vor JEsus Christus / hefur so heitt og Hiartanlega elskad oss Menena / sem hann hefur utvaled fyrer sijna Brude /

þar fyrer hefur hann og eirnig liden Slog/Sar og Beniar/a sijnum Allra-heilagasta Lijkama/ i sijne Pijnu og sijn-um sara Dauda/ fyrer vorar Synder/ med hverium vier hofum sart hann/ Esa. 53. Ein fyrer ukann Sar Elskuñar/ voru eirnig Pijslar-Sarenn JESU Christi tvofolld/edur med tvenu mote. Fyrst hid Ytra a Lijkamanum / so sem var hanns Nudstrijking / Pyrne-Krijn-ing og Krossfesting. I Annan Mata/ fardu Pijslar-Sarenn hid Innra Sal og Samvitsku vors blessada Endur-lausnara/ thvi N Errann vor JESUS Christur leid ecke alleinasta pa Vtvort es Kvol i Pijnu a sijnu heilaga Nollde/ helldur og eirnig pa Inre Angist/Sar og Kvalningar Niarkans og Samlare-ar. Vm pesse Inre Niarkans og Sam-lareñar Sar og Tilfinningar Pijslanna/ kvarkade hann Narmprungenn i Gras-gardenum/ pa hann byriade sijna Pijnu/ seigiande: Mijn Sal Er Nrygg Allt I Daudann/ Matth. 26. Eirnig und-

er sitt Andlat a Krossenum: GUD miin/ GUD miin/ Hvi Hefur Hu Yfergiefed Mig. Had sijdarsta Sar sem vor Endurlausnare leid i sijne Pijnu (Ho hønn kyñe had ecke til Kvala ad vera/ med Hvi hann var Andadur) var hans Sijdu og Hiarta-Sar. Eckert Sar hans Lijkama gieck nær hønn ein Hetta/ Har hans Hiarta var i giegnum stunged. Jeg vil fyrer mig/ Jeg Radlegg Hier og eirnein Hu christen Sala/ ad vid leggium Sar vid Sar/ Hegar Samvitskan særest af Syndunum/ Hiartad af Freistingunum/ og af Diæflenum sem had opt med Knefum slær/ Leggiu Ha i Truna ockar særdu Hiortu vid H særda JESu Christi Hiarta/ Ha er lagt Sar vid Sar/ vor Synda Sar vid blessud Lækninga-Sar JESU Christi/ Ha er eg og Efalaus um had/ ad vid verdum læknud/ Hviad hæde fyrer Hiarta-Sared JEsu/ og allar hans Beniar verdum vier heilbrygder/ Esa. 53. Og med Hvi/ had sijdasta Sar sem

JEsus leid / gieck næst hans Hiarta / þa skylde þad og gaunga nærst vorum Hiartũ / og þvi vilium vier nu i þetta Sinn malsta Sydu og Hiarta-Saared JEsu Christi / i þessare Sydustu Predikun ut ag hans Þiinu: Og vilium vier athuga hier um tvær Smaa-Greinar: Su Fyrre hliodar um skalfft Sydu og Hiarta-Saared Christi. Su Sidare um þad / sem af þessu Saare utrann.

DRotten JEsu / sem lieſt uppliuka þiinu Hiarta a Krossenum / Vpplivkstu þvi nu fyrer oss i Nimnenũ / og styrk oss til þessa vors Verks og Aforms / med Krapte Heilags Anda / þiinu Nafne til Dyrdar / Oss til Sæluhialpar / A M E N.

Vtleggingen.

AVpplesene Þiningar Historiu vors blessada Endurlausnara verdur þess gieted / ad Strydsmennerner / epter Leife Pilati Lands-Doomara og Beidne Gydingana / hafe i sundur-

hroted

broted Bein peirra Tveggia Spill-
vyrkia/sẽ med JEsu Krossfester voru/
uppa pad / ad pär med være flytt Þrra
Dauda / og Lykamarner være ecke um
Naattgdena a Krossenũ vegna Lögmæl-
sens / i hverju soddan var fyrerboded /
Devt. 21. Eñ med pvi / ad NErrar
vor JEsus Christur / var pa lateñ
(a peim Tima hann stalfur villde / eñ
ecke a peirre Stundu / sem hans Fiand-
menn meint hefdu) pa brutu peir ecke
hans Bein. Þetta er enn Efa af
serdeilis Guds æsettu Rade framűkom-
ed. NErrar JEsus Christur var
pad sanna Pasca-Lamb / hvar med
Gamla Testamentesens Pasca-Lambe
var i margann Mata fyrermyndadur:
Og so sem Pasca-Lambsens Bein
mattu ecke brioskast / so voru ecke hell-
ur JEsu Bein brotenn. Ecke var fyr-
ermyndan Pasca-Lambsens hiä peim
Ogudlegu Gydingum / edur pẽ Heidnu
Stridsmoñum / hvorter eckert hefdu
ad seigia af Pasca-Lambenu / Orsok

til hss ad JEsu Bein voru ecke brotenn/ helldur su/ ad peir sæu hann lifanden vera/ hvi hefde hann pa lifande vered / hefdu peir ecke hyrnt hann framar en Ræningiunum/sem med honum voru Krossfester. Nier var nu af Gude Takmarked sett Guds Dvinum. Nu hafde JEsus drucked ut pann Pyslana Kaleik/sem hans Fader hafde sett fyrer hann/lem hann stælfur Auglysste under sitt Andlat / seigiande : PAD ER FULLKOMNAD. Og par fyrer kunu hans Fiandmenn par epter ecke i hinu Minsta ad giora honum nockra Pinu. Guds Truada/sem ad eru Andleger Christi Limer / kann eckert Illt ad skeie / medann peir halda sig riettelega i sinne Sliett og Kallan/og framganga a Veige Gudrækneñar/utann hvad stælfur Gud af sinu æsettu Rade skamtar/ ad vid pa skule framkoma. Nverke Diefull nie vondar Manneskiur / kunna enn Guds Vilia ad snerta eitt Har a voru Hofde. Allt hvad Gud hefur

skeinkt

Reinke a fyrer oss/eigum vier og hliooka um af ad drecka / þar ad auke ecke eitt Tar/Meira edur Minna. Gud setur fyrer eitt og sierhvert sitt Barn/ strax sm̃ þad er Endurfædt/Tvo Bikara/sa Eine(epter þvi sem hvor kas epter Andans Vtdeilingu ad þola)er hyrladur med Beyskleika Krossens og Moota lætingasta : Hvern Dropa ur þessum Bikar eigum vier ad drecka/ þar til hin er Loksens tæmdur / sem valla kas ad skie fyrr en a vorre Dauda-Stundu. Sa Annar Bikaren er fylltur af Sætleiks Dropum Guds Anda Himneskrar Nuggunar / a hverium hann svalar þm̃ Kross-Picadu/ Endurnærer þa Harmþrungnu/ z lysgar þa s Daudvona liggia i Freistingunn. / so ad ecke allenasta verde hier/þu christen Sala/sa Lykamlege Krossen sætz z liettur/heldur z eirn. en styrkest Saleñ / og edlast Andlega Hreyste af Guds Rad/sem er mattug bæde i vorum Lykamlegum og Andlegum Breyskleika / 2. Cor. 12. Þegar

Gud a soddan Natt/huggar og hresser sijna Truada / verdur ecke eitt Bein brotad a peim Andlegu Christi Limum/ og sannast pad sem David seiger i Psalmenum 34. So um JEsum (sem hans Andlega Lime) hann forvarar all hans Bein/so ecke eitt af pm i sundur brotnar. JEsu Bein voru ecke i sundurbrotenn/en po var hann i stirre Pijnu/sem adnad Vatn uthellstur/ og so Aumkunarlegur ordenn / ad (all) hanns Bein hofdu i sundur skilest og togast hvort fra odru/Lid fra Lid/ Ps. 22. Samt mattu ecke hanns Bein briootast epter hanns Dauda. Ecke Olijklegt ad Gudslegur Vijsdoomur fyrer utann adursagda Fyrermyndan Paska-Lambsens/ hafe par med viliad hafa til Vitundar giefed/ ad lijka so sem Beinenn / i hvorium epter Natturunne/var foolgenn allur Lijkamans Styrkur/ voru Obrotenn/ so vare og eirnenn hans Innvortes Magt og Kraptur i Daudanum / ecke i hinn mijkla Manna veikur/so ad hann midt i

Daude

Daudanum / krad under sínar Fætur Diofulen / Daudann og Helvǫte. Þad sáu Baktarar Krossens / þa þeir bruku Bein Spillvyrkiana / ad JEsus vaR Andadur / hvørs vegna þeir bruku ecke hann Bein / sem madur er sagt: Samt gieck hann einn Ogudlegur Strídsmann / og rak eitt Spioot edur Lensu i gegnum hans Sídu og Hiarta. Af þessu / sem ódru sie eg satt ad vera það Paulus seiger: Ad Diofullen sie kroptugur i Bornum Vantruarenar. Hver munde stóra Hende þessa hreckvisa Skielmers / nema sialfur Diofullen / so sem hann stioornar i allum vondsku Verkum hinum Vantruudu. Hvad hrædeleg Grimd / og einn Osvalanlegur Blood-þorste var þ / sem þesse bolvada Manneskia hafde ad geima i sínu Gudlausa Hiarta? Hann kunne ecke ad metta Ogrouglein sinar Grimdar þar med / ad hann sá NErrann vorn JEsum Alhloodugann og Benium hladen / fra Hvirfle og allt til Ilia / og med sundurbrotudum

Hendum

Hǫndum og Fǫtum/ Lideſi og Andvana a Krossenum/ helldur vilde haſi hiereſi nu m·auka/ og lagde haſi i Siduna/ med einu Spioote/ hvert z eirneſi gieck ſi i JEſu Christi Niarta· Tilgangur haſs hefur ſa i pessu visſulega veered/ ad ſa Lǫkamans Parlur/ i hverium ad Lǫfs·Aundeſi haſde hǫglſt / ſkylde ecke helldur eſi. adrer JEſu Limer Dsærdur epter ſkiliaſt. Nu po ad petta være ſa ſtærſte Driettur giordur peim Andvana JEſu Christi Lǫkama / pa ſkulū vier po vita / ad petta hefur ecke forer pad vonda Andſkotans Verkfære/ en Gudlegrar Tilluktſeme og Fyrer· Nyggiu / ſkied og framkomed : Helldur var Sida JEſu Christi ſærd z opnud : Fyrſt fyrer pa Ordſok/ ad uppfyllteſt og framkiæme Spædoomur og Fyrer· ſogn Ritningareſiar/ par ſo ſtendur : Peir munu ſia mig hvern peir hafa i giegnum ſtunged / Zach· 12. I Adal Matta var ſu bleſſada JEſu Chriſti Sida ſærd og i giegnum ſtungeſi /

Cepter

(epter Gudlegre Tillætseme) uppa þ/ vier mættu þar um i allan Mæta full-visser vera/ ad hann sie sa sanne Messias og Fyrerheitne Heimsins Endurlausn-are: Þvi af þessu hans Sydu Sære og Audkenningar Merke/ var hans heilage Lykame adgreindur frá odrum/ og kunne epter hans Vppriſu ad þekkiast fra þim/ s á Tyma hans Dauda lifnudu og epter hans Vppriſu ukgeingu af Grafunum. Þegar hann epter syna Sigur-Ryku Vppriſu openberade sig fyrer Læresvet-nunum/ og stood i Mided hiá þeim/ og sa Vantruade Thomas mátte leggia syna Hond i hans Sydu/ þá þeckte hann strax þar af/ ad þad var sialfur Herra-inn/ hroopade þvi upp i sonnum Trualæ-isnar Styrkleika/ og sagde: Drottenn minn og Gud minn/ Joh. 20. Su þridia Orsok fyrer hveria sa Andvana Jesu Christi Lykame vard þeim Drietke og Nardygd ad mæta/ ad hans Sýda og Hiarta var med einu Spioote opnad og i gegnum stunged/ vottu vor

Mann-

Mannsins Synda-Giolld z Rænglatre. Vorer fyrstu Forellldrar/Adam og Eva lucktu sijn Niorfa fyrer Gudlegre Bijfalningu/og hans blessada Bodorde/ en opnudu pau fyrer Nøggorment/i hverium Diefullen til peirra kalade/ pegar pau hlijddu Andskotanum framar en Gude/og aku i sig eilijfa Olifian Helvijtskrar Fordæmingar af pvi forbodna Tre/ sem lesa er i Genesis Bookar 3. Cap. Vier peirra Nidiar og Afkomendur/verdum/sem Von er/i sonn Synd fundnerr; Vier apturlykium optlega vor Niorfu fyrer Gude Almattugum / en erum fuser ad opna pau og liuka peim upp fyrer Diefflenum og Syndene / so adut af Mannsins Niorfum framgangá vondar Ongrestingar/ Mord/ Hoordomar/ Frillu-Lifnadur/ Pioofnadur/ Ljugvitnan/ Lester/ Matth. 15. Hvad opt og morgum-sinnum apturlykur Mannesiasi sitt Niarta / fyrer sijnum Endurlausnara/og hans blessada Nadar-Orde/ so ad sialfum JEsu/sem stendur fyrer

Dyr-

Dyrunum/ og klappar uppa/ er uthýst
i Makiegum Niosrum. Hvad marger
finnast þeir/ sem hverke liuka upp Hiar-
tanu nie Hendene fyrer þeim Voludu
og Naudþreingdu JEsu Christi And-
legum Limum og DRottens Þurfa-
Mönnum? Þar sem Mesterner eiga ad
hafa eitt Kiostlegt / Audmiukt og yd-
rande Hiarta/ þa hafa þr i þess Stad
eitt Dauðskored ę forherdt Stein-Hiar-
ta / so ad i þeirra Hiarta býr og bygger
Of-Dryckia og Ó-hoofsemi/ sem Na-
bals/ 1. Sam. 25. Forherdsla/ sem Pha-
raonis/ Exod. 7. Afgudadyrkan/ sem
Salomonis/ 1. Reg. 11. Drambsemi/ sem
Nabogad-Nezar / Dan. 5. Tofra-
Konst / sem Simonis Galldra-Manns/
Act. 8. Hvad marger hafa þeir og
fundest / og finnast ęr nu i Verolldenne/
sem Nelstinga og myrda sin saklausan
Broodur og Naunga/ sem Joab giorde
vid Abner og Amasa / 2. Sam. 3. og
20. Cap. Music og Tungu þeirra/ sem
Bakmæla / Forliuga og Lastyrda sin
Naunga/

Naunga / verdur af Guds Anda sam-lykt vid eitt Sverd ẽ skadsamlegt Mord-Vopn. Peirra Munur er kløckvare en Smior (seiger David) og hafa po Strid i Sinne: Peirra Ord eru miukare en Vidsmior/ og eru po nakęn Sverd/ Psalm. 55. Fyrer allar pessar Jllskur/ og adrar laungum fleire Oskaldar/ vard nu sa Andvana JEsu Christi Lykame a Krossenum ad maka peim Drekke/ ad hans blessada Syda var opnud/ og par med hans Hiarta i gegnum stunged. So var hann pa bæde Lyfs og Lidęn fyrer vorra Misgiorda Saker lemstrad ur / og fyrer vorra Synda-Saker var hann særdur / Negningęn lag a honum (ef eg mætte so tala) Lyfs og Daud-um/ uppa pad / ad vier Lyfs og Daude er hefdum Fridęn / Esa. 53. Su Fiorda Orsokęn/ fyrer hveria vor bless-ade Endurlausnare leid pad / ad hans Syda og Hiarta var opnad og i gegn-um stunged/ er pesse/ ad vier Syndugar Manęskiur mættum med vorre Salar-

Stoon

Sioon og Truar-Augum/ sia og skoda hans Broodurlega Elsku / Myskun og Astar-Þel / sem hann hefur til vor Mannana. Vppliukku nu þar fyrer / þu Christen Madur / þínum Hugskots Augum / og athuga Gaumgiæfelega hvad þad er / Sem þier verdur í þeirre opnudu Book JESV Christi blooduga Hiarta / synt og fyrer Siodner leidt. Þar fær þu sannlega ad sia / ecke neitt svart Letur / med hvorriu Bolvan Logmaalsens er skrifud hia Moise / Devt. 28. Heldur sier þu þar med raud um Book-Stofu skrifada JEsu Gud doomlega Astseme / Myskun og Kiærleika. Þar mattu þesse Naadar-Ord uppfeiknud sia og lesa: Þu ert mitt dyrmætur Son / mitt Elskulegt Barn / þar þ sundur brotnar mitt Hiarta til þín / svo ad eg hlyt þier Myskunsamur ad vera / Jer. 31. Item / Hvad skal eg giora af þier / skal eg bernda þig / skal eg ecke med rietta giora (cina) Adama af þier / og utleykia þig? Eín mitt

Hiarta er ædruvlſe ſtnad / mſn Myſk-
unſeme er ſo mikꝛ hreſnheit / ad eg vil
ecke ſnua mier ad fordiarfa þig / Hoſ.
11. Þad bleſſada JEſu Chriſti Hiarta
braſt af Elſkuſe til vor Mannana / og
þeſſ vegna vilde hann nu lꝛta opna þad
og uppliuka þvi / ſo ad vor angrædu og
Syndum-þiædu Hiꝛtu / mætte af þm
glooande Aſtar-Geyſlum og Kiærleiks-
Byrtu / ſem þadan ut ſkin og hioomar /
uppbyrt / vermd og Endurlifgud verda.
Hans Heilaga Hiarta er opnad / hans
Myſkunar Ydur eru og open ſett / og
verda allꝛei hiedan i fra apturlukt fyr
er hans Truudu / nie nockrum Syndug-
um ſem Ydran gisrer. Þetta Heilaga
Hiarta-Sꝛed JEſu Chriſti / lꝛknar
og græder kꝛoptuglega all Andleg / ban-
vænSvida ꝛ Synda-Sꝛr vors Hiarta /
Sꝛlar og Samvitſku. Hingad til
hafde vor bleſſade Endurlauſnare ver-
ed ſærdur a allum ædrum Lidum og Lim
um ſins heilaga Lykama / ſo ad ſa Eine
Partur hans ſignada Hollds / ſem ad var

ſimlft

ſialfs Hiartad i Brioſtenu/var til þeſſa Oſkiert lated: Og uppa þad/ hũ koſtade þvi eirneſ til vorrar Endurlauſnar/ leid hann ad þad være nu opnad og i giegnum ſtunged/ſo þadan giæfeſt eins ſem af hinum ødrum hans Lykamans Limum þad dyrmæta Lauſnar-Giallds fyrer oſſ Syndarana/ med hverju hann keypte oſſ þa Eilyfu Sæluhiælp hiartanum Nimneſka Fødur/ ſem ad var hans eiged Hiarta-Blood/ ſo ad þar var nu ecke epter i hans Nollde Eirn Blood-Drope/ hverium hann hafde ecke uthellt oſſ Syndurunum til Endurlauſnar. A medal þeirra i Athenu-Borg/ var ſa Sidvane/ ad upp-mæla Elſkuna edur Kiærleikann med eirnre Manns Mynd/ ſem ad var med grætande Augum/ og hafde eitt opnad Hiarta i ſitt Hende/ af hverju Blood-Dropar hrundu fiellu. I vidlykann Mæta vordeſt mier ſu Verulega Elſka þeſſ Himneſka Fødurſens/ hans Eingietenn Sonur/ vor Endurlauſnare Jeſus/ hafe vered a

Krossenum uppmæladur: Hann hangde þar med grætande Augum og Asnoonu/ hans Hiarta var þar opnad/ af hverju ad Blooded utrann og streymde/ hvar med hann synde oss þa herku og Hiartanlegu Elsku/ sem hann hafde til vor Mannana. Og med því (El. Guds Born) ad vor Elskurikke Endurlausnare hefur svo opnad fyrer oss sijna Sijdu og Hiarta/ og giefed oss so ad sia og reyna sitt Kiærleiks fulla Astar-Þel/ þa gleymum ecke þessare hans Dutsetgiandlegre Elsku til vor/ Endurmiskunst hellst heldur a þann Nakt/ ad vier eirnest af Elskune til hans/ opnum vor Hiortu fyrer honum/ so þadan meige ut briodst ast sem sauruge Blood-Vesse Syndar-ennar og Rangletesens/ og ut-ausum af vorum Hiortum og Augum/ þo vier gietum ecke Blood-Straumi/ þa samt hreinum Vatns-Straumi vorra audmiukra Yorunar-Tara/ og grætum af Hiarta vora Misgiørninga/ med hverium vier hofum vered Dissk til

þess/

þess/ad Sijda og Niarta Guds Sonar var sært og i giegnum stunged. Sundur-rifum nu vor Niortu / Esi ecke vor Klæde/ og umskierum Niortu vor fyrer Gude/ so ad Forhud þss gamla Adams meige i burtu kastast / og Kappkostum ad elska vorn JEsum hier epter af ollu Niarta/allre Sal og ollum Kroptum. Vorustu og ad opna vor Niortu framveiges fyrer Dioflenum/ Syndene edur Heimenum/ so ad vier særum ecke uppa Nij/ þad Elskurijka Niarta vors Lausnara og Salar-Brudguma JESU Christi / med þeim Dgudlegu sem hann Krossfesta ad Nju/ Heb. 6. Skyllt er þad/ ad vier giætum og gafnan ad því/ ad þegar vier vorū Guds Dvinar/ Rom. 5. Da kom Herran vor JEsus Christus oss i Satt vid sin Himneska Fodur: þa vier sm adrar Tijndar og Lapadar Sauda-Skiepnur/ foorum aller Viller Vega / i þeirre vijdu Veralldarenar Audn og Eydemork/ Leitade JEsus oss upp/ med þvi stærsta Erfide og lagde

oss sier a Nerdar/under eins og hann bar sig i Pyssla-Punga og Kross vorra vegna/ og hefur so/ sem sa goode Nyrdera ei heimfærk oss aptur til sijns Himneska Fodurs og þess riekta Sauda-Hus-. Þetta kostade hann so mikels Erfides og Þianingar/ad hann sveittest Bloodenu/ liet sitt Hollda Hudstrykia / sitt Hofud Þyrne krijna/ sijnar Hendur og Fætur i giegnum bora/ og ad sijdurstu opna sitt Andvana Hiarta a Krossenum/ og hefur so sitt Lijf/og allt sitt Blood utgiefed uppa þad/ hann giæfe oss sialfann sig/ og hreinsade oss af Syndunum / so ad vier/ sem vorum Andlega dauder/skylduum fyrer honum og hans Himneska Fodur/lifa Eilijflega.

I Fimta Matta/edur su Fimta Orsøkenn / fyrer hveria vor blessade Endurlausnare leid þad / ad hans Sijda og Hiarta var opnad/ var þesse/ ad vorar veiku og Barnarlausu Sialer / skylldu meiga hafa i hans Sijdu og Hiarta-Sare Eirn Nattulausann og Ohultann

Gridar-

Grida-Skad ꝛ Neimkyfe/fyrer Ogn og Armsum Diefulsens / og eitt sannarlegt Skiool og Nøle fyrer peim hrædelegu Stormū Guds Grimdar Reide/ og eina kreptuga Endurnæring i ollū vorum Freistingum og sierhvoriu pvi/sem Samvitskuna kann ad mæstrida. Med pessu synu Sydu og Niarta-Sære hefur JEsus opnad oss Dyr Nimnarykes og eilyfs Lyfs / og ad vier skylldum a vorre Sydustu Dauda-Stundu meiga med vorum Truar-Augum sia Nimnana fyrer vorum Sølum upplokna/ og hann vorn Endurlausnara til hægre Handar syns Nimneska Fedurs med sitt Opnad Astar-Niarta / og utbreiddann Nadar-Fadm / Reidubuenn til ad medtaka vorar Søler/ ꝛ ad vorer Lykamer/ ad endudum synum Noyddar-Tijma i Grefunum/ skylldu hitta a opnar Dyr Eilyfs Lyfs / og med peim Forsialu Jomfrunum (Sølunum aptur sameingder) Jnganga i pa Nyu Jerusalem/og pann Nimneska Brudguma Sal

sins allra kiærasta Sælar-Brudguma JEsu Christi / og bua þar med honum i Oendanlegum Fognude Sælsæla lega. Nu þar fyrer Elskuleg Guds Børn/a hverium þeim Tima/sem vier sitium þad/ad vorar Sæler verda þvíng adar af Diøflenum / Astrídu Freystingana / edur þeim (sterka) Storme Gudlegrar Reide / hofum þa i Minne Sydu og Niarta-Sær vors Frelsara JEsu Christi / og flyium þangad i Trusie undan þessum vorum Asoknum. Vor Endurlausnare mvarpar a Jesaia Nætt sina Anglega Brude/þad er eina og sierhveria christens Manns Sælu / fyrer Mun Salomons / seigiande/ Lofk. 2. O mín Dufa i Biarg-Skorunum. I þessum Ordum bendir sialfur JEsus oss/ad vier skulum lyka sem adrar Meinlausar / Noegvœrar og Barnarlausar Dufur / flya undan þm Helvitska Grip-Fugle Diøflenu / fyrer Reide-Stormum Drottens / og i Nrest vidre Hørmungana / i þar Andlegu

Biarga

Biarg-Skorur sína Pýslar-Særa / Þviad hú siálfur er Nella Niálprædessens/ 1. Cor. 4. Þegar vier erum fyrer Truna þángad komner / so erum vier Nættulausser/og meigum þar ám allrar Naskaseme Ohultir vera. Þar erú vier vardveittir i Fride. Leitum þar fyrer allt[illegible]/ í hverre Niartans og Sálareñar Astrædu/Jú i þad Bloduga Niarta Sær vors Lausnara Jesu Christi/ þar fast oss ecke Diofull/ecke Synd/ Daudenie Helvýte ad granda / Þviad eckert er Fordæmanlegt a þeim / sem ad eru i Christo JEsu/Rom. 8. Þegar vier erum fyrer Truna þángad Jnkomner / meigum vier i Gladværd vors Niarta undertaka med Postulanum Þæle/ seigiande: Hver vill nu ásaka Guds Útvalda/Gud er hier sá Rietttlætir/Hver er hann sem Fordæmer? Christur er hier sá dáinn er/ Jæ/miklu heldur sá sem upp aptur er vakinn/hver ad er til hægre Handar Gude og bidur fyrer oss/Rom. 8. Þegar vier hofum med sogdú Nætte

Leked oss Vistarveru i JEsu Christi Sjdu z Niarka/er oss par betra ad vera en Petre a Fiallenu Nelga/Matth. 17. Par purfum vier ecke ad hrædast fyrer peim Sjdarsta Doome/ edur ad seigia af Nrædslu til Biargana/ Falled yfer oss/og skyled oss fyrer Auglite pess sem a Stoolnum situr/og fyrer Reide Lambsens/ Apoc. 6. Helldur meigum vier pa med Fagnande Niarka upphefia vor Nofud/ þviad vor fullkomen Endurlausn og Jngangur i eilyft Lyf/ er oss þa vss og fyrer Nondum/ Luc. 21.

Epterfylger i peirre Sjdare Greina ecke ad Nugleida/hvad pad var sem uterann af peirre opnudu Sjdu og Niarka JEsu Christi a Krossenum/ sem ad var/ so sem Heilagur Ande selger fyrer Munn Gudspialla-Mannsens Johannis/ Blood og Vatn/ecke samblandad Blood og Vatn/helldur Vatned sier i Lage og fyrer sig/ og Blooded eirnen fyrer sig/ sier i Lage: Fyrst Blooded/ par epter Vatned/og pad ecke so sem driupande i

Dropa

Dropa-Tale / helldur floode Þ þar ut so sm̃ af eirne Vatns Rœs edur Vpp-sprettu-Brusie. Þeir sem þetta hafa hallded epter riettu Natturuñar Edle skied vera / Þeir skilia hverke Natt-uruñar Art / me Ritninguna Riette-lega / Þad Nordtveggia er i giegn þeirre Meiningu er Ritningen utvisar og framinsetur þad fyrer eitt Teikn og Skoormerke / so ad Gudspialla-Mañ-enum Johañe hefur vyrdst Þorf vera til / ad hafa þar um̃ þesse Vm̃-mœle: Sa þad hefur sied / hañ ber þar Vitne um̃ / og hañs Vitnisburdur er sañur / og sa same veit þad / ad hañ segger satt / uppa þad þier trued eirnen. So Or-truañlegt hefur hañ meint þad munde Mosium snuast / ad ef þad vœre ecke bygt uppa Gudlegañ Vitnisburd / og Spadoomuren hefde þar um̃ hloted ad uppfyllast / þa mundu allmarger hafa hneixlod sig þar a / Þvi so var JEsu Christi Nollu tamt af Bloodenu / af hverju Þ var ut-tappad / bade i hañs

Bloode

Blood-Sveita i Grasgardenn / i Nuda strokunne / i Pyrnekrijnunne / og þegar hans Nendur og Fætur voru i giegnum boradar a Krossenum / ad liklegt matte þykia / ad þar være ecke meira Blood epter i hans Andvana Likama / uiklu sidur so miked Blood / ad þad kynne / sem eirn Straumur þadan ad ufreña: Ef hier var efi þa nockud annad underfaled. Hans hiellt epter i sinu Niarta / bæde Bloode og Vatne / uppa þad / ad hann af þessu hveriu tveggiu Endurskapade / og giorde sier eina Andlega Brudur / sem ad er hans Christne i Neime þessum / þviad þetta hvertveggia / bæde Blood og Vatn / var ein augliods og merkeleg tydning uppa þau tvo Sacramenta Skirnarenar og Alltaresens / og beggia Sacramentanna Krapter faleñ og folgenn i Blode og Forbiemustu Jesu Christi. Vatned sem utrann / merker Skirnena / Blooded þa heilogu Kvolld maltid / og hier fyrer vitnar hinn heilage Johannes umm vorn Endurlausna-

ra

ra a þessa Natt / seigiande: Þesse er sa sem kiemur med Vatne og Bloode / eige alleinasta med Vatne / helldur med Vatne og Bloode / 1. Joh. 5. I Vatninu aflar Gud sier Barna og Erfingia til Himnarikis / þviad nema nockur verde Endurfæddur af Vatne og Neilogum Anda / kann hann ecke ins ad ganga i Guds Rike / Joh. 3. Med Bloodenu verdum vier fædder og forsorgader / þvi Blooded JEsu Christi er sannur Dryckur / og hans Holld er sonn Fæda / Joh. 6. Þegar Gud Almattugur skapade vbrin Fyrsta Fodur Adam sijna Brude / þa let hann fastann Svefn falla yfer Mannen / og a medan hann svaf / byggde Drottenn Evu af hans Sijdu / af einu hans Rif-Beine / og strax sem Adam vaknade / kalade hann til hennar / og sagde: Nun er Holld af minni Holldi / og Bein af hinum Beinum / og med þvi hun er af Karlmannenum teken / skal hun Karlinna kallast / Gen. 2. Þegar sa aliar Adam af Himne / Herrann vor JEsus Christ-

us

us vat ſofnadur a Kroſſenum/ þa vatt hans Andleg Brudur (þad er hans heilog Christne) af hans bleſſudu Sydu endurſkapud / þviad þad Blood og Vatn/ſem af JEſu Sydu uttrann/er þ rietta Efne og Materia / af hverre Brudur JEſu Christi uppbyggeſt i þeſſum Heime. Eva oðladeſt sitt Nafn af Mannenum. Vor Endurlauſnare JEſus / hann hefur giefed sinne Brudur Nafn epter sialfs ſyns Nafne: Hann heiter Christur/hun Christne/og þetta Vegsemdar Nafn var henne strax giefed/epter þad hun var uppſtiggen til Himna/ Nun nefneſt i eirnefn Holld af hans Holde/ og Bein af hans Beinum/ Eph. 5. JEſus er su sætasta Uppſpretta Lyfſins/ og hver hann dreckur af þeſſare Uppſprettu/hann skal ei þyrſta eilyflega/ Joh. 4. Hverneg er hans Hiarta so fullt af Elſkune / ad hann eirnefn epter Daudann lætur opna þad / og giefur so af sier Strauma Nuggunarefnar: Þeſſe Heilſuſame Lyfſens Brunnur/sem opn-

adeſt

adest a Krossenum / hefur med morgum Nlukum i þvi gamla Testamente vered fyrermyndadur. Þegar Gud DRottenn giørde sinn Fridar Sattmala vid Noa og hans Epterkomendur/ sette hann þann fagra Regn-Boga i Skyenu/ og sagde hann skylde vera þar eitt Obrygdanlegt Teikn sinnar Guddoomlegrar Nadar og Fridþægingar vid Manskyned/ Gen. 9. Þesse hans Fridarboge hefur eirn skiær-an Vatns-Lit / og so sem eirn raudan Farva/lyka sem Purpure. Af JEsu Christi Niarka og Sydu-Sare utlagade bæde Blood og Vatn/sem er þad allra vissasta Teikn og Merke Gudlegrar Nadar/ Fridþægingar og Forlykunar vid oss syndugar Manneskiur. Þad er Meinig sumra/ ad þegar þad skiedur/ ad nockur verdur staddur under Regn Boganum/ ad hann meige þa æskia sier þess sem hann vill. Þessa Niegooma Rædu læt eg vera i sinnu Gylde: En hitt veit eg/ad hverge erū vier stadder hetur/ enn þar sem yfer oss utreinur þad skiæra

Vatn

Vatn z rauda Blood af Sijdu JEsu/ og nær vier hölldum oss under pessum Fridar-Boga / meigum vier Defader æskia oss pess alls sem oss mest umvard arsem ad er Giefens veitt Nad Guds Himneska Fodurs / Riettlæte JEsu Christi/ Huggun Heilags Anda z pad Eilifa Lyfed. Pad var ad sia eitt miked Almættes Milde og Myskunar Verk lifanda Guds/ ad pegar Moises efter Guds Befalningu sloo med sijnum Staf á Steinen i Noreb / pá utsiaut pádan nooglegt Vatn/ sem svalade Porstá Israels Barna i Eydemork ene : En lángtum meira Myskunar Verk DRottens er pad vid oss Eyndugat Manneskiur / ad pegar sá Himneske Fadirenn sloo sialfur Staf sinn á Reide á Krossenum / á Hiarta sijns Elskulega Sonar/ hver ad er ein Andleg Hialprædes-hella / 1. Cor. 10. Pá utsiaut pádan sá allra Heilsusamlaste og Kreptugaste Svala-Brunur / sem so Gudlega styrker og Endurlyf-

gar

gar allar þiædar z Ræd-þyrstar christ eña Manna Sáler og Niortu i Eyde-mørku Heims þessa/ad hñ verdur þeim Eirn Dþverrande Brunnur Himneskrar Nuggunar/ Fagnadar og Farsælldar / sem ufflýtur til Eilýfs Lýfs. Nier um hafde vor Endurlausnare i lifanda Lýfe talad seigiande: Hvor hañ dreck-ur af þvi Vatne sem eg mun giefa / hañ skal ecke þyrsta Eilýflega / Joh. 4. Vatned svalar þeim Þyrsta/burt-hreinsar Saurenden og slækur Ellð-en: So svalar þad blessada Lýfs-ens-Vatn / hvert ed ut-rann af Hiarta-Sarenu JEsu Christi a Krossenum / þañ Andlega Þorsta vorra Sálna / þad af-þvær vor Synda-Saurende / þad slækur hid hrædelega Baal Guð-domlegrar Grimdar-Reide. Allt þ sm̃ med Bloode Foornaña og Adreifingaña var i Gamla Testamenteenu ádur fyr-ermyndad / þad fullkomnadest allt i Dáuda og Þýnu DRottens vors JEsu Christi / hverju til Merkes ut-rann af

hins Andvana Lykama bæde Blood og Vatn. Hvar fyrer vkeraſt Vatned? Hvar fyrer uteraſt Bloddid/ Seiger Læriſadereñ Ambroſius: Naſt ſvarar hier ſiaalfur til/ ſeigiande: Vatned ſo pad hreinſade/ Bloddid ſo pad Endurleyſte. Pvi af Sydu ſkyldi hellder eñ Afarſtadar? Pviad ſeiger hñ/ad hvadan af Sokeñ kom/ padan ſkylde og koma N.adeñ. Sokeñ kom fyrer Kvinnuna/ ſem ſkopud var af Sydu Mañſens: En Naadeñ kom af peirre Opnudu Sydu JEſu Chriſti. Af hañs Undanum Lykama uteraſt Lyfed til allra. O hvad furdañlegur er ſa Daude/ ſem pa Daudu lifande giorer. Hvad kañ hreinna ad vera eñ Sydu-Vatned JEſu Chriſti? Hvad Neilſuſamara/ eñ hañs bleſſada Miarkar-Blood? Lyfed er i Bloodenu/ Vatned ſvalar og Endurnærer/ og hier fyrer merker pad opt Nuggun og Nugſvolun i Ritningunñe. So er nu bæde Lyfed og Nuggunen af vorum Endurlauſnara Lyſlimnum til

vor

vor komeſt/ og ſem af heim riekta Chriſſens Bruſie fra̅ruſtest. Hesse blessade Bruſiur/ſe̅ uppſpratt af Eydu z Niarta JEſu Christi/ ma̅ ſeigia ad fyrer myndaſt hafe fordum Daga med peim Bruſie/ vid hvern ſa True Abrahams Hienare ſagt Isaac Eigen Kvinnu/ Gen. 24. Og med peim Bruſie/ hia hverium Jacob kyſte ſyna Astkiæru Rachel/ Gen. 29. Hvad petta maattu riettelega herta Fyrermyndaner uppa pa Andlega Sameining JEſu Christi vid hans Eiſkulegu Brudur Christnena. Petta er Bruſiur Himlpraadeſens/ u̅m hvern Esajas talar/ ſeigiande. Hier munu vid med Fagnade Vatned uppausa ur Himlpraadeſens Bruſum/ Cap. 12. Petta er Bruſiur pess lifanda Vatns/ ſem peir Vantruudu Gydingar yfergafu/ epter hverium all Gudz Barna Hiarta kalla/ ſo ſem Hiartur̅ kallar epter Vatns-Lækiunum/ Pſ. 42. Petta er þ. Vatned/ er k. a̅ ſialtur af Helgedome Hiarta K. ana JEſu Christi/ hvert

hvert ed allt það/ sem það snertir/ lækn
ar og Lyfgar / Ezech. 42. Þetta er
sá Fr[illegible]opne Brunnurenn fyrer Davids
Hus/og alla Jnbyggendur þeirrar And
legu Jerusalem / til að af þvo þeirra
Synder og allan Óhreinleika / Zach.
13. Að sönnu var það/ sem eg áður sagt
hefe / Eitt Yfer-Naturlegt Furdu
Verk / að af þeim Andaða JESU
Christi Líkama / skylde Blooded ut
renna / því Vitanlegt er / að þa nockur
deyr/ hleypur Blooded saman og storknar
strax í Æðunum : En NErrann vor
JEsus Christus giefur af sier Blood
ed þegar hann var Lærdr / af því hann
er sá sanne Lyfsens Brunnur/ í hverium
vier finnum bæde Andlegt og Eilyft
Líf/ þviad hann bæde Lifande og Dæden/
er Vppriszan og Lyfed / Joh. 14. O
þu Goode JESU / þu ert komenn med
Vatne og Bloode / so að þu hreinsader
oss synduga af vorum Ranglætingum.
O að vier alldrei þessa Hreinsun miss
um / og mættum alltíd af hesse þeckia

þína

þijna Elsku/og i Truße faſtlega halldá oſſ vid þig / Bæde i Lyfe og Dauda. Vokva þu vor Hiortu/ med þinnj Lyfs ens Straumum/ sem betre eru eñ þau Vatn/ er vokvudu Aldingardeñ Eden/ og lætt þitt Blood / sem betur talar eñ Abels Blood / hroopa fyrer oſſ / þijna Syndara / umm Nad hia þijnum Himneska Fodur Afeñlega. Lat oſſ fa ad sia þig i Vppriſu alls Hollds / og i Auglyſingu þinar Dyrdar / sem Erm Nadugaſt og Milldañ Frelſara / sem þa tale til vor : Komed þier Bleſſader mijns Fodurs / og Eigneſt þad Rike sem ydur er Fyrerbued fra Vpphafe Veralldareñar/ Matth. 25. Dyrd/ Vald / Virding og Veglsemd hærſt / Vitska / Magt / Speke og Lofgiord stærſt/ Sie þier O JEſu HErra hær og Heidur klar / Amen/ Amen umm Eilyf Ar.

Errata.

Lit. A 3. a Lin. 3. er les ed. A 4. a Lin. 12. vorar les vorter. B 2. b. Lin. 7. ſiſi les hiſi. H 2. a. Lin. 11. hiſi les hin. Þ 2. b Lin. 21. var les være. Þ 5. a. Lin. 10 og 13. ekk ert er fordæmaſtlegt les þat er eingeſt Fordæming. Þ 8. a. Lin. 6. Skyens les Skyeſi. Ibid. Lin. 18. Meinig les Meining.

Hvad fleira hefur kuñad ad yfer-ſiaſt i þryckinguñe/ Er Vinſamlegur Leſare uñbedeſt ad Leidrietta og leſa ſ. Mæled.